

Tropical[®]

www.tropicalmagazin.hu

Travel & Lifestyle

National Parks of Southern Africa

Dél-Afrika nemzeti parkjai

Amazing
Luxury in the
Wilderness

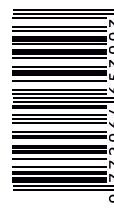
Szemképrázató
luxus a vadonban

From
Johannesburg to
the Victoria Falls
Johannesburgtól a
Viktória-vízesésig

Exclusive interview with
Personalshopper Zipy

Zita Császári

€5
1390 HUF
\$5
ISSN 2064-6534

9 177206 41633003 18022

Eláll a lélegzeted!

FINA JUNIOR MŰÚSZÓ
VILÁGBAJNOKSÁG

2018. JÚLIUS 18-22.
BUDAPEST
DUNA ARÉNA

FINA
WORLD JUNIOR
ARTISTIC SWIMMING
CHAMPIONSHIPS

Jegyek kaphatók az Eventim hálózatában.

www.eventim.hu

www.budapestartistic2018.hu

Around Africa in Eighty Days

Sándor BALOGH, Editorial Staff Founder

Around 150 years ago, Willy Fogg has skipped Africa, but not by accident. The black continent used to be an adventurous place, and not intended for simple travelers. An expedition needed to be organized for those who wanted to go to Africa – in a good case, the escorts were missionaries and porters, instead of soldiers with bayonets. The path of the European explorer was blocked by dangerous beasts, hostile tribes and uncharted wilderness. Many believe that it is like this in nowadays too. Well, it is not the case, at all. Today, the beasts are living in national parks, and we are rather threatening them than vice versa. Now, most of the impermeable wilderness is now passable – even if the condition of the roads is no match for the autobahn. However, Africa is surprisingly close to us, Europe. Therefore, we can reach most of the places after a few hours of flight. Friendly hoteliers and park-keepers are welcoming us, instead of hostile tribes. Though, it does not mean that we managed to solve all the problems of Africa, which were caused by us – the white men, – in 150 years. It means that Africa has been integrated into the global touristic network. Thus, we might find a place where the service, hygiene and security are on the European level; meanwhile, we can enjoy the eternal face of Africa, as we always knew it: peaceful, adventurous, hot and exciting.

Nyolcvan nap alatt Afrika körül

Szerző: BALOGH Sándor, alapító

Nem véletlenül hagyta ki jó százötven évvel ezelőtt Willy Fogg Afrikát. A fekete kontinens akkor kalandosabb volt annál, mint hogy az egyszerű utazók oda menjenek. Aki akkor Afrikába akart menni, annak expedíciót kellett szerveznie – és még jó, ha csak teherhordók és misszionáriusok kísérték, nem szuronyos katonák. Veszélyes vadállatok, ellenséges törzsek, felderítetlen vadonok állták útját az európai felfedezőknél. Nem kevesen persze azt hiszik, nagyjából ma is így van ez. Pedig dehogy. A vadállatok ma már nemzeti parkokban élnek – nagyobb veszélyt jelentünk mi rájuk, mint ők ránk. Az átjárhatatlan vadonok nagy része ma már járható – még ha az utak nem is mindenütt olyanok, mint a német autópályák. De – miután Afrika meglepően közel van hozzánk, Európához – a legtöbb helyre alig pár óra repüléssel eljuthatunk. Az ellenséges törzsek helyett pedig barátságos szállodások és vadőrök fogadnak. Ez nem azt jelenti, hogy százötven év alatt megoldottuk volna Afrika összes olyan problémáját, amelynek a többségét mi – fehér emberek – magunk okoztuk. Azt viszont igen, hogy Afrika ma már oly mértékben integrálódott a globális turisztikai hálózatba, hogy szinte mindenütt megtalálhatjuk azt a helyet, ahol európai szintű szolgáltatást, tisztaságot és biztonságot találunk – miközben élvezhetjük azt, ami megmaradt olyannak, amilyen mindig is volt: békésnek, kalandosnak, forrónak és izgatónak.

TOGETHER WE CAN ACHIEVE MORE!
EGYÜTT TUDUNK NAGYOT TENNI!

WWW.AHU.HU

CIB Bank 10700378-44706104-52000001

1%

CONTENTS

Tropical

Travel & Lifestyle

www.tropicalmagazin.hu

CONTENTS

7.

12.

18.

24.

30.

38.

46.

52.

58.

64.

70.

- 7.** From Johannesburg to the Victoria Falls
Johannesburgtól a Viktória-vízesésig
- 12.** Following the Footsteps of László Magyar in Angola
Magyar László nyomában Angolában
- 18.** Johannesburg: To go or not to go, that is the question
Johannesburg – Menni vagy nem menni: az itt a kérdés
- 24.** Namibia
Namibia
- 30.** From the Deserts Till the Rainforests – The Most Exciting National Parks of Southern Africa
A sivatagoktól az esőerdőig – Afrika déli részének legérdekesebb nemzeti parkjai
- 38.** In the Captivity of Freedom
Should We Be Afraid of South Africa or Not?
A szabadság rabságában
Féljünk vagy ne féljünk a Dél-afrikai Köztársaságtól?
- 46.** Mozambique Is Dancing Again
Mozambik talpra áll... és táncol
- 52.** The Brief History of the Caprivi Strip
A namibiai Caprivi-sáv, azaz a Zambézi-sáv rövid története
- 58.** Shaka, the Legendary King of the Zulu's
Shaka, a zuluk legendás királya
- 64.** When the Chinese First Explored Africa
Amikor a kínaiak először fedezték fel Afrikát
- 70.** In Madagascar and Budapest – Following the Footsteps of Móric Benyovszky
Madagaszkáron és Budapesten – Benyovszky Móric nyomában
- 74.** Kingdom of Lesotho
A Lesothói Királyság
- 80.** African Oscar Award Recipient is a Lover of Hungary
Magyarország szerelmese az afrikai Oscar-díjas zenész
- 84.** Trendy and Stylish: Personalshopper Zipy
Előremutató és stílusos: Personalshopper Zipy
- 88.** Checklist
- 90.** El Camino – The Road to Our Spirit
El Camino - A lélek útja
- 96.** Champagne and Lions - Amazing Luxury The Wilderness
Pezsgő és oroszlánok – Szemképráztató luxus a vadonban
- 102.** Centuries-old Vineyards at the Land of Elephants
Évszázados szőlőskertek az elefántok földjén
- 108.** Fun-filled South Africa
A bulis Dél-Afrika
- 112.** Energise: A Health and Well-being Retreat in the Heart of a Safari
Energise: Testi és lelki feltöltődés a szafari szívében
- 120.** Dress Code on the Train: an Experience of Luxury in South Africa
Dresscode a vonaton: luxusélmény Dél-Afrikában
- 126.** The Holiday Resort that Divided the Musicians of the World
Az üdülőkompexum, amely megosztotta a világ zenészeit
- 130.** Target: South Africa Everything Yo Should Know Before Hunting in Africa
A célkeresztben: Dél-Afrika – Minden, amit tudni kell egy afrikai vadászat előtt

Tropical[®]

Travel & Lifestyle

2018/XXII.

HU ISSN 2064-6534

PUBLISHER
GLOBS MEDIA
1027 Budapest, Fő utca 73.

EDITORIAL STAFF FOUNDER
Sándor BALOGH

EXECUTIVE DIRECTOR
Bence RINGER
László SZAKAL

COMPANY GROUP EDITOR IN-CHIEF
Dr. Róbert Richard KISS

EDITOR IN-CHIEF
Roland SZABÓ

EDITORIAL STAFF
Sándor BALOGH
Klaudia BALOGH
Imre DOBOS
Mária FINCZICZKI
Dr. Róbert Richard KISS
László SZAKAL
Eva SZERBIN
József VÁGI

FASHION EDITOR
Anita SZABÓ-KÖRE

SALES MANAGER
Imola ROSTÁS
sales@tropicalmagazin.hu

PHOTOGRAPHER
Kristóf BALOGH
Gergely LANTAI-CSONT

JOURNALISTS
Klaudia BALOGH
Andrea GLOCKL-HAJDÚ
Gabriella GYÖRGY
Ildikó KARAKAI
Ifj. Erik MOLNÁR
Péter MORENTH
György G. NEMETH
Zoltán SIPOSHÉGYI
Anita SZABÓ-KÖRE
Ildikó SZILÁSI
Tamás SZÜCS
Cseperke Orsolya TIKÁSZ

LAYOUT EDITOR
László BODOLAI

TRANSLATION
Szonja BALOGH

MAKER-UP
Alfa Press Design Kft.

PRESS
Premier Nyomda Kft.

DISTRIBUTOR
Lapker Zrt.

SPREADING/ TERJESZTÉS

LAPKER Zrt – in the shops of Relay/Inmedio/Auchan/Tesco/Kaisers/ Spar/Interspar networks. The magazine comes out every two months. You can subscribe to the magazine at the address of the editorial of ce and on the following e-mail address: info@tropicalmagazin.hu LAPKER Zrt./Realy/Inmedio/ Auchan/Tesco/ Kaisers/Spar/ Interspar hálózatok üzleteiben. Megjelenik kéthavonta. Előfizethető a szerkesztőség címén és az alábbi e-mail-címen: info@tropicalmagazin.hu.

ALL RIGHTS RESERVED!/ MINDEN JOG FENNTARTVA!

Tropical magazine is a registered brand and property of Globoport Media Holding Kft. The published content and the photos must not be used without the publisher's prior written consent. The publisher assumes no responsibility for the advertisements published in the magazine. The publisher assumes no responsibility either for any manuscript or photograph sent to us unsolicited. A Tropical magazin bejegyzett védjegy a Globoport Média Holding Kft. tulajdona. A lap teljes vagy részbeni tartalmának, illetve a lapban leközölt képeknek bármilyen utánkölés kizárólag a kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásával lehetséges. A lapban leközölt hirdetések tartalmaért a kiadó semmiféle felelősséget nem vállal. A meg nem rendelt kéziratok és képek megőrzéséért a kiadó nem vállal felelősséget.

COLLABORATION:

ahu.hu, kozepsuli.hu, gatrokonyha.hu, pikanteria.hu, sarkozjakos.com, cyberpress.hu, lokal.hu, Origo.hu, olimpiajatekok.eu, blikk.hu, life.hu, minap.hu, szeretlekmagyarorszag.hu, szallas.hu, vizipolo.hu, visitvisegrad.hu

The colonization of Africa started very late: until the 19th century only small coastal forests surrounded the shores of Africa. While South Africa was the very exception, since the Europeans immediately felt like home in Cape Land. There were countless flowers, declivous hill-sides with vineyards, rich grazing grounds created by God for cattle breeding, so they convinced the settlers to stay. And these remained unchanged even today... Naturally, we tend to travel further nowadays – there are those who prefer the desert and the jungle, while others choose the infinite savannah and the sandy beaches. However, the homelike feeling remains despite the foreign setting. And we have brought this strange, but often very familiar world to you.

by Roland SZABÓ, Editor in-chief

Afrika gyarmatosítása nagyon későn kezdődött: egészen a 19. század végéig csak kis tengerparti erődök vették körbe Afrika partjait. A késői gyarmatosítás alól az egyetlen kivétel Dél-Afrika volt. Fokföldön az európaiak azonnal otthon érezték magukat. A sok virág, a lankás, szőlőt termő domboldalak, a dús legelők, amelyeket mintha a szarvasmarháknak teremtett volna az Isten, mind marasztalták a telepeseket. És ez nem változott napjainkig sem... Persze ma már távolabb is ellátogatunk. Van, aki a sivatagokba és az őserdőkbe, van, aki a végtelen szavannákra és a homokos tengerpartokra utazik, de ez az otthonos érzés, az idegen környezet ellenére is megmaradt. Ezt a különös, mégis sokszor nagyon ismerős világot hoztuk el most Önöknek.

Szerző: SZABÓ Roland, főszerkesztő

FROM JOHANNESBURG TO THE VICTORIA FALLS

Johannesburgtól a Viktória-vízesésig

The first great encounters or the hottest travel experiences always remain within us, and we are always able to recall the exact place, scene, scent or noise. Although I have been traveling in Africa for fifteen years, I had two or three such moments in Zimbabwe. For instance, my first great encounter with real elephants, living in the wild, was there.

Another was when I got baptized by the water of the Victoria Falls, among the colors of the rainbow... However, there is no need to rush further, because my story did not start in Zimbabwe but in South Africa.

Az első nagy találkozások vagy a legütősebb utazási élmények mindig ott maradnak az emberben, bármikor fel tudja idézni pontosan a helyet, a képet, a klímát, a szagokat, a neszeket. Bár tizenöt éve utazom Afrikában, nekem Zimbabweban volt két, sőt három ilyen pillanatom is. Az első nagy találkozásom igazi, vadon élő elefántokkal. A másik, amikor a Viktória-vízesés vize keresztelt meg a szivárvány színei közt... De ne szaladjunk ennyire előre, hiszen az én történetem nem is Zimbabweban, hanem a Dél-afrikai Köztársaságban kezdődött.

by Ildikó SZILASI, Travel to Africa Tour Operator

Szerző: SZILASI Ildikó, Utazz Afrikába Utazási Iroda

LIFESTYLE

There, I took a long-distance bus with my Zimbabwean companion, whose name was Mbongeni. He was a bright mind and a young talent who earned his living as a prosperous architect with a promising career, until he realized that he wanted to deal with social research instead. He left everything behind and decided to apply for a European scholarship, in his thirties. He lived from pennies, but his genius character and quick wit helped him through every difficulty. After Madrid and Barcelona, currently he is an instructor of anthropology and a PhD student at KU Leuven. I took the bus with him in Joburg (as the South African city is called in urban language) and started our 8-hour-long journey at night, in the direction of Bulawayo settlement. I was the only white person on the bus, and when we reached the border, everybody had to get off and stay next to the vehicle, meanwhile they were inspecting our luggages in the chilly morning. Nobody understood that a white person why took the bus, instead of flying like the others. I was told to sit back and warm up in a comfortable seat, because the inspection was not meant for me. On the one hand I did not have enough money for a flight ticket despite the fact that I am white, on the other hand I was not made of sugar, thirdly I decided to stay with my companions in the cold by solidarity. The atmosphere eased, and we reached Bulawayo in the morning. After passing Zvishavane, we arrived to Mashvingo where we had the chance to look around at the historical monument and ruins of the so-called Great Zimbabwe, a formerly great kingdom built between 13th and 15th centuries. This was how we arrived to Harare (the capital) and to the caves of Chinoyi with turquoise waters beyond imagination.

I used to read about the sparkling cultural life in the African city of Harare, which provides a place for many festivals (in the genres of jazz, pop, gospel and classic) and different forms of cultural expressions. On the night of our arrival, I found myself in a new and unusual African environment, within the company of mostly single and intellectual urban youngsters in their thirties. There

were decorator, interior architect, legal expert, marketing professional and lesbian among them. I have been to Africa many times before, but I only experienced the posture, humor and attitude towards life similar to mine amidst Zimbabwean youngsters. After we visited half of Zimbabwe and many villages, I realized that they speak the English language on a beautiful and polished way. They express their opinion with a great rhetorical sense or support a standpoint with the common verbal expressions of courtesy, politeness and hospitality across Africa. Zimbabwe used to be a British colony, where the colonizers truly taught the English language to the locals.

In the countryside, we spent more time in settlements with Shona and

Ott szálltam fel ugyanis egy személyszállító távolsági buszra zimbabwei útitársammal, Mbongenivel. Sziporkázó elme, egy fiatal tehetség, aki jól menő építész mérnökként kereste kenyerét a Dél-afrikai Köztársaságban, karrierje felfelé ívelt, mígnem rádöbbedt, hogy ő igazából társadalomkutatással szeretne foglalkozni. Mindent hátrahagyott, és harminc-egynéhány éves fejjel ösztöndíjasként eljött Európába tanulni. Fillérekből élt, de zseniális karaktere, gyors észjárása minden nehézségen átsegítette, Madrid és Barcelona után jelenleg a Leuveni Egyetem óraadó tanára az antropológia tanszéken, mellette doktoranduszhallgató. Vele ültem fel a buszra Joburgban – ahogy szlengesen nevezzük a dél-afrikai nagyvárost –, és elindultunk 8 óras

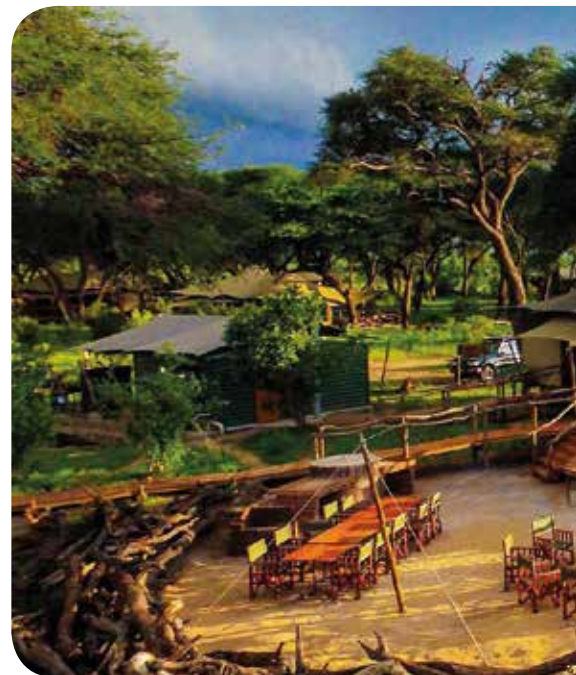

éjjeli utunkra, először Bulawayo település felé. Egyedül voltam fehér a buszon, és amikor a határnál mindenkit kihajtottak a didergő hajnali hidegbe a busz mellé, míg a poggyászvizsgálatok folytak, mindenki csak azt mondogatta, hogy a fehér miért busszal jött, miért nem repülővel, ahogy a többiek. Meg hogy üljek vissza melegedni a kényelmes székekre, az ellenőrzés nem nekem szól. Azt válaszoltam, hogy egyrészt nincs pénzem repülőjegyre, nem minden fehérnek van, másrészt nem vagyok cukorból, harmadrészt pedig miért ülnék vissza, míg ők dideregnek, és már csak szolidaritásból is velük maradok. A hangulat megnyhült, és reggelre szépen feldöcögöttünk Bulawayóba. Onnan Zvishavane és Masvingo érintésével – utóbbinál tekintettük meg a 13–15. században épített egykori nagy királyság történelmi emlékhelyét, romjait, az úgynevezett Great Zimbabwét – jutottunk el a fővárosba, Hararéba és Chinoyi minden képzelet felülmúló, türkizkék vizű barlangjaihoz. Már korábban is olvastam arról, hogy Harare, ez az afrikai város kulturálisan nagyon pezseg, sok fesztiválnak (a jazztól a popig, a gospeltől a klasszikusig) és kulturális kifejezési formának teret ad. Megérkezésem első estéjén máris egy Afrikában számomra igen szokatlan és új közegben találtam magam: többségében szingli, harmincas éveikben járó városi

Ndebele ethnicity than we did in Harare, because my fellow traveler was working on a research about the social outcomes of agricultural production methods impregnated with Christian religiosity. So, we visited small settlements and villages, where we made interviews with the local farmers. We got lost one time, and slept in a lady's garden in tents. Later turned out that the woman, who raises her teenage daughter alone, roasts beefsteak in the market during the day. She ignited the charcoal in the stove and made a remarkably delicious steak in the small town without electricity, while we built our tents. There was a traveling amusement park in the town, so after the steak we invited them to the fun-fair. An usher told me not to take the carousel, because, in case something goes wrong, he would lose the love of his life. A vendor selling key rings offered 15 of his products as dowry if I would marry him. I managed to resist the tempting offers, and continued our journey by a borrowed

car to our final destination, which was the Victoria Falls. There was only 10 to 15 kilometers left until the waterfall, when three adult elephants blocked our way after a turn, taking a nap on the sun warmed asphalt. Panic broke out in the car, because we did not know what to do in such a situation. Finally, we started to fall back in absolute silence, expecting the elephants to attack in any moment. Eventually, a local guy approached from behind by car and passed the elephants while constantly pushing the horn. As we watched this, we decided to sneak and nervously evade them from greater distances.

The Victoria Falls cannot be described in writing. It has to be seen, or rather to be experienced. Magnificent scene: the angry waters of Zambezi down below, and the waterfall above with extraordinary power, painting rainbow in the sky. It is a dazzling view. At this point of our journey, I came to understand why my companions told me to save some money. There are

értelmiségi, sziporkázóan kreatív fiatal körében. Volt köztük lakberendező és belsőépítész, jogász, marketinges és leszbikus is. Már előtte is sokat jártam Afrikában, de csak a zimbabwei fiatalok körében éreztem azt, hogy nagyon hasonló az észjárásunk, a humorunk, az életfelfogásunk. Később az is feltűnt, miután már fél Zimbabwét bejártuk, és sok faluba is ellátogattunk, hogy milyen szépen, választékosan beszélnek az angol nyelvet, milyen jó retorikai érzékkel fejtenek ki egy-egy véleményt, vagy védenek meg egy-egy álláspontot az Afrikaszerte oly megszokott udvariasság, előzékenység, vendégszeretet verbális kifejeződései mellett. Nem hibába, Zimbabwe angol gyarmat volt, és a gyarmatosítók itt tényleg tanították a helyieket.

Vidéken, shona és ndebele etnikumú településeken többet időztünk, mint Hararében, ugyanis egy speciális keresztény vallásossággal átitott mezőgazdasági termelési módszer közösségi eredményeit kutatta útitársam. Így apró településeken, falvakban jártunk, ahol sok interjút készítettünk a helyi termelőkkel. Volt, hogy eltévedtünk, és egy hölgy kertjében aludtunk sátrakban. Mint később kiderült, a tinédzserkorú lányát egyedül nevelő nő marhasteaket sütöget a piacon napközben. Megrakta a faszenes tűzhelyét, és olyan

so many facultative opportunities for adventurers at the Victoria Falls and it is barely doable to choose. The possibility of rafting on the Zambezi or bungee jumping is given. I had to sleep on it in order to choose and to prepare for to next day's adrenalin rush. I picked the Flying Fox and the Gorge Swing in tandem with Mbongeni. 70 meters of free fall from a cliff above another, instead of the water. The rope pulls you back in the last moment, three meters from the cliff. It truly required some training, hence we decided to have our last dinner in a brilliant and exotic restaurant with unlimited consumption. There were many interesting dishes in the buffet: impala paté, warthog stew, even roasted giant caterpillar. The bravest who dared to taste it (just like myself), received a printed diploma. On the big day, I stood on the edge of the ramp a bit uncertainly. I am sure that I would have never jumped into the deep if me and Mbongeni were not tied together. However, I would have never experienced the biggest adrenalin rush in my life. My tandem companion shouted during the fall: "Open your eyes!" And I did. I saw the gorgeous cliffs and Zambezi around me. This is the third picture I take with me from Zimbabwe on my journey.

steaket kerekített nekünk az áram nélküli kisvárosban, míg felvertük sátrinkat, hogy máig összefut a nyál a számban, ha visszagondolok. Pont egy vándorvidámpark járt arrafelé, így a steak után meghívtuk őket egy kis vurstlizásra. Az egyik jegyszedő arra kért, ne üljek fel a körhintára, nehogy valami baj érjen, és elveszítse élete szerelmét. Egy kulcstartóárus pedig teljes árukészletét, a 15 db kulcstartóját felajánlotta hozományként, ha hozzá megyek feleségül. A csábító ajánlatoknak ellen tudtam állni, és folytattuk rendületlenül utunkat, immár egy kölcsönbe kapott személyautóval, és robogtunk utunk végcélja, a Viktória-vízesés felé. Úgy 10-15 km-re lehettünk a vízeséstől, amikor egy kanyar után három kifejlett elefánt állta el utunkat, lustálkodtak a naptól felmelegedett aszfalton. Nem kis pánik uralkodott a kocsiban, ugyanis fogalmunk sem volt arról, mit kell ilyenkor tenni. Így végül is síri csendben lassan hátrálni kezdtünk autónkkal, és közben vártuk, mi lesz, mikor rontanak ránk az elefántok. Mígnem hátulról megérkezett kocsival egy helyi lakos is, folyamatos dudaszó mellett berobogott az elefántok közé, és kerülgetve őket átvágott közöttük. Ezt végignézve – bár sokkal félénkebben és nagy ívben kerülve őket – mi is elsomfordáltunk mellettük.

A Viktória-vízesésről írni nem nagyon lehet. Azt tényleg látni kell, sőt inkább meg kell élni. Pazar látványvilág: a Zambézi dühös, robogó vize odalent, és az elképesztő erejű vízesés odafent, mely sokszor szivárványt fest az égre – szemkápráztató látvány. Utazásunknak ezen a pontján értettem meg, miért mondogatták már korábban is útítársaim, hogy spóroljak a pénzzel. Olyan sokfajta fakultatív programot kínálnak a Viktória-vízesésnél a kalandor utazóknak, hogy alig lehet választani közülük. Lehet raftingolni a Zambézin vagy bungee jumpingolni. Egyet aludnom kellett rá, hogy jól tudjak választani, no meg hogy rákészüljek a másnapi adrenalinbombára: a flying foxot választottam és a georg swinget. Utóbbit tandemben Mbongenivel. 70 méter szabadesés egy szikláról, nem a víz, hanem egy másik szikla fölé. A kötélpálya az utolsó pillanatban három méterre a sziklától ránt el. Erre tényleg edzeni kellett, ezért úgy döntöttünk, utolsó vacsoránkat egy pazar és egzotikus, korlátlan fogyasztással bíró étteremben költjük el. A svédasztalos fogások között volt itt minden érdekesség: impalapaté, varacskosdisznó-pörkölt, sőt még sült óriás hernyó is. A legbátrabbak – ahogy én is – nyomtatott oklevelet kaptak, ha megkóstolták. A nagy napra ébredvén kissé elbizonytalanodva álltam a rámpa szélére, és biztos vagyok benne, ha nem Mbongenivel lettem volna összekötve, sosem ugrottam volna le a mélybe. De akkor nem tapasztalhattam volna meg életem legnagyobb adrenalinfröccsét sem. Tandemtársam azt kiáltotta ugrás közben: nyisd ki a szemed! Én pedig kinyitottam. Gyönyörű sziklákat és a Zambézit láttam magam körül. Ez a harmadik kép, amit magammal viszek Zimbabwéból az utamon.

Following the Footsteps of László Magyar in Angola

Magyar László nyomában Angolában

by Ildikó SZILASI, Travel to Africa Tour Operator

Szerző: SZILASI Ildikó, Utazz Afrikába Utazási Iroda

On June 6th, 2012, me and my fellow author Gergely Lantai-Csont set off on a journey to Angola then to the Democratic Republic of the Congo, in order to investigate the memories of László Magyar. Me as an Africa expert, anthropologist and the member of the African Hungarian Union, and Gergely Lantai-Csont as a photographer decided to walk and document the coastal part of László Magyar's journey in Angola and the Congo in the 19th century. The goal of our two-month-long expedition was to commemorate the adventurous life and diversified work of László Magyar, together with the making of contemporary descriptions and photos of the exciting parts of Angola and the Congo, where Magyar showed up 150 years before us.

2012. június 6-án indultunk útnak Lantai-Csont Gergely szerzőtársammal Angolába, majd a Kongói Demokratikus Köztársaságba, hogy Magyar László emlékét kutassuk. Jómagam mint Afrika-szakértő, antropológus, a Magyar Afrika Társaság tagja és Lantai-Csont Gergely fotográfus arra vállalkoztunk, hogy Magyar László 19. századi angolai és kongói útvonalának tengerparti részét bejárjuk, dokumentáljuk. Két hónapos expedíciónk célja az volt, hogy megemlékezzünk Magyar László kalandos életéről és szerteágazó munkásságáról, valamint hogy jelenkori fotókat, leírásokat készítsünk Angola és Kongó azon izgalmas részéről, ahol Magyar is megfordult 150 évvel előttünk.

Our promising expedition started in Luanda. According to certain surveys, the Angolan capital is the second most expensive capital in the world after Tokyo. The 27-year-long civil war ending in 2002, and the multinational companies interested in oil mining significantly increased the prices of the services in the country with nearly 20 million people and rapid economic development. After Luanda, we took the lead towards Benguela, where two Angolan gentlemen, who speak Hungarian fluently, hosted us. In the 70s and 80s, several hundred African scholarship holders studied in Hungary. The majority of them returned to Angola to build a career, owing to the great job opportunities. In Benguela, we found many former structures (tollhouse, church, the houses of the Portuguese merchants, slave prison) described by Magyar. Moreover, it was an important stop for us, because in 1849 he organized caravans from here, heading to the inner territories with better climate and trading opportunities. Following the track of our predecessor, at first, we reached Huambo, then the city of Kuito which is the center of Bie territory (formerly known as a country). At the river Kuito, our predecessor found a place suitable for settling, and we decided to look for his old farm. László Magyar outstands from the Africa experts with Hungarian origins. For example, he founded his family in Angola. He married Queen Ozoro, who was the daughter of the Emperor of Bie, known as Kajaja-Kajangula.

Izgalmasnak ígérkező expedíciónk az angolai fővárosban – egyes felmérések szerint Tokió után a világ második legdrágább fővárosa –, Luandában vette kezdetét. A közel 20 milliós lakosságú, gazdaságilag gyorsan fejlődő Angolában a 2002-ben véget ért 27 éves polgárháború, valamint az olajban érdekelt multinacionális cégek jelenléte jócskán felverte a szolgáltatások árait. Luanda után Benguela felé vettük az irányt, ahol két, magyarul máig jól beszélő angolai úr vendéglát meg bennünket. A 70-es, 80-as években több száz afrikai diák tanult Magyarországon ösztöndíjasként, és az angolaiak többsége a jó kereseti lehetőségek miatt visszatért Angolába, ott épített karriert. Benguelában több egykori, Magyar által leírt épületet – vámház, templom, portugál kereskedők házai, rabszolgabörtön – is felleltünk, emellett azért is fontos állomás volt számunkra, mert innen szervezett karavánt 1849-ben a kereskedelemre alkalmasabb és jobb klímával bíró belső tartományokba. Elődünk nyomvonalát követve jutottunk el Huambóba, majd Kuito városba, a mai Bie tartomány – egykori Bihéország – központjába. Itt talált letelepedésre alkalmas helyet elődünk a Kuito folyó mentén, és mi fejünkbe vettük, hogy megpróbáljuk megtalálni elődünk egykori tanyáját. Magyar László sok mindenben kiemelkedik a magyar származású Afrika-kutatók sorából, például abban is, hogy Angolában alapított családot. Bihéország egykori fejedelmének, Kajaja-Kajangulának egyik lányát, Ozoro hercegnőt vette feleségül.

Minefield Instead of a Farm

It turns out from the description of the nineteenth-century Africa expert, that he built his farm at the crossings of the river Kuitu and the Vatarara creek, which is a picturesque place. With the help of the Angolan Cartographic Institute, modern military maps and drawings of Magyar, we managed to locate the place of László Magyar's former house with the accuracy of a few kilometers. It was a huge disappointment, because we found nothing but desolate wasteland where burnt buildings and landmines are the mementos of the civil war, at the place of the formerly rich flora and fauna. Although the Angolan National Demining Institute does successful demining work nationwide with hi-tech machine technology, there are still dangerous areas in the country, which is thirteen times larger than Hungary,

Tanya helyett aknamező

A 19. századi Afrika-kutató írásából kiderült, hogy Bihéországban, a Kuitu folyó és a Vatarára patak találkozásánál, festői szépségű helyen építette meg libátáját, azaz tanyáját. Az angolai Kartográfiai Intézet segítségével, a Magyar által rajzolt és jelenkori katonai térképek alapján néhány kilométeres pontossággal sikerült beazonosítanunk Magyar László egykori angolai házának helyét. Nagyon kellett csalódnunk, mivel az egykor gazdag flórájú és faunájú területen kietlen pusztaságot találtunk, ahol a polgárháború emlékét leégett épületek és taposóaknák őrzik. Bár az Angolai Nemzeti Aknamentesítő Intézet legmodernebb gépi technológiával eredményes aknamentesítő munkát végez országszerte, a Magyarországnál tizenháromszor nagyobb alapterületű Angolában máig akadnak aknaveszélyes területek, főképp a főutaktól messzebb eső vidéki területeken. Már majdnem elértük a feltételezett tanyahelyet, amikor minden erőfeszítésünk ellenére visszafordítottak bennünket kísérőink, és az aknamezőre utaló figyelmeztető táblák miatt mi is jobbnak véltük, ha feladjuk a keresést.

Csontvázak közt Angola temetőiben

Órákat könyököltünk a térképek felett angolai segítőinkkel hevesen vitatkozva, szakirodalomból és helyszínen gyűjtött információk alapján nyomoztunk Magyar László homályos sírhelye után, amelyet még senkinek sem sikerült megtalálnia előttünk. Magyar 1964. november 9-re datált halálának feltételezett helyén, az Atlanti-óceán partján fekvő halászfaluban, Ponto de Cuióban végigpásztáztuk az elhanyagolt temetőt, ahol a földrengések következtében keletkezett mély árkokban emberi csontokra bukkantunk. Vajon hány tucat sírt tett tönkre a természet, és vajon Magyar sírját is lerombolta? Fáradhatatlanul kerestük a sírt Dombe Grandéban, Namibe-ban és Lucirában is, sikertelenül. Végül az elefánt-öbölbeli temetőt kerestük fel, innen írta ugyanis 1862. június 9-én utolsó levelét Magyar, sőt több, egymástól független adatközlőtől származó információ is arra utalt, hogy valóban itt nyugodhat az egykori Afrika-kutató.

Bár a sírt nem találtuk, próbálkozásaink nem voltak hiábavalóak. Gyönyörű helyeken jártunk, Magyar jó érzékkel választotta meg egykori szálláshelyeit. Lucira, ahol kőházat épített, és állandó teleppel bírt, egy gyönyörű sziklával körbevett kicsiny, eldugott öböl az Atlanti-óceán partján. Itt töltötte élete utolsó éveit, ahol az akkoriban kedvelt exportterméknek számító festőmoha gyűjtésével foglalkozott. Ugyan a sírt nem találtuk meg, viszont több korabeli, ép sírt dokumentálnunk, így ha Magyarnek kőből emeltek sírhelyet, az még ma is állhat.

Kissé megtörtén, csalódotan, de elszántan folytattuk utunkat. Dél-Angola felé vettük az irányt. Áthaladtunk Lubango városon. A Tundavala-hegyszoros csak egy azok közül a helyszínek közül, amelyet érdemes felkeresni a változatos tájegységekkel bíró Angolában. Délen, a Kunene folyó mentén a máig tradicionális módon élő kvanyama népcsoporttal dolgoztunk. A hagyománytisztelő, a

LIFESTYLE

mainly in the countryside, far away from highways. We almost reached the suspected location of the farm, when our guides turned us back despite our best efforts. We decided to give up the search because of the signs referring to landmine danger.

Among Skeletons in the Graveyards of Angola

We spent hours over the maps, ardently arguing with our Angolan assistants. We investigated with the specialized literature and the information collected at the scene concerning László Magyar's grave, which was never been found before. László Magyar assumingly died on November 9th, 1864, in Ponto de Cuio. We searched the neglected graveyard in the small fishing village, where we found human remains in ditches created by tectonic activities. How many graves have been destroyed by nature, and is Magyar's grave among them? We have been tirelessly looking for the grave in Dombe Grande, Namibe, and Lucira. The search was unsuccessful. Finally, we visited a graveyard in the Elephant Bay. Magyar wrote his last letter here, on June 9th, 1862. Many different data sources referred to this graveyard as the resting place of László Magyar.

Although we did not find the grave, our efforts were not pointless. We visited gorgeous places, because Magyar had a great sense for choosing his former accommodations. He built a stone house with a permanent ranch in Lucira, which is a small bay surrounded by cliffs in the Atlantic coast. He spent the last years of his life here, where he collected painter moss, which was a popular product of export. Although we did not find the grave, we documented several contemporary graves, therefore Magyar's grave can still be intact if it was made of stone. We were a bit broke and disappointed but continued our journey intently. We headed to South Angola and crossed Lubango city. The Tundavala Mountain Pass is one among many other scenes worth visiting in the colorful landscape of Angola. In the south, we worked together with the Kvanjama ethnic group living on a traditional way by the River Kunene. We were mesmerized by the lifestyle of the ethnic group, who are breeding cattle, respecting traditions and living in symbiosis with nature.

We tried to visit the Angolan territories where László Magyar did his researches, but we did not assume the exploration of the eastern part of the country, because of the shortage of time, organizational difficulties and minefields. During the 30-day-period in Angola of the Following the Footsteps of László Magyar in Angola Expedition, we advanced 7000 kilometers in 11 territories, through deserts and jungles. Then, we moved on with our journey to the border of the Congo in the north.

Along the River

Stanley's baobab tree in Boma, and the delta of the Congo River at Moanda. Local guides are waiting for the Congolese and foreign tourists at the historical paces and sights. In their lectures, they mentioned the names

természettel szimbiózisban együtt élő szarvasmarhatartó népcsoport és életmódjuk elvarázsolt minket. Igyekeztünk bejárni azon angolai területeket, ahol Magyar László is kutatott, de az idő rövidege, a szervezés nehézségei és az aknamezők miatt a keleti országrész felfedezésére már nem vállalkozhattunk. A Magyar László Nyomában Angolában Expedíció 30 napos angolai szakasza alatt 11 tartomány érintésével 7000 km-t tettünk meg hol kősvatagokon, hol buja erdőkön át, majd tovább folytattuk utunkat északra, a kongói határ felé.

A Kongó folyó mentén

Stanley baobabfája Bomában, a Kongó deltája Moandánál. A történelmi és turisztikai helyszíneken helyi idegenvezetők várják az arra járó kongói és elenyésző számú külföldi turistát. Előadásaikban eddig a Kongó folyó 1482-es felfedezőjét, Diego Cao portugál hajóst és Henry Morton Stanley felfedező nevét idézték. Ma már tudják, hogy van egy rendkívüli életúttal rendelkező utazó-felfedező, akit illik befoglalalmazniuk előadásaikba. Magyar László ugyanis 29 évvel Henry Morton Stanley előtt leírta a Kongó folyó és az Atlanti-óceán torkolatvidékét. Magyar az angolai Ambrizből hat kabendai hajóssal 1948. május 9-én indult útjára. Felhajózott az Atlanti-óceán és a Kongó folyó találkozásáig, majd tovább követte a Kongó folyó útját, szigeteket, homokzátonyokat és vízilócsordákat kerülgetve, az egykori fáro-szongói – mai Jellala – zuhatagig, ahonnan visszafordult. Magyar László egykori útvonalát követve mi is dokumentáltuk a Kongó folyó és az Atlanti-óceán

of Diego Cao – the Portuguese sailor who discovered the Congo River in 1482, – and Henry Morton Stanley – another explorer. Today, they know that there is a traveler-explorer with an extraordinary life story, who fits in their lectures as well. László Magyar described the delta of the Congo River 29 years before Henry Morton Stanley. Magyar set sail from the Angolan city of Ambriz, with six sailors from Kabenda, on May 9th, 1848. He reached the area where the Atlantic Ocean meets the Congo River. Afterwards, he followed the river, passing by islands, sandbanks and herds of hippos, until the Jellala Cascade, where he turned back.

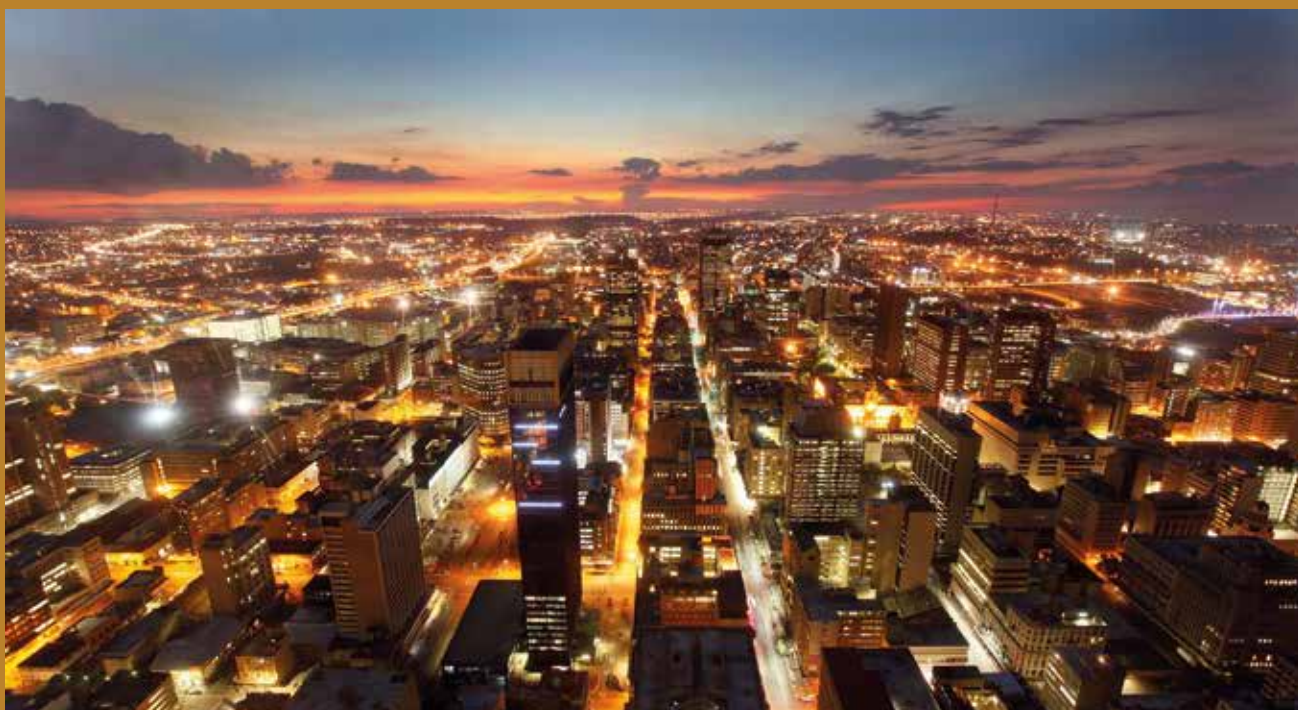
Following the footsteps of László Magyar, we documented the area where the Congo River meets the Atlantic Ocean at Moanda, which can be approached through a military base nowadays. In Boma and its surroundings, we looked for the mementos of slavery, which partly exist in oral traditions. Our journey led through villages inhabited by Musorongo, Congo, and Jombe people, just like Magyar's did once. We visited Jellala village too, from where we reached the breathtaking Jellala Cascade, which was described by Magyar: "I was staring at the angry waters in silence. The waves wanted to swallow everything in their rapid haste, hitting the scattered rocks in the river before reaching the shores. – A magnificent work of the nature, which makes the mortals respect the creator of the Universe." (*Journal and Letters of László Magyar from South Africa. 1857, pp. 43. Print.*) At the final destination of our expedition, an amazing sight (similar to what László Magyar described) welcomed us. It will never be forgotten, as the afterimage of our expedition.

találkozását Moandánál, amely napjainkban egy katonatáboron keresztül közelíthető meg. Bomában és környékén a rabszolgaság emlékhelyeit és emlékeit kerestük, amelyek a szájhagyomány útján részben máig fennmaradtak. Utunk a muszorongó, a kongó és a jombe nép által lakott falvakon keresztül vezetett, ahogy Magyaré is egykoron. Jellala falut is felkerestük, ahonnan egyórás sétával értük el a lélegzetelállító Jellalazuhatagot, melyről Magyar így írt: „Azért sokáig némán elmerülve néztem a felduzzadt habokat, melyek iszonyú sebtekből mindent elnyelni fenyegettek, és amelyek a folyóban elszórt kősziklákhöz ütődve, hullámzó vizei nagy erővel hömpölyögtek a partokra. – Felséges munkája a természetnek, melynek láttára a halandó álméltokva üdvözlö a Mindenség alkotóját.” (Magyar László délafrikai levelei és naplókivonatai, 1857, 43. o.) Expedíciónk végállomásánál, a Jellalazuhatagnál minket is a Magyar László által korábban leírtakhoz hasonló, lenyűgöző látvány fogadott, amely a Magyar László-expedíció emlékképeként örökre elkísér minket.

HOW TO

To Go or Not To Go, That is the Question

by Orsolya Cseperke TIKÁSZ, Journalist

Johannesburg is not one of the most popular tourist destinations. This can be explained by not only the distance, but the notoriously bad public safety. However those who do visit this self-contradictory city, will not only not to be disappointed by it, but actually regret not coming for a longer time.

Johannesburg nem tartozik a legfelkapottabb turistacélpontok közé. Ezt nemcsak a távolság, de a híresen rossz közbiztonság is magyarázza. Viszont aki ellátogat ebbe az ellentmondásos városba, az nemhogy nem csalódik, de inkább sajnálja, miért nem maradt tovább.

MENNI VAGY NEM MENNI: AZ ITT A KÉRDÉS

Szerző: TIKÁSZ Orsolya Cseperke, újságíró

Diamond mining was already underway in South Africa when, in 1886, the greatest gold field was discovered in the Witwatersrand Mountains. Exploitation, requiring grand scale industrialization and state-of-the art technology, was able to kick off promptly, thanks to all the experience gained through diamond mining. Moreover, gold promised infinite possibilities, whereas diamond mining was limited in order to artificially maintain its elevated price.

By the turn of the century, the revenue of gold mines was twice bigger than the diamond mines'. In the subsequent twenty years, local entrepreneurs provided one third of the world's overall gold exploitation, and its half after forty years. Furthermore, the former needed approximately ten times the number of cheap black labor

Már javában bányászták a gyémántot Dél-Afrikában, amikor 1886-ban felfedezték a világ legnagyobb aranymezőjét a Witwatersrand-hegységben. A gyémántbányászaton edződve gyorsan megindult a tőkét, a nagymértékű iparosítást és a legmodernebb technológiát követelő kitermelés. Ráadásul a magas ár érdekében a korlátozott gyémántbányászathoz képest az arany végtelen lehetőségeket rejtegetett.

A századfordulóra az aranybányák hozama duplája volt a gyémántbányákéénak. A következő húsz évben az itteni vállalkozók a világ aranykitermelésének a harmadát, negyven év múlva pedig a felét adták. Ráadásul az előbbinek körülbelül tízszer több olcsó, fekete munkaerőre volt szüksége az utóbbihoz képest. Meg is indult a népvándorlás a helyszínre, és így Pretoriától mintegy 60 km-re kialakult az új gazdasági központ, Johannesburg.

Gauteng tartomány székhelye jelenleg a Dél-afrikai Köztársaság legnagyobb területű és legnépesebb (lakossága mintegy 8 milliós) városa. A világ 40 legnagyobb metropoliszának egyike. Ugyanakkor hiába a fénylő arany és a mesés gazdagság, a társadalmat szabdaló árkok és az apartheid Johannesburgot sem kerülte el, és szomorú hatásai ma is érezhetőek.

A rasszista kormány 1994-es leváltása után a város megnyílt egész Afrika előtt. Tömegek érkeztek a munka és egy jobb élet reményében. Mivel a változás lassan haladt, a belső területeken eluralkodott a káosz, és a nagy cégek az északi területekre települtek. Bár Johannesburg központja fokozatosan megújul, a bűnözés ma is komoly gondokat okoz.

Az úti beszámolók és az útikönyvek egybehangzóan intenek, mire kell nagyon odafigyelni: először is a zsebtolvajokra! Szívleljük meg a helyiek tanácsait! Ha ők azt mondják egy helyre, hogy nem ajánlatos, tényleg ne keressük fel! Ilyen például Berea, Yeoville és Hillbrow környéke. A belvárost csak csoportos idegenvezetéssel tanácsos felfedezni. Próbáljunk a lehető legkevésbé turistának látszani, a hangoskodás vagy a nagyon tanácstalan ácsorgás kerülendő. Mivel az

HOW TO

than the latter. Migration promptly began to the area, and that is how Johannesburg, the latest commercial hub, was founded 60 km from Pretoria.

The seat of Gauteng province is currently the city boasting the greatest territory and population (nearly over 8 million) in the Republic of South Africa. It is one of the forty largest metropolises in the world. However, despite the glittering gold and the novelesque opulence, the fosses dividing the population at the same time, as well as the apartheid, which did not spare Johannesburg either, and its sad effects can be felt even to this day.

After overthrowing the racist government in 1994, the city opened its doors to all of Africa. Multitudes came in good hopes of jobs and a better life. As change was slow to come about, the inner areas were characterized by chaos, and big companies moved to the northern territories of the area. Even though Johannesburg's city center is undergoing constant change, crime still poses a grave problem.

Personal stories as well as guidebooks unanimously state the following: beware of pickpockets! Let us heed the advice of the locals! If they say it is better not to visit a certain place, let us not go! Suchlike places include Berea, Yeoville and Hillbrow and its environs. The city center is recommended to be visited solely in groups and with a tour guide. It is recommended to avoid putting the fact that one is a tourist on display, rowdiness and helpless loitering are therefore discouraged. As carjacking is frequent (especially at red lights), it is advised to travel with the windows rolled up and the doors locked. Do not pick up hitch-hikers, and do not shy away from breaking traffic regulations if you need to get a move on! One of the British Independent's latest articles recommends using Uber, as it is cheaper and more precise than local taxi companies. And lastly, not everyone is a policeman who seems to be one. Be suspicious if someone wants us to pull over at night. In such cases, it is recommended to go to the nearest gas station and only listen there to what the person wants. However, if you see security guards in green and yellow uniforms at popular places, do not worry, they are the official inspectors of public space of the Central Improvement District.

It might come as surprising to insist not to shy away from the city! Through the sad criminal statistics, an unbelievably exciting and multi-faceted Johannesburg manifests itself. Moreover, not even a year ago, the Swiss Communauté d'Études pour l'Aménagement du Territoire deemed Johannesburg as the second most livable African city. The hundred cities of the continent were ranked according to their infrastructure, urban development, livability, environment, and city administration.

The list of tourist attractions in Johannesburg is actually never-ending. The thematic park of Gold Reef City, for example, was built atop a previous gold mine to resemble an open-air museum to demonstrate what kind of life

autórablások gyakoriak, különösen a pirosnál várakozva nagy erre az esély, ezért felhúzott ablakkal és bezárt ajtókkal közlekedjünk! Stoppost ne vegyünk fel, és ne szemérmeskedjünk áthágni a közlekedési szabályokat, ha menekülni kell! A brit Independent egy friss cikke az Ubert ajánlja, ami pontosabb és olcsóbb is a helyi taxitársaságoknál. És végül, nem mindenki rendőr, aki annak látszik. Ha éjjel akarna félreállítani bennünket valaki, gyanakodjunk! Ilyenkor érdemes elmenni a legközelebbi benzinkútig, és ott meghallgatni, mit is akar az illető. Viszont, ha zöld-sárga egyenruhás biztonsági

miners lived roughly a hundred years ago. The Apartheid Museum (www.apartheidmuseum.org) can also be found in Gold Reef City, which enables us to understand this saddening chapter in the history of the country.

Naturally, less gloomy experiences also await tourists. In between visiting museums, it is recommended to visit the markets, too, where lots of valuable African artefacts (masks, carvings, baskets) are sold. The musical scene of Johannesburg is worth one's while as well. Almost all of the musical styles of the country can be listened to, either in the stylish clubs or the streets.

őröket látunk a frekventált helyeken, nem kell aggódni, ők a Central Improvement District hivatásos közterület-felügyelői.

Ezek után talán meglepő, de tényleg ne rettenjünk el a várostól! A szomorú bűnügyi statisztika mögül ugyanis egy hihetetlenül izgalmas és sokszínű Johannesburg bújjik elő. Sőt, alig egy éve a svájci Communaute d'Etudes pour l'Amenagement du Territoire vizsgálatában a második helyre került Afrika legélhetőbb városainak listáján. A kontinens száz városát az infrastruktúra, a városfejlesztés, a lakhatás, a környezet, a városvezetés hatékonysága és a gazdasági helyzet alapján rangsorolták.

A johannesburgi turistalátványosságok sora tulajdonképpen végtelen. Gold Reef City tematikus parkját például egy régi aranybánya helyén építették fel skanzenszerűen, hogy bemutassa, milyen is volt a bányászok élete bő száz évvel ezelőtt. Szintén Gold Reef Cityben található az Apartheid Museum (www.apartheidmuseum.org), amely segít megérteni ezt a szomorú epizódot az ország történetében.

Persze kevésbé nyomasztó élmények is várják a látogatót. Két múzeum között érdemes ellátogatni a piacokra is, ahol sok értékes afrikai műtárgyat (maszkokat, fafaragásokat, kosarakat) kínálnak. Johannesburg zenei élete is megér egy kis időt. A kontinens szinte minden stílusa

meghallgatható, akár a stílusos klubokban, akár az utcákon.

And did you know that the pacifist Indian politician worked out his theory of passive resistance in Johannesburg of all places? Gandhi's house (www.satyagrahahouse.com) functions as a museum and an apartment, and staying in it costs between 2.800-9000 rands (59.000-190.000 Forints). The home of two other pacifists, both of them Nobel prize winners, can also be found in the city. Nelson Mandela and Desmond Tutu both lived on Vilakazi Street. The country's first black President functions as a museum today, but the one that had once belonged to the Anglican church leader remains a private house.

És azt tudta, hogy az indiai pacifista politikus éppen Johannesburgban dolgozta ki filozófiáját a passzív ellenállásról? Gandhi háza (www.satyagrahahouse.com) ma múzeumként és apartmanként működik, a szállás ára 2.800–9000 rand (59.00–190.000 forint) között mozog. További két, ráadásul Nobel-békedíjas pacifista otthona van a városban. Nelson Mandela és Desmond Tutu ugyanabban az utcában, a Vilakazi Streeten lakott. Az ország első fekete bőri elnökének háza ma múzeumként működik, az anglikán egyházi vezetőé viszont továbbra is magánház.

www.globsmagazine.com

GLG OBS

FOREIGN AFFAIRS & TRADE

MAY 2018

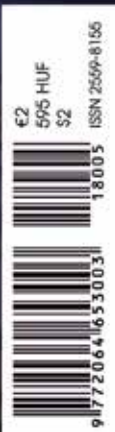
**NIGERIA HAS
JOINED THE
NETWORK OF
HTCC**

**MACRON: THE
FIELD IS GETTING
MORE DIFFICULT**

**INTERVIEW
WITH H.E.
MARIA LAURA
DA ROCHA,
AMBASSADOR
OF BRAZIL TO
HUNGARY**

**INTERVIEW WITH
SZOFI KISS**

300 BILLION-DOLLAR STANDOFF

MEGÉRKEZETT!

A májusi szám már elérhető az újságárusoknál is.

f in G+

Namibia

Namibia is the country of spontaneous safaris. One of the most wonderful things in the country is that we can always see giraffes, even without paying for tickets. There is a great quality road heading to the Etosha National Park, and it is worth to look around there. The charm of Namibia is that we may travel almost in European conditions. There are good roads and hygiene, which makes traveling comfortable, meanwhile, we can see the amazing diversification of landscapes and wildlife.

Namíbia a spontán szafarik országa. Az egyik legcsodálatosabb dolog benne, hogy belépőjegy megváltása nélkül is – például az Etosha Nemzeti Park felé menet is érdemes a jó minőségű út két oldalát kémlelni – bármikor láthatunk zsiráfokat. Namíbia bája, hogy szinte európai környezetben utazhatunk, mozoghatunk, jó útviszonyok mellett, kényelmesen, megfelelő higiénés környezetben, és közben a tájegységek és életformák elképesztő változatossága tárul elénk.

by Ildikó SZILASI, Travel to Africa Tour Operator
Szerző: SZILASI Ildikó, Utazz Afrikába Utazási Iroda

Do not miss the following:

- Watching seals on the island of Halifax.
- Trying exotic dishes like stew made of kudu.
- Visiting traditional communities – and get to know them. For example, the Herero people, living in the area of Gobabis, where women wear horn-like headpieces.
- Visiting the Etosha National Park, which is the home of 114 different mammals and 340 birds. This is where we can see the following species: giraffe, elephant (the biggest animal in Africa), lion, oryx, zebra and the endangered black-nosed impala.
- The “Living Tour in the Desert” with Charlie. During the tour, we can see the Welwitschia Mirabilis fossil plant, which can live up to 2000 years, and “the small African five” as well.
- Visiting the Okonjima Lodge, which is a private park with the goal of protecting large felines.
- The “Living Bushman” museum is a traditional exhibition of the bushman way of life of hunting and gathering. It is kind of similar to the Skansen of Szentendre, but it is worth visiting anyway. It can teach us many things, like how the bushman kid is sent to the hole of the ground-squirrel. If he does not return with the prey, he gets a punishment from his father.
- Visiting the Shores of Skeleton (Swakopmund)

Semmiképp ne hagyjuk ki:

- A fókalest Halifax szigetén.
- A kudupörkölt és egyéb egzotikus fogások megkóstolását.
- Hagyományörző közösségek látogatását, például a Gobabis környékén élő herero nép megismerését, ahol az asszonyok a marhák szarvát szimbolizáló fejfedőt hordanak.
- Az Etosha Nemzeti Parkot, ahol 114 emlősállatfaj és 340 madárfaj él, és ahol a zsiráf, elefánt (Afrikában a legnagyobb termetű faj), oroszlán, nyársas antilop, zebra mellett a veszélyeztetett fekete orrú impalát is láthatjuk.
- Az „élő sivatagtúrát” Charlie-val a Namib-sivatagban. A program során az akár 2000 évig is eléző Welwitschia Mirabilis fosszilis növényt és a „kis afrikai ötöst” is láthatjuk.
- Egy magán- és családi park, például az Okonjima Lodge felkeresését, ahol az Africat-program keretében a nagymacskákat védik.
- Bár az ún. „Living Bushman” múzeum a szentendrei skanzenhez hasonlóan egy előadásszerű bemutatása a tradicionális busman vadászó-gyűjtögető életmódnak, még se hagyjuk ki, hiszen érdekes dolgokat tanulhatunk belőle. Például azt is, hogy ha a busman gyereket beküldik egy tarajos süllő üregébe vadhúsért, bár veszélyes mutatóvány, jobb, ha a hússal együtt jön ki az üregből, különben az apja regulázza meg szégyenében.
- A csontvázpart (Swakopmund) felkeresését.

Before departure:

- Hungarian citizens may apply for visa in the Namibian Embassy, in Vienna. It takes 7 days to process your application. The one-time visa cost 80 Euros, and the price of the unlimited option is 120 Euros. Your passport has to be valid six months after the date of departure, and it has to contain at least one blank page.
- The Condor and the Air Namibia operates direct flights between Frankfurt and Windhoek. The usual flight time is 10 hours and 15 minutes. However, it would also be a good choice to depart from Vienna with the Ethiopian Airlines. In this case, the destination is Addis Ababa, the capital city.
- There is no mandatory vaccination in Namibia.
- A few words about the malaria situation: the northern territories of the country, the Etosha National Park and the Zambezi region are moderately dangerous; the rest of the country is barely risky, or not at all.
- The rainy season starts in October and ends in May. Therefore, the period between April and September is the best for traveling.

Utazás előtt:

- Vízum magyar állampolgárok számára Bécsben, a Namíbiai Nagykövetségen szerezhető be, és 7 nap alatt készül el. Az egyszeri beutazásra jogosító vízum 80 EUR-ba, a többszöri beutazásra jogosító 120 EUR-ba kerül. Az útlevélnak legalább hat hónappal a beutazást követően még érvényesnek kell lennie, és legalább egy üres oldalt kell tartalmaznia.
- Európából közvetlen járattal, például Frankfurtból lehet eljutni Windhoekba, a Condor és az Air Namibia légitársaságokkal, a repülési idő megközelítőleg 10 óra 15 perc. Bécsi indulással az etióp légitársasággal, egy átszállással is jó választás lehet Addisz-Abebába, Etiópia fővárosába repülni.
- Namíbiába nincs kötelező oltás.
- Maláriafertőzöttség: az ország északi része és az Etosha Nemzeti Park, valamint a Zambézi régió közepesen veszélyes, a többi rész egyáltalán nem vagy csak rendkívül kis mértékben maláriaveszélyes terület.
- Az esős évszak októbertől májusig tart, így az áprilistól szeptemberig tartó időszak a legjobb az utazásra.

Fun facts of Namibia:

- The size of its area is the same of Spain and Germany together.
- 17% of its area covered by national parks, and 45% by reservation.
- There are 200 private parks in the country.
- The country is the second most rarely populated country in world, after Mongolia. The population is 2.3 million people, which counts 3 people living in a square mile on average.
- There are 11 ethnic groups in the country: there are Himbas, Hereros, Sans, Damras, Kvangos and all of them are characterized by their own language, traditions and culture.
- Here you can see the most of the cheetahs (about 2500) living in the world. As well as, the black rhinos and the rare desert elephants.
- The Namibian Desert is more than 80 million years old with the tallest dunes in the world.

Érdekességek Namíbiáról:

- Ha Spanyolországot és Németországot egymáshoz illesztlenénk egy kirakóson, akkor kapnánk meg a méretét.
- Területének 17%-a nemzeti park, 45% -a természetvédelmi terület.
- 200 magántulajdonban lévő park található az országban.
- A 2,3 millió lakosú ország Mongólia utána a világ második leggyéribben lakott országa, az egy négyzetkilométerre eső lakosok száma 3 fő.
- 11 népcsoport színesíti az ország etnikai összetételét, köztük himbák, hererók, szanok, damarák, kvangók, melyeket különböző nyelv, szokásvilág, kultúra jellemez.
- A világ legtöbb gepárdja (kb. 2500 egyed), a veszélyeztetett fekete orrszarvú utolsó populációja, és a sivatagi környezethez adaptálódott, ritka sivatagi elefánt is látható itt.
- 80 millió évesnél is idősebb a világ legmagasabb homokdűnéivel büszkélkedő sivatagja, a Namib-sivatag.

From the Deserts Till the Rainforests

The Most Exciting National Parks of Southern Africa

by Tamás SZÚCS, Journalist specialized in foreign politics

People usually travel to Eastern and Southern Africa to discover the unique fauna. Since, all the emblematic animals of Africa – the Big Five – live there. You can find and see hunting lions and leopards, zebras running in troops on the savannah or bathing elephants. But where is it exactly? The largest national parks of East Africa are well-known: the great migration of the Serengeti, the strange inhabitants of Masai Mara, the wonderful Ngorongoro Crater, these all seem familiar to everyone. But now, we would like to present those parts of Southern Africa that are less well-known, but they are worth taking a trip.

Afrika keleti és déli részére leginkább az ott élő állatvilág kedvéért megyünk. Ott élnek Afrika emblemikus állatai – az öt nagyvad. Ott láthatunk oroszlánt vadászni, zebrákat, amint hatalmas csapatokban futnak a szavannán, elefántot fürdőzni és leopárdot, amint éppen lesből ejti el a vadat. De hol is? Kelet-Afrika legnagyobb nemzeti parkjai jól ismertek: a Serengeti nagy vándorlása, a Masai Mara különös lakói, a csodálatos Ngorongoro-kráter szinte mindenkinek ismerősek. Most viszont Afrika déli részének ismert és kevésbé ismert, de látogatásra érdemes parkjait mutatjuk be.

Pilanesberg National Park – South Africa

The popularity of the fourth largest national park of South Africa is based on the proximity to Sun City. Not to mention that the air is the healthiest here – there is no malaria risk at all.

This park is the home of many wild animals – but that was not always like that. More precisely, this park has always been the home for animals, but some species, due to the large-scale of hunting and the fact that the population of the surrounding villages has grown, were almost completely destroyed. Then came Sun City, and the crowd of tourists too, who often wanted more than just having fun and playing in the casinos. They wanted the real African wildlife. It was just the perfect time, when they explored a shattered volcano, that could be rounded perfectly by a fence. The animals were settled in the 1980s. At that time, more than 6000 creatures were brought, which was the largest animal implantation ever. The project was successful, the Pilanesberg National Park is the fourth largest and one of the most visited national wildlife reserves in the world since then. But, it is understandable why. Everything can be found there what South Africa can offer. The 55.000-hectare park forms a nearly complete circle, as it is located on the surface of a 1200 million years old volcano, with a small lake in the middle. Besides the Big Five (elephant, rhino, buffalo, lion, leopard), you can find numerous other animals as well: cheetah, giraffe, hippopotamus, crocodile, zebra, gnaw, hyena and more than 300 different species of birds live here. But the inside of the crater is completely different than, for example, the forests and grassy deserts of Krüger, where the wildlife is easy to detect. This is plain bush – or bushweld, as the local Africans call it, which has the second meaning to pay attention to the animals might be popping out of the scrub. The African Skansen of Lesedi were also built according to the needs of tourists. Since, an average traveler hardly has a chance to visit a real African village. While Lesedi is an area surrounded by branches, where families from the large tribes of South Africa, such as the Zulu, Xhosa, Sotho, or Pedial, live here by preserving their original habits and lifestyle.

Pilanesberg Nemzeti Park – Dél-Afrika

Dél-Afrika negyedik legnagyobb nemzeti parkja alapvetően Sun City közelségének köszönheti népszerűségét. No meg annak, hogy itt a legegészségesebb a levegő – itt nincs maláriaveszély.

A park ma sokféle vadállat otthona – de ez nem volt mindig így. Jobban mondva mindig éltek itt állatok – néhányan – de a nagymérvű vadászat és az, hogy a környékre egyre többen telepedtek le, szinte teljesen kipusztította az állatállományt. Aztán jött Sun City, és vele a turisták tömege, akik – gyakran – többet is akartak, mint csak kaszinózni és szórakozni. Akartak egy kis igazi afrikai vadont is. Éppen kapóra jött ez a kialudt vulkáni kráter, amit jól körbe lehetett keríteni. Az állatokat az 1980-as években telepítették be ide. Több mint 6000 állatot hoztak akkor, ami az eddigi legnagyobb szabású állatbetelepítésnek számít. A projekt sikeres volt, a Pilanesberg Nemzeti Park az ország negyedik legnagyobb és egyik leglátogatottabb nemzeti vadrezervátuma. Méltán, mert itt kicsiben minden megvan, amit Dél-Afrika kínálhat. Az 55 000 hektáros park majdnem teljesen kör alakú, hiszen egy 1200 millió éves vulkánkráter területén található, melynek közepén egy kis tó van. A „nagy ötök” (elefánt, orrszarvú, bivaly, oroszlán, leopárd) mellett számtalan más állatfaj is él itt: gepárd, zsiráf, víziló, krokodil, zebra, gnú, hiéna és krokodil, no meg több mint 300 fajta madár. Maga a kráter belseje teljesen más, mint például a Kruger erdői vagy füves pusztái, ahol a vadakat viszonylag könnyű észrevenni. Ez itt bozót – helyi afrikaans szóval bushweld, ami azt is jelenti, hogy jól oda kell figyelni a bozótosból kibukkanó állatfejekre. A turisták igényeihez szabták a Lesedi afrikai skanzent is. Arra ugyanis az átlagos utazónak nincs igazán nagy esélye, hogy egy-egy valódi afrikai faluba elmenjen. Lesedi az afrikai bozótosban ágkerítéssel körülvett terület, ahol Dél-Afrika nagy törzseiből élnek itt a zulu, xhosa, sotho, pedi családok eredeti szokásaikat, életformájukat megtartva.

Tsitsikamma National Park – South Africa

The varied landscapes of the Garden Route, that is rich in flora and fauna, are truly magnificent and honestly deserved to be under strict state protection. However, not only the wide and sandy coastline is protected for its special birdlife, but the steep sky-high mountains for its untouched rainforests.

During our visit to the Tsitsikamma National Park, we could either feel as being in paradise or in an adventure movie. One of the adrenaline boosters of the excursion is crossing a hanging bridge while the river runs wildly below us. In this untouched wilderness, we can even see trees of almost a thousand years. After leaving the sound of the jungle, the Monkeyland monkey reserve may seem like a shrubbery. Monkeys collected from every part of the world – small, big, silky hair, red-bottomed, bearded jawbone and even unknown species – live and play here freely in their natural environment. Only one thing is common in these monkeys: their eyes tell everything...

Tsitsikamma Nemzeti Park – Dél-Afrika

A Garden Route változatos tájai, gazdag növény- és állatvilága elbűvölik az idelátogatókat, és méltán állnak szigorú állami védelem alatt. Nemcsak a széles, homokos tengerparti sáv védett a különleges madárvilága miatt, hanem a meredeken égbe törő hegyek is érintetlen esőerdeik miatt. A Tsitsikamma Nemzeti Parkba tett látogatásunk során a földi paradicsomban, de akár egy kalandfilmben is érezhetjük magunkat. A kirándulás egyik adrenalinfokozó csúcspontja, hogy átkelhetünk egy igazi függőhídon, miközben alattunk hangosan rohan a folyó. A vadon egyik legérzékenyebb pontján közel ezeréves fákat láthatunk. A dzsungel csendje után a Monkeyland majomrezervátum zsidvásárnak tűnhet. A világ minden tájáról egybegyűjtött – kicsi, nagy, selymes szőrű, piros fenekű, szakállas pofájú és még képről sem ismert – majmok szabadon, természetes közegükben hangoskodnak, játszanak egymással. Ami közös bennük, hogy olyan értelmes a tekintetük, hogy majd megszólalnak...

Chobe National Park – Botswana

Imagine seventy thousand elephants in Hungary – this is the Chobe National Park, one of Africa's most spectacular animal parks. Wherever you may go, elephants migrate in huge troops, freely and undisturbed. No humans have lived on this land for decades – the entire county is for only the wilderness. At the border of the dry Kalahari Basin and the abundant rivers, the flora is incredibly varied – along the river, huge green trees collapse into the water, full and filled with life, monitor lizards are hunting for small mammals, waterbirds creep, and here or there you can notice a crocodile's head or a hippo's back.

If you are in a hurry, it is best to look around the river, where the animals are come together. The next major attraction of the park is the Savuti Marsh, which has a very rich wildlife – immense groups of elephants, lions, impalas, buffaloes and zebras are here in such a variety and number of animals, that you cannot find nowhere else. Although they have been thinking about for a while, how to transform this beautiful area into a wildlife park, the real work only began in the '60s. In 1960, an area of 21 000 square kilometers was designated as an animal reserve. But, in 1967, the area was significantly reduced. In 1975, the last settlement, which was a woodcutter camp, also vanished from this area. Chobe National Park is located in the northern part of the famous Kalahari Basin. The big games of Africa are all here. 164 mammals, 157 reptiles, 80 fish and 550 bird species were registered in the area. However, the main value of Chobe is the elephant population, which is estimated to be around 120,000.

Chobe Nemzeti Park – Botswana

Hetven ezer elefánt Magyarország területén – ez a Chobe Nemzeti Park, Afrika egyik leglátványosabb állatrezervátuma. Akármerre járunk, hatalmas csapatokban vándorolnak az elefántok, szabadon, zavartalanul. Évtizedek óta nem élnek itt emberek – az egész megye csak az ősvadoné. A száraz Kalahári-medence és a bővizű folyók határánál a növényvilág elképesztően változatos – a folyó mentén hatalmas zöld fák borulnak a vízre, köztük tobzódik az élet, varánuszok lesnek a kis emlősökre, vízimadarak rikoltanak, a vízből pedig itt-ott kivillan egy krokodil feje vagy egy víziló háta.

A sietőseknek a legjobb a folyó mentén körülnézni, ahol a park állatai csoportosulnak. A park következő nagy attrakciója a Savuti-mocsár, melynek nagyon gazdag az állatvilága, elefántok, oroszlánok, impalák, bivalyok és zebrák olyan nagy létszámú csapataival találkozhatunk itt, mint sehol máshol. Bár régóta gondolkodtak azon, hogy ezt a gyönyörű területet állatrezervátummá alakítsák, csak a hatvanas években kezdődött meg az igazi munka – 1960-ban egy 21 000 km²-es területet nyilvánítottak állatrezervátummá. 1967-ben jelentősen lecsökkentették a területét. 1975-ben szűnt meg az utolsó település a területen, ez egy nagy favágótábor volt. A Chobe Nemzeti Park a híres Kalahári-medence északi részén helyezkedik el. Az Afrikára jellemző nagyvadak mind megtalálhatóak itt is. 164 emlős-, 157 hüllő-, 80 hal- és 550 madárfajt regisztráltak a területen. Chobe fő értékét az elefántpopulációja adja, amely a számítások szerint 120 000 körül lehet.

The Okavango Delta – Botswana

The Okavango Delta is one of the most unique ecosystems in the world, and it lays at the edge of the Chobe National Park. It is a 17 000 square kilometers of canal labyrinth, lagoons and lakes, that form together the world's largest inland delta. Millions of years ago, the Okavango River ran into the big lake of Makgadikgadi. Tectonic movements, however, kept back its flow, this is how nature formed the Okavango Delta. The water of the river is fed from the rain falling in Angola from October to April. The flow crosses the Namibian-Botswanan border around December, but reaches its final point only in July. This slow meander movement is due to the almost flat area, because the difference in height is only 60 meters along the 450 km road. Finally, the water ends in the Kalahari, through the Boteti River where it simply evaporates. The sediment builds up many smaller and larger islands, providing an ideal environment for the millions of birds living there. The landscape is the most spectacular in August, when the water level is the highest. Between November and March, the next generation of livestock comes to the world, since the vegetation is the richest by that time.

Az Okavango-delta – Botswana

A Chobe Nemzeti Park határán van a világ egyik legkülönlegesebb ökoszisztémája, az Okavango-delta. 17 000 négyzetkilométeres labirintusa a csatornáknak, a lagúnáknak és a tavaknak, amelyek a világ legnagyobb szárazföldön belüli deltáját alkotják. Évmilliókkal ezelőtt az Okavango folyó a nagy tóba, a Makgadikgadiba folyt. Tektonikai mozgások azonban elgátolták a folyását, így kialakult, amit ma Okavango-deltának hívunk. A folyó vize az Angolában októbertől áprilisig hulló csapadékból táplálkozik. Az ár december táján lépi át a namíbiai–botswanai határt, és csak júliusban éri el a delta legvégső pontját. Ez a lassú meanderező mozgás a majdnem sík területnek köszönhető, hisz a magasságkülönbség összesen csak 60 méter a 450 kilométeres út alatt. A víz végül a Boteti folyón keresztül kerül a Kalaháriba, ahol teljesen elpárolog. A hordalékból rengeteg kisebb-nagyobb sziget épült fel, eszményi környezetet nyújtva az itt élő milliányi madárnak. Augusztus környékén a leglátványosabb a táj, amikor a legmagasabb szintet éri el a vízmélység.

November és március közt jön a világra a következő generációja az itt élő állatoknak, mivel akkor a leggazdagabb a növényzet.

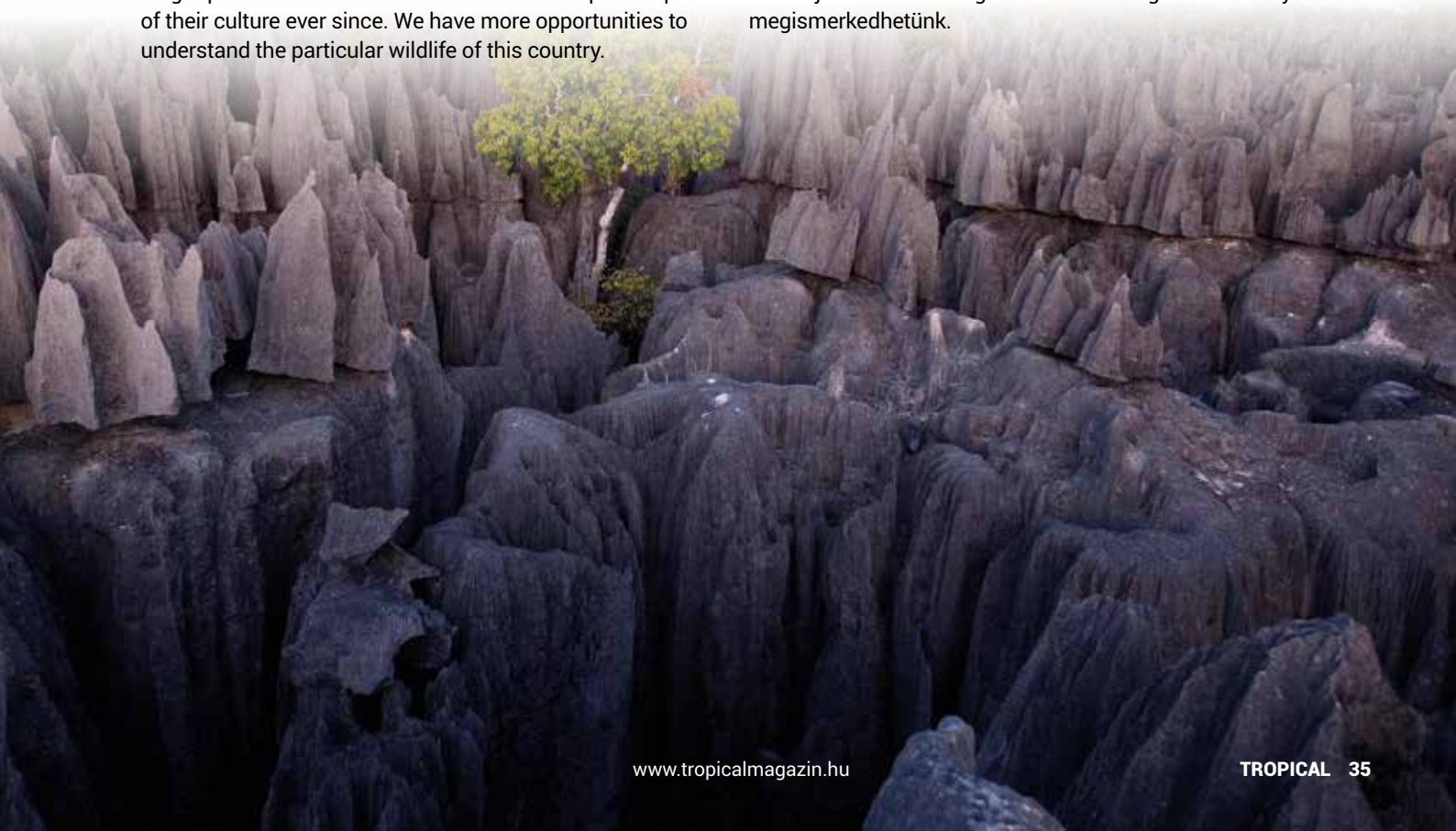

The National Parks of Madagascar

Although Madagascar geographically belongs to Africa, it remained a separate world. The island was separated from Africa soon after the distinction of the dinosaurs. Therefore, you can find many animals and plants living here, like nowhere else in the world, from the huge baobab trees to the dear little lemurs. The majority of the inhabitants came from Asia, from today's Indonesia, around a thousand and five hundred years ago. They travelled all along that 6000-km-long trip in small boats. Boats have been an important part of their culture ever since. We have more opportunities to understand the particular wildlife of this country.

Madagaszkár nemzeti parkjai

Madagaszkár, bár földrajzilag Afrikához tartozik, egészen külön világ. Nem sokkal azután vált el Afrikától, hogy kihaltak a dinoszauruszok. Éppen ezért sok olyan állat és növény él itt, amely sehol másutt nem található meg, a hatalmas baobafáktól a kedves kis lemúrokig. A sziget lakóinak többsége pedig vagy ezeröttszáz évvel ezelőtt Ázsiából, a mai Indonézia területéről érkezett. Kis csónakokon tették meg a hatezer kilométeres utat. A csónakok azóta is fontos részei a kultúrájuknak. Az ország különös állatvilágával több helyen is megismerkedhetünk.

Lemurs Park (Antananarivo)

The lemurs (or in other word the makis, or half-apes) are best known from the film *The Penguins of Madagascar*. In reality, everybody is surprised when King Julian bounces before them in full scale, in his natural environment. However, this cartoon does not really give an idea about how many types of lemurs live on this island – although, according to the biology, there are more than 70 of them. Starting from the one-meter-high indoors to the tiny little hiding aye, the jumping jerky jigs – and that is really how they called – till the brown and athletic lemurs, we can find all the species in the Lemur Park. They are jumping around, climbing up the trees, running like crazy. So, we should just be quick enough to make a good photo.

Lemurs Park (Antananarivo)

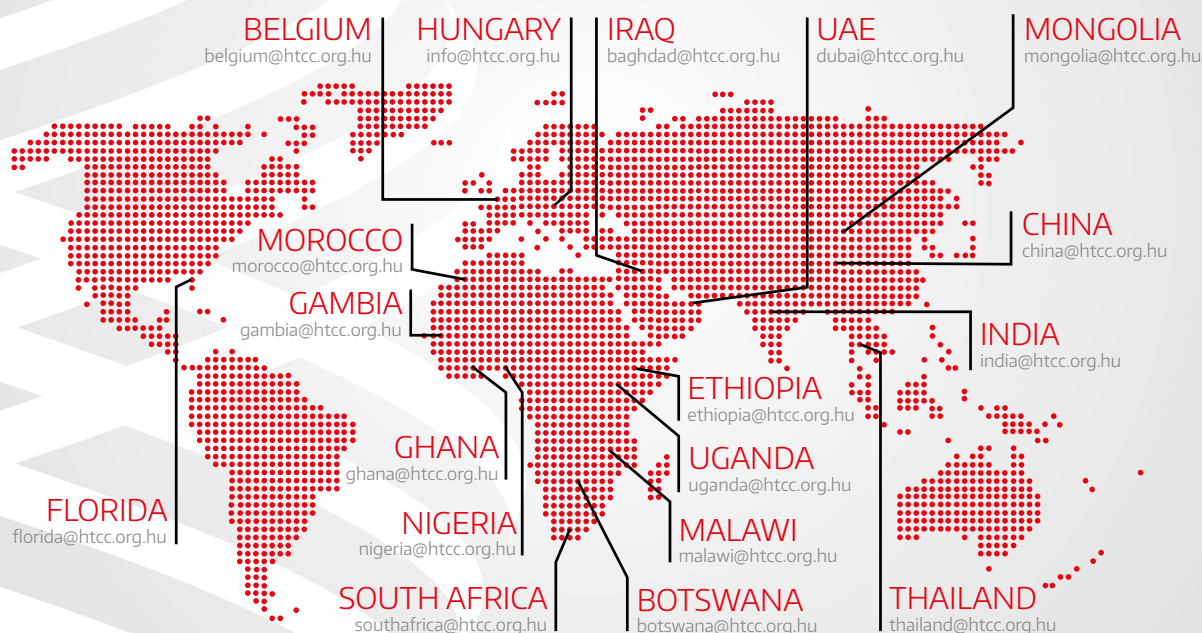
A lemúrokat (más néven makikat, félmajmokat) a mai kor embere leginkább A Madagaszkár pingvinjei című filmből ismeri. Aztán meglepődik, ha Julien király ott ugrál előtte teljes életnagyságban természetes környezetében. Arról viszont a rajzfilm nem ad igazán képet, hogy hányféle lemúr is él a szigeten – pedig több mint hetvenet különböztet meg a biológia. A jó egyméteres indriktól az aprócska rejtőzködő aje-ajeig, a viccesen ugráló sifakáktól a – tényleg ez a nevük – barna, sportos lemúrokgig a Lemúr Parkban mindegyikkel összeismerkedhetünk. Ott ugrálnak, másznak fára, futkároznak körülöttünk, csak győzzük őket lefényképezni.

Andasibe-Mantadia National Park

Those palms we cultivate in our homes with great deal of artificialness might reach the height of a meter. Here, at the so-called Perinet National Park, which is a jungle basically, the palms reach the height of several humans. We walk under them, among them for hours and hours and by looking up we still cannot see the sky. We are surrounded by sounds, noises, when we notice a strange cry. The leader of our excursion tells us to be silent, then he moves straight through the lianas, and soon we notice something moving among the trees. A giant, more than a meter high lemur. That is the Indri Indri, the proudest of Madagascar.

The world is yours

Hungarian Trade & Cultural Center · Tel.: +36-1-2880080 · info@htcc.org.hu · www.htcc.org.hu

 hungariantradeandculturalcenter

Andasibe-Mantadia Nemzeti Park

Azok a pálmák, amelyeket itthon nagy műgonddal nevelgetünk, hogy – ha minden jól megy – elérjék cserépbén az egyméteres magasságot, itt, a helyiek által régi francia néven általában Perinet Nemzeti Parknak nevezett őserdőben többszörös embernagyságúra nőnek. Ott sétálunk alattuk, közöttük úgy, hogy az eget már igazán hosszú percek, negyedórák óta nem is láttuk. Körbevesznek a neszek, zajok – amik közül egyszer csak egy furcsa kiáltásra leszünk figyelmesek. Vezetőnk csendre int, majd biztos mozdulatokkal elindul egyenesen a liánok közt – és hamarosan a fák között meglátunk valamit mozogni: egy hatalmas, több mint egyméteres lemúrt, ő az Indri indri, Madagaszkár büszkesége.

In the Captivity of Freedom

Should We Be Afraid of South Africa or Not?

by Zoltán SIPOSHEGYI, Journalist specialized in foreign politics

A szabadság rabságában

**Féljünk vagy ne féljünk
a Dél-afrikai Köztársaságtól?**

Szerző: SIPOSHEGYI Zoltán, külpolitikai újságíró

Mandela, safari, dangerous, apartheid, water shortage ... beautiful. Believe or not, these expressions are connected only in one country: the Republic of South Africa. Although there are more and more tourists here, people still unable to classify one of the most developed country of the continent. Everybody knows that the beaches are stunning, and the situation cannot be that bad because they organized the FIFA World Cup in 2010. Still, there are stories about white people hiding behind enormous walls, street fights and inner political conflicts. We decided to investigate the truth in person.

Mandela, szafari, veszélyes, apartheid, vízhiány... gyönyörű. Bármilyen elképesztő, ezeket a szavakat csakis egy ország köti össze: a Dél-afrikai Köztársaság. Bár egyre több a turista érrefelé, az emberek még mindig nem tudják hová sorolni a kontinens egyik legfejlettebb államát. Azt mindenki tudja, hogy szépek a tengerpartok, és annyira nem lehet rossz a helyzet, ha 2010-ben foci-világbajnokságot is szerveztek, mégis az elmesélésekből rendszeresen magas falak mögött rejtőzködő fehérekről, utcai harcokról és belpolitikai válságról lehet hallani. Mi úgy döntöttünk, hogy közelről győződünk meg arról, mi is az igazság.

If somebody wants to go to South Africa, the first destination will likely be Johannesburg, thanks to the cheap flight options. British Airways sends 4-5 flights heading to the most populated city of the country every single day. These double-deck aircrafts are the so-called Super Jumbos. Those who are in love with engineering, it is possible to fly with the largest commercial plane in the world.

Ha valaki Dél-Afrika felé veszi az irányt, a megfizethető repülőjegyeknek köszönhetően szinte biztos, hogy Johannesburgban fog elsőként kikötni. Csak a legnagyobb brit légitársaság napi 4-5 járatot indít az ország legnépesebb városába, ezek többsége kétszintes, úgynevezett Super Jumbo. Így a technika szerelmesei a világ legnagyobb utasszállítóját is kipróbálhatják.

For those who visited Africa before, it is easy to realize that this place is different. This is not the place where everybody ambles in the red dust barefoot. Neither the place for market-women balancing their stuff on their head while shouting after tourists. There is a perfect highway from the futuristic airport heading to downtown. If you consider the taxi service expensive, you can call a cab with an application or just get on the rapid transit.

Azok számára, akik nem először járnak Afrikában, egyből szembetűnő lehet, hogy ez nem az a vörös porban mezítláb futkorázós hely, ahol a fejükön portékájukat egyensúlyozó nők rikoltoznak a turisták után. A XXI. századi repülőtérrel tökéletes út vezet be a belvárosba, de aki drágállja a taxit, applikációval is hívhat fuvarát magának, vagy felszállhat az egyik gyorsvasútra.

MUST SEE

Johannesburg is the one and only “metropolis” in Africa, with its surroundings and 10 million people. It truly deserves this title. The area of the city is four times larger than Budapest, and the districts are interconnected by multitrack highways.

There are three districts (unfortunately far from each other), which can be interesting for visitors. Most of the luxury hotels and restaurants are located in the Northern business district, Sandton, owing to the great public security. The downtown is found around Constitutional Hill. There is an old fortress here, built in the 19th century against the British. It was built by President Paul Kruger, who provided the name for the famous national park as well. In 100 years, the role of the robust building complex has changed a lot, along with the public opinion about it. It was known as Number Four, where miners who rebelled against segregation and political convicts were detained. This was the prison of Nelson Mandela and Mahatma Gandhi who used to be the leader of the peaceful Hindu resistance. Nowadays, an exhibition displays the horrors of the apartheid system, and the recollections of the prisoners are audible from loudspeakers.

Johannesburg does not possess many attractions in the European perspective. We can see skyscrapers and crumbling colonial buildings while walking on the wide streets. The old Miners District mostly preserved the memories of the past, but it is recommended to avoid this area for white people.

Soweto might be the most interesting and vital district, located 20 kilometers from the center of the metropolis with the thousand faces. According to the locals, everything started here. A few decades ago, Soweto was only a ghetto for colored guest workers, established by white people. However, this place was the starting point of the anti-apartheid movements in the '70s. There is a street where two Nobel Prize winners used to live – and probably this is the only one in the world. The house of Nelson Mandela is located on Vilakazi Street, 100 meters from the church where Desmond Tutu served. He was another

Az elővárosokkal együtt több mint 10 milliós Johannesburg hivatalosan az egyetlen „világváros” Afrikában, és erre a címre rá is szolgált. A területe négyszer nagyobb, mint Budapesté, és a városrészeket sokszávos autópályák kötik össze.

A látogatók számára három – egymástól sajnos elég messze eső – negyed lehet izgalmas. A legtöbb luxusszálloda és étterem a jó közbiztonság miatt az északon fekvő üzleti negyedben, Sandtonban van. A belváros a Constitutional Hill körül fekszik. Itt található a régi erőd is, amit még a XIX. században a britek ellen építtetett az a Paul Kruger elnök, akiről később a híres nemzeti parkot is elnevezték. A robusztus épületegyüttes szerepe és ezáltal megítélése azonban sokat változott 100 év alatt. Negyedik számú börtönként híresült el, ahol elsőként a szegregáció ellen fellázadó bányászokat, majd politikai elítélteket tartottak fogva. Itt raboskodott Nelson Mandela, sőt az indiai békés ellenállás vezetője, Mahatma Gandhi is. Manapság itt is kiállítás mutatja be az apartheid szörnyűségeit, és a hangosbemondókból a rabok visszaemlékezései szólnak.

Johannesburgban kevés európai értelemben vett „látványosság” van. A széles utcákon sétálgatva főleg felhőkarcolókat és omladozó kolonialista házakat

Nobel Prize winner, leader in the Anglican church and human rights activist. Both of them were awarded for their fight for racial equality. Soweto still preserves the painful memories of segregation, but it is some sort of bohemian district as well. The walls are full of memory plates and street art. Above the district with one and a half million people, there are two towers painted in the colors of rainbow. They used to belong to the thermal power plant.

The weirdly suggestive and effectual Apartheid Museum is at the edge of Soweto district. After entering the museum, the visitors can experience what was the life like in South Africa during the middle of the 20th century. The tickets are marked black or white. The visitors may access different gates, accordingly to their classification. Moreover, they ought to go on separate ways based on their temporary racial features. The boards and pictures tell the story of how segregation and exploitation were institutionalized for 50 years.

If we got used to the tensive duality and left our fears behind, we may depart to the countryside. Obviously, car rental is the easiest way. However, there is a long-distance bus called "taxi" by the locals, and the adventurous ones should try it, like we did. Although the terminal is like a noisy flea market, the vehicles are clean and modern. Moreover, the number of passengers is strictly limited to the design of the vehicle, which is unusual in Africa. The quality of the highways is better than in most Eastern European countries, and drivers tend to speed up under the influence of African pop music. Therefore, we can reach the world-famous Kruger National Park in 3 hours. The enormous park was founded 90 years ago, with the aim to limit hunting and prevent the extinction of wild animals. The area of the park is ca. the quarter of Hungary. Kruger is a great example for the peaceful coexistence of animals and humans.

If you have a safari on the bucket list from your childhood, then, I have got good news for you. Kruger is where you can do it on the easiest and cheapest way, like nowhere else. At first, I could not believe that it is possible to drive in and explore the park with your own car. I wouldn't want to meet a herd of elephants in the bushes, while driving a small Polski. At the rental, we have been reassured that it is perfectly safe and hundreds of thousands of people do it every year. They were right. The national park has 9 entrances, and we have 12 hours to explore the savannah landscape after we paid the amount of 7500 in Hungarian Forints per capita. The roads marked on the maps are suitable for the simplest cars as well, and there are almost 1000 kilometers of high quality concrete paths. You should not be afraid of the absence of animals and going home disappointed. During the two days of our visit, we have seen about hundred elephants, countless zebras and antelopes, dozens of giraffes, lions and buffalos. Most of them were eating the crops by the roads or moving in enormous herds not even noticing the visitors.

láthatunk. Leginkább a régi bányásznegyed őrzi a múlt emlékét, de ott a fehéreknek nemigen ajánlatos sétálgatniuk.

Az ezerarcú metropolisz talán legérdekesebb és legpezsgőbb negyede, a központtól 20 kilométerre fekvő Soweto. A helyiek szerint innen indult minden. Néhány évtizeddel ezelőtt Soweto még egy fehérek által kijelölt gettó volt, ahol a színes bőrű vendégmunkások laktak. A 70-es években viszont innen indultak az apartheidellenes megmozdulások. Valószínűleg itt van az egyetlen utca a világon, ahol két Nobel-díjas is élt. A Vilakazi Streeten először megnézhetjük Nelson Mandela házáat, ahol utolsó éveit töltötte, majd innen alig száz méterre a templomot, ahol Desmond Tutu, szintén Nobel-békedíjas anglikán egyházi vezető és emberi jogi aktivista teljesített szolgálatot. Mindkettőjüket a faji egyenjogúságot folytatott harcukért tüntették ki. Soweto ma is magában őrzi a szegregáció fájdalmát, de egyben egyfajta bohém negyeddé is vált. A falak emléktáblákkal vagy graffitikkal vannak tele. A legnépszerűbb látványosság pedig a másfél millió lakosú városrész fölé magasodó becsődölt hőerőmű két színesre pingált kéménye.

Soweto határában található a hátborzongatóan érzéketlen és ezáltal hatásos Apartheid Múzeum is. A látogatók már a belépéskor átérezhetik, hogy milyen volt Dél-Afrikában élni a XX. század közepén, ugyanis a jegyeken fel van tüntetve egy besorolás: fehér vagy nem fehér. Az érdeklődők pedig ez alapján külön kapun léphetnek be a kiállításra, és egy ideig külön úton is kell járniuk ideiglenes „rasszuknak” megfelelően. A falakon képek és táblák mesélik el, hogy miként intézményesült a megkülönböztetés és a kizsákmányolás 50 éven keresztül.

És ha már megszoktuk ezt a feszítő kettősséget, és túlléptünk a félelmeinken, elindulhatunk vidékre. Persze a legegyszerűbb autót bérelni, de ha valaki olyan kalandvágó, mint mi, akkor kipróbálhatja a helyiek által csak taxiként emlegetett iránybuszt. Bár a terminál jobbára egy zajos bolhapiacra hasonlít, a buszok kifejezetten tiszták és modernek, sőt a járművekbe annyi embert ültetnek be, ahány főre tervezték őket.

In case it is not enough, it is possible to spend the night in the park, in small bungalows or luxury accommodations with pools ... Somebody can afford it or not. We decided to join the two smaller safaris around the Kruger, and it was a great decision. During breakfast, we fed the zebras wandering around the terrace, and watched the hippos crossing the river from our room. After the wild experience, we aimed for the city of Pretoria. There are 3 million people living in the administrative center, but it is shattered by the contrast. The settlement was founded by the first (white) president, Marthinus Pretorius, and named after his father, who defeated the Zulus in the Battle of Blood River. In the next decades, beautiful colonialist and modern buildings emerged from the ground. The Court of Justice, where Nelson Mandela got his life sentence, is even outstanding. The house of Paul Kruger is no exception, which functions as a museum today. However, at the main square we could easily believe that we are in

Ez Afrikában nem jellemző. Mivel az utak minősége jobb, mint a legtöbb kelet-európai országban, és a bőmbőlő afrikai popzene hatása alatt a sofőrök is jobban belelépnek a gázba, mindössze 3 óra alatt elérhetjük a világ egyik legismertebb nemzeti parkját, a Krugert. A negyed magyarországnyi területen kialakított hatalmas parkot kerekén 90 évvel ezelőtt alapították, hogy szabályozzák a vadászatot, és ezáltal megakadályozzák a vadállatok kihalását. A Kruger azóta is iskolapéldája, hogy az emberek és állatok képesek békében egymás mellett élni.

Ha pedig valakinek gyerekkora óta szerepel a bakancslistáján a szafarizás, az a jó hírem van, hogy ezt sehol a Földön nem teheti meg egyszerűbben vagy olcsóbban, mint a Krugerből. Én eleinte el sem akartam hinni, hogy saját autóval is be lehet baráncolni a parkot, hiszen nem szívesen találkoztam volna szembe a

MUST SEE

Manchester. A few blocks from there, the shocking reality hits us with huge panel-skyscrapers and dirty streets. Although the mighty statue of Mandela seems to be very inviting with its spread arms, Pretoria is not the city to spend weeks.

All in all, I recommend visiting the Republic of South Africa for those who are not only interested in taking pictures of the architecture and beaches, but wants to know real life stories. For those who dare to leave the luxury behind, and not afraid to see tears in the honest eyes. The safari does not end at the exit of the park, because the unforgettable experience may find us anywhere.

bozótosban egy elefántcsordával egy kis Polski volánja mögött. A bérlőnél viszont megnyugtattak, hogy évente százezrek utaznak így, és teljesen biztonságos. Igazuk volt. A nemzeti parknak 9 bejárata van, és a fejenként 7500 forintnak megfelelő rand befizetése után 12 órán keresztül kedvünk szerint fedezhetjük fel a szavannai tájat. A térképeken jelölt utakon a legegyszerűbb személyautók is kényelmesen elmennek, sőt mintegy ezer kilométernyi jó minőségű betonutat is építettek. Attól pedig ne tartsunk, hogy az állatok elbújnak, és végül csalódottan kell hazakullognunk. Kétnapos látogatásunk során körülbelül száz elefántot, megszámlálhatatlan zebrát és impalát, többtucatnyi zsiráfot, oroszlánt és bivalyt láttunk. Többségük az út mentén legelészett, vagy hatalmas csordákban vonult át az autók között, fittyet sem hányva a báméjszkodókra.

Ha valakinek pedig ez sem elég, az éjszakát is a parkban töltheti apró bungalókban vagy saját medencés luxusszállásokon... kinek mit bír el a pénztárcája. Mi a Krugert körülvevő két kisebb szafariban húztuk meg magunkat, és jól döntöttünk. A reggeli mellett kézből etethettük a teraszunkhoz tévedt zebrákat, vagy a szobánkból figyelhetjük, hogyan szelik át a vízilovak a folyót.

A vadkaland után pedig a fővárost, Pretoriát vettük célba. A hárommillió közgazgatási központot is szétfeszítik az ellentétek. A települést az első – amúgy fehér – elnök, Marthinus Pretorius alapította, és édesapjáról nevezte el, aki azzal vált híressé, hogy a vérfolyóként emlegetett csatában legyőzte az őslakos zulusokat. Az elkövetkezendő évtizedekben szebbnél szebb kolonialista és modern épületek nőttek ki a földből. Ezek közül is kiemelkedik a bíróság épülete, ahol Nelson Mandelát is életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték; és a már említett Paul Kruger háza, amely ma már múzeumként funkcionál. De a főtéren állva azt is gondolhatjuk, hogy Manchesterben járunk. Néhány utcával hátrébb azonban a rideg valóság fogad minket, hatalmas panel-felhőkarcokkal és szemetes utcákkal. Bár a parlament előtt álló hatalmas Mandela-szobor kitárt karjával hívogat minket, Pretoria mégsem az a város, ahol heteket érdemes eltölteni.

Mindent egybevéve a Dél-afrikai Köztársaságot azoknak az utazóknak ajánlom, akik nemcsak épületeket vagy tengerpartokat akarnak lencse végre kapni, hanem valós emberi történeteket szeretnének megismerni. Azoknak, akik nem félnek elhagyni a csillogást, befordulni a sarkon, és meglátni a könnycseppet az őszinte tekintetekben. Itt nem ér véget a park kijáratánál a szafari, mert bárhol láthatunk olyat, amit egy életre nem felejtünk el.

GYERMEKRÁK ALAPÍTVÁNY

10%

Adószám:

18161007-1-42

*Segíts,
kérem!*

INTERESTING

Mozambique Is Dancing Again

Mozambik
talpra áll...
és táncol

While sitting on the most beautiful beach of Africa, we may forget about the power shortage and the 15 years of the civil war.

by Zoltán SIPOSHEGYI, Journalist specialized in foreign politics

Afrika legszebb tengerpartján ülve még az áramhiányról és a 15 éven át tartó polgárháborúról is megfeledkeztünk.

Szerző: SIPOSHEGYI Zoltán, külpolitikai újságíró

I was drinking wine with a young French couple in Madagascar when heard about Mozambique for the first time. A few weeks before, they crossed the country, which is eight times larger than Hungary, with a rented SUV. They told me that giraffes and zebras welcomed them by the main roads, therefore, they did not go for a safari. At that time, it was absolutely unimaginable for me. Still, my brain stubbornly put Mozambique on the list of must-see countries.

In this March, the definite green tick was put next to the name of the African country. Before our departure, we read contradictory and deterrent reports at every step. These reports were outbidding each other, time-to-time.

That is why we crossed the border from South Africa with intensified caution and slightly elevated heart rhythm. We know afterwards that there is nothing to fear for the prepared and steady tourists, in case they are not waving hundred-dollar bills in their hands.

In fact, the difference is sensible right at the border. In the Republic of South Africa, we have to cross in a huge and modern center, where we need to give our fingerprints. In Mozambique, there is only a tin container with noisy or broken fans. Here, we can apply for the visa in exchange for 50 dollars per capita. We entered the country in the south, at Ponta do Ouro, which is a popular resort in Mozambique. The guards at the border were terrified to see our average-sized car, and they asked if we were sure to travel with that. We thought that we are Hungarians and not feeble tourists from the west, thus we replied "Of course!" proudly every time. We managed to advance 500 meters before we stuck in the sand for the first time. At the coasts of Mozambique, everything is covered with a thick layer of sand in the area of 5 to 10 kilometers. It can cause serious problems even for a four-wheel drive vehicle. And it may happen not only in the south. The

Először egy madagaszkári borozás folyamán hallottam Mozambikról egy fiatal francia pártól. Ők néhány héttel korábban szelték át a Magyarországnál nyolcszor nagyobb afrikai országot egy bérelt terepjáróval, és azt mesélték, hogy nem is kellett szafarira menniük, hiszen a zsiráfok és a zebrák a főút mentén fogadták őket. Ez akkoriban teljesen elképzelhetetlen volt számomra, mégis az agyam makacsul a kötelező látnivalók listájára tette Mozambikot.

Idén márciusban pedig oda kerülhetett az a bizonyos zöld pipa is az afrikai ország neve mellé. Elutazásunk előtt természetesen mi is informálódtuk, és lépten-nyomon ellentmondó, elrettentő és egymást túllicitáló beszámolókat olvastunk.

Ezek után fokozott óvatossággal és kissé megemelkedett pulzusszámmal léptük át a határt a Dél-afrikai Köztársaság felől. Utólag már tudjuk, hogy a felkészült és józan turistáknak nincsen félnivalójuk, ha nem rázzák százdollárosaikat a magasba tartva.

Az tény, hogy már a határon érzi az ember a különbséget. Míg a dél-afrikai oldalon hatalmas modern centrumban kell leadnunk ujjlenyomatainkat, addig a mozambiki átkelőn egy bádognakonténerben, az eltörött ventilátor kattogásánál tudjuk megigényelni a fejenként 50 dolláros vízumot. Mi délen, Mozambik egyik kedvelt üdülőhelyénél, Ponta do Ourónál léptünk be az országba. A határőrök elszörnyedve nézték átlagos méretű személyautónkat, és többen is megkérdezték, hogy biztosak vagyunk-e abban, hogy ezzel szeretnénk útra kelni. Persze gondolva, hogy mi magyarok vagyunk és nem elkényeztetett nyugati turisták, minden alkalommal büszkén vágtuk rá, hogy „még szép”. Körülbelül 500 métert sikerült haladnunk, mikor először elakadtunk a homokban. A mozambiki tengerpart közelében ugyanis szinte mindenhol 5-10 kilométeres sávban vastag homok fedi a tájat, ami még a négykerék-

INTERESTING

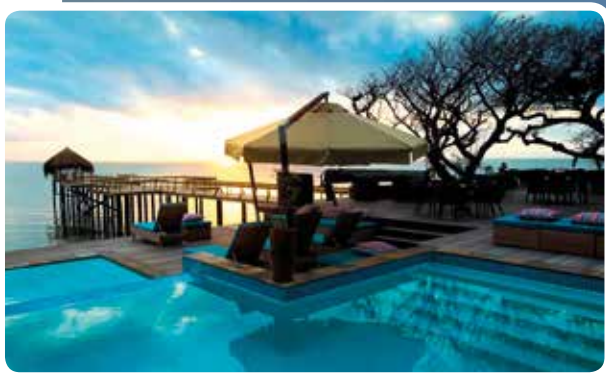
roads leading to the stunning beaches are fit for rallycross races. Therefore, I highly recommend not to save money on rental, and invest in a real off-road car. Those who rather use a car like ours, should always have a tow rope in the trunk.

After our first jam, we left our way-worn car behind, and concluded a bargain with a courier to make some space for us in the back. After 15 kilometers of hard traveling, we arrived to the one and only beach where we would have started a new life. The peculiarity of Ponta do Ouro is that the town is in a trap between the dunes and the sea, away from everything else. Not a single concrete road leads to the town, however, it has a market, a school and even a bank. According to the locals, Ponta is the best place for those who are in love with water sports. The waves can be huge, what makes them perfect for surfing and kite-surfing. The best diving sites in the country are also nearby. Thus, I could not resist to look at what is underwater. Because of the shoals in the area, the marine life is very diversified, and there are not many places in the world where you can see such colors.

meghajtású autóknak is komoly gondot okoz.

És ez nem csak délen van így. A gyönyörű tengerpartokhoz az esetek többségében terepraliba illő „út” vezet. Így mindenkinek azt ajánlom, hogy ne az autóbérlésen spóroljon, és fektessen be egy rendes terepjáróba! Aki pedig inkább úgy tesz, mint mi, mindig tartson magánál vontatókötelet!

Az első elakadás után a határon hagytuk megviselt kocsinkat, és némi alkudozás után felkérdeztünk egy áruszállító platójára. Így 15 kilométer zötykölődés után megérkeztünk életünk egyetlen olyan tengerpartjára, ahol azt éreztük, hogy itt bármikor új életet kezdenénk. Ponta do Ouro különlegességét az adja, hogy a homokbuckák és a tenger közé van beszorítva, távol mindentől. Egyetlen betonút sem vezet a városkába, mégis van piaca, iskolája, sőt még bankja is. Ahogy a helyiek emlegetik, Ponta a vízi sportok szerelmeseinek kedvelt üdülőhelye. A hatalmas hullámok miatt lehet szörfözni és kite-ozni, de a közelben vannak az ország legjobb merülőhelyei is. Így én sem állhattam meg, és meg kellett nézzem, hogy mi van a víz alatt. A közeli zátonyok miatt az élővilág rendkívül változatos, és kevés helyen lehet a világon ennyi színt látni.

Ponta is the perfect place to relax. There is no rush here. In fact, folks live without time. People are walking barefoot on the sandy tracks, and sipping cocktails while staring at the sea. It is not like a tourist paradise. Everybody knows each other and most of the visitors spend weeks here. After two days, we felt like we had belonged to the family already. Everybody welcomed us with pleasure. So, it was difficult to go back to the world behind the dunes.

We got a car again, and headed to the capital city on odd routes, though the sight of zebras by the ditches compensated us for the bad condition of the roads. Several years ago, there were no roads below Maputo at all. Now, they try to connect the southern part of the country with the help of the Chinese. They are building concrete roads everywhere; what is more, there is a bridge being built above the River Tembe, which makes the Golden Gate Bridge ridiculous. It is a sign of the emerging economy in Mozambique, but the development is mainly driven by funds coming from the Far East.

It would be hard to describe Maputo at great length. While walking the streets in the port city founded by the Portuguese, the sensation of good old times is still in the air. Practically, all sights can be seen by walking on one street of the city with the population of one million. There is a small, but robust Fortress on the beach, built by the Portuguese as well. Through the Samora Machel Avenue, we can reach the Statue of Samora Machel standing on the Square of Liberation. Moreover, we may pay our respects at a smaller Samora Machel monument on the way. The Marxist warrior became a hero of the nation. He fought in Tanzania and Algeria, as well as liberated Mozambique from the rule of the Portuguese in 1975, after organizing the communist resistance.

There are merchants swarming and selling their merchandise on the main square, but they are most likely talking to each other in the absence of tourists. The wealth of the old-times is still visible here and there. There are gorgeous and arcaded buildings standing by the roads, however, the windows are gone nearly everywhere. One of the gemstones of the city is the Gil Vicente Theatre founded a hundred years ago. Nowadays, it theoretically operates as a cinema, but it is all empty. The one and only shockingly ambitious sight is the

Ponta tökéletes hely a kikapcsolódásra. Itt senki sem siet, sőt igazából olyan, mintha nem is lenne idő. Az emberek mezítláb sétálnak a homokos utakon, és nyugodtan szürcsölgetik koktéjjaikat a tengert kémelve. Ez nem olyan, mint egy turistaparadicsom. Itt mindenki ismer mindenkit, és a legtöbben hetekre érkeznek. Mi már két nap után is azt éreztük, hogy családtagok vagyunk, akiket mindenhol szívélyesen fogadnak. Nehéz volt ezután újra kilépni a dűnék mögötti világba.

Miután ismét autóba pattantunk, úttalan utakon a főváros felé vettük az irányt. A rengeteg kátyúért kárpótolt, hogy kilométereken át zebrák legelésztek az árokparton. Mint kiderült, Maputo alatt néhány évvel ezelőtt még egyáltalán nem voltak utak, és most a kínaiak segítségével próbálják meg becsatornázni a déli országgrészt. Mindenhol épülnek a betonutak, a Tembe folyó torkolata felett pedig akkora hidat húznak fel, hogy simán kenterbe veri a Golden Gate-et. Ebből is látszik, hogy a mozambiki gazdaság kezd magára találni, de a fejlődést elsősorban a távol-keleti tőke tartja fenn.

Maputóról nehéz lenne hosszan írni. Az utcákon sétálva az ember azt érzi, hogy ez a portugálok által alapított kikötőváros látott már szebb időket. Gyakorlatilag egyetlen utcán sétálva megismerhetjük az egymillió város összes nevezetességét. A tengerparton fekvő apró, de robusztus portugál erődtől indulva a Samora Machel sugárúton jutunk el a Felszabadulás terén álló Samora Machel-szoborhoz. Sőt, útközben egy kisebb Samora Machel-emlékművet is megkoszorúzhatunk. A Tanzániában és Algériában edződött marxista harcos igazi nemzeti hős lett, miután megszervezte a kommunista ellenállást, és 1975-ben felszabadította Mozambikot a portugál uralom alól.

A város főtere hemzseg a portékájukat kínáló árusoktól, de turisták hiányában inkább egymással beszélgetnek. Itt-ott még kitűnik a régi gazdagság. Gyönyörű, árkaDOS épületek szegélyezik az utakat, de az ablakok már szinte mindenhol hiányoznak. A város egyik ékköve a száz évvel ezelőtt alapított Gil Vicente Színház, amely ma elvileg moziként funkcionál, de inkább kong az ürességtől. Az egyetlen megdöbbenően igényes látványosság a botanikus kert, ahol 10 percenként váltják egymást a házassulandó ifjú párok.

INTERESTING

botanical garden, where the marrying couples are shifting each other in every 10 minutes.

We left the noisy and stinking capital city behind, and headed to Praia do Bilene. It is basically the Siófok of Mozambique. The only point in that was to warn everybody not to go there, ever. The city is totally made of concrete and the beach is dirty. It is like a socialist resort built in the '70s at Lake Balaton. The main difference is the loud African pop music from tuned cars, which is a common nighttime activity of the locals, while sniffing the fumes from the exhaust.

After spending one night, we moved on to the most beautiful beach of the country, Tofo. Here, everybody may find what they were looking for. The beach is infinite, and covered with white sand. In the beach bars, we may relax and have a beer, in order to be relieved after the several-day-long journey. We can have a giant steak for a couple of thousand Forints in one of the banana-huts. Moreover, we may dance barefoot in the white sand, while listening to live music. Indeed, we can do that until the power shuts off. In the absence of power lines, electricity is provided by solar panels in most of the area of Mozambique. And gas stations only operate while the sun is shining. However, Praia de Tofo is the place of dreams for everybody who is looking at a travel catalogue.

While, the main attraction only came afterwards. 300 kilometers in the north, there is a sleepy fishing town in the middle of the country, called Vilanculos. Here, mother nature might fool you around. At low tide, we are able to walk on the white sand into the sea for kilometers, among colorful fishing boats. What is more gorgeous, is the Bazaruto Island – approachable by boat in half an hour, – which was chosen as the most beautiful beach in Africa by several big touristic organizations. Not surprisingly, it is not only an island of paradise, but the crossing of peculiarities, where giant dunes meet the turquoise-blue sea. It is like walking in the Sahara, while wonderful lagoons are surrounding us. If somebody is into snorkeling, it is possible to meet octopuses and giant turtles in the nearby waters. Our visit on this island was the crown jewel of our short trip.

All in all, Mozambique is on the right path, and the country was able to turn its back against the past. The government decided to make progress, and the constant development

A zajos és bűdös fővárost magunk mögött hagyva Mozambik Siófokja, Praia do Bilene felé vettük az irányt. Ennek egyetlen értelme az volt, hogy mindenkinek elmondhatjuk, oda semmiképp se menjen. A koszos tengerparton a betonból kiöntött város olyan, mint egy hetvenes évekbeli SZOT-üdülő Bélatelepen. Annyi különbséggel, hogy esténként a helyiek összegyűlnek otthon tuningolt autóikkal, és bömböltetik az afrikai slágereket a kipufogó gőzénél.

Egy este után gyorsan tovább is indultunk az ország talán legszebb strandjára, Tofóra. Itt már mindenki megtalálhatja a számítását. A végtelen, fehér homokos tengerparton, a beachbárok egyikében hideg sör mellett pihenhetjük ki a többnapos zötykölődést. Ehetünk ezer forintért hatalmas steaket valamelyik banánkunyhóban, sőt este akár élő zenére is táncolhatunk mezítláb a homokban. Persze addig, amíg el nem megy az áram. Mozambik nagy részén ugyanis vezetékek híján napkollektorokkal biztosítják az elektromosságot. A benzinkutak pedig csak addig működnek, amíg süt a nap. Ennek ellenére Praia de Tofo az a hely, amelyről mindenki álmodozik az utazási katalógusokat lapozgatva.

És a fő látványosság még csak ezután jött. 300 kilométerrel északabbra, az ország közepén fekszik az álmos halászfalu, Vilanculos. Itt egészen furcsa tréfát játszik a természet. Az alacsony vízállás miatt ugyanis apálykor kilométereket sétálhatunk

is a good sign. Public security is not worse than the one in South Italy. In case we stuck in the sand, dozens of people are in hurry to help us, and they are not expecting anything in return. At first, we have been warned about the bad condition of the roads, and corrupt cops who only let you go in exchange for some Meticals, in every several kilometers. In reality, we were stopped only once, and it cost a handful of candies only. So, do not be afraid to take the adventure. If you visit Mozambique, there are places you should not miss. Like the Lake Malawi with the most diversified fish population in the world, the capital city surrounded by colonialist architecture or the Mozambique Islands. We will return here for certain.

be a tengerbe a kiemelkedő hófehér homokpadokon, az oldalukra dőlt színes halászhajók között. Ami viszont még ennél is szemet kápráztatóbb, az a félórányi hajóútra fekvő Bazaruto-szigetcsoport, amit több nagy turisztikai szervezet is Afrika legszebb partjának választott. Nem véletlenül. Ez nemcsak egy paradicsomi sziget, hanem a végletek találkozási pontja. Hatalmas sivatagi homokbuckák a türkizkék tengerben. Olyan, mintha a Szaharában sétálnánk, csak csodálatos lagúnák vesznek körül minket. Ráadásul, ha valaki snorkelezésre adja a fejét, polipokkal és óriásteknősökkel is találkozhat a környező vizekben. Nekünk ez volt rövidke utunk megkoronázása.

Mindent egybevéve Mozambik jó úton halad, és képes volt hátat fordítani múltjának. A kormány letette voksát a haladás mellett, és ezt a folyamatos fejlesztések is jól mutatják. A közbiztonság semmivel sem rosszabb, mint Dél-Olaszországban, és ha véletlenül elakadunk a homokban, emberek tucatjai futnak oda, hogy segítsenek. És nem azért, hogy utána tartsák a markukat. Eleinte sokan ijesztgettek minket, hogy rosszak az utak, és a rendőrök kilométerenként próbálnak meg az emberből néhány meticalt kicsikarni, de a valóságban minket egyszer állítottak meg, és akkor is beérték egy marék cukorkával. Tehát ne féljünk belevágni a kalandba, és ha már Mozambikban járunk, nézzük meg a világ legtöbb halfaját rejtő Nyasza-tavat, vagy a kolonialista épületekkel övezett volt fővárost, Mozambik-szigetet. Ide mi is biztos visszatérünk majd.

THE BRIEF HISTORY OF THE CAPRIVI STRIP

by Erik MOLNÁR Jr., Africa Researcher, International Relations Expert, Editor in Chief
at the European Diplomacy & Economics Magazine, HDF General Staff Scientific Research Centre, Reservist Major

A NAMÍBIAI CAPRIVI-SÁV, AZAZ A ZAMBÉZI-SÁV RÖVID TÖRTÉNETE

Szerző: Ifj. MOLNÁR Erik, Afrika-kutató, nemzetközi kapcsolatok szakértő, European Diplomacy & Economics magazin főszerkesztője, MH Honvéd Vezérkar Tudományos Kutatóhely, tartalékos őrnagy

The Republic of Namibia is located in the southwestern part of the African continent. So the neighboring countries are: Angola in the west, Zambia in the northeast, Botswana in the east and South Africa in the south. What is more, there is a 1500-kilometer-long coastline along the Atlantic Ocean.

The area of the country is nearly 830 thousand square kilometers. The capital city is Windhoek, which is located almost exactly in the center of the country. The population is around 2.5 million people, with the density of 2 people per square kilometers. The country is divided into 14 regions,

A Namíbiai Köztársaság az afrikai kontinens délnyugati területén helyezkedik el. Északról Angola, északkeletről Zambia, keletről Botswana, délről Dél-Afrika, nyugatról pedig 1500 kilométer hosszan az Atlanti-óceán határolja. Területe közel 830 ezer négyzetkilométer.

out of which two are covered by the Caprivi Strip. But, the Caprivi Strip is officially called the Zambezi Strip since a couple of years, which is located in the northeastern part of the country. In the economic perspective, the area covers the whole Zambezi Region (until 2013 the official name of the area was Caprivi Region); furthermore, the Kavango East is also belongs to the Strip. Zambezi is a strategically important, long and narrow area in the northeastern part of Namibia, which neighboring with Botswana, Angola and Zambia as well. The Zambezi Strip is quasi a 450-kilometer-long narrow zone for which the Okavango, Kwango, Chobe and Zambezi rivers make natural borders. Katima Mulilo is the largest settlement – and the center – of the Strip. The area is a plain located north from the Kalahari, and 950 meters above sea level, on average. The northern part of the region is swampy and flooded.

Fővárosa Windhoek, amely szinte majdnem pontosan az ország közepén helyezkedik el. Lakossága mintegy 2,5 millió fő, a népsűrűsége megközelítőleg 2 fő/km². Az ország 14 régióból áll, és ebből kettő az, amelyet lefed a Caprivi-sáv. Az a Caprivi-sáv, melyet hivatalosan már egynéhány éve Zambézi-sávnak neveznek, mely az ország északkeleti részén helyezkedik el, és közigazgatásilag a Zambézi régió (amely 2013-ig ugyancsak Caprivi régió néven volt hivatalosan is megnevezve) teljes területének felel meg, illetve Kelet-Kavango régió nagy része is beleesik a sávba. Zambézi stratégiai fontosságú, hosszú, keskeny, Namíbia északi részéből a keleti irányba kinyúló területsáv, mely nemcsak Botswanával, de Angolával és Zambiával is határos. A Zambézi-sáv egy mintegy 450 kilométer hosszú, keskeny terület, amelynek határain az Okavango, a Kwango, a Chobe és a Zambézi folyók folynak. A sáv legnagyobb települése és egyben központja Katima Mulilo városa. A terület a Kalaháritól északra fekvő, átlagosan 950 méterrel a tengerszint felett elhelyezkedő síkság. A térség északi része mocsaras, árvizes terület.

A tartomány gyarmati megszerzése mögött az állt, hogy Német-Délnyugat-Afrika számára elérhetővé váljon a Zambézi folyó. A sáv, amely eredetileg Botswana, majd Bechuanaland része volt, egy bonyolult földcsere során került az angoloktól a németek tulajdonába. A csere célja az volt, hogy a német gyarmatokat össze tudják kapcsolni nyugatról indulva Kelet-Afrika irányába.

A sáv korábbi „keresztapja” az a Leo von Caprivi német kancellár volt, aki 1890-ben Nagy-Britanniával a terület cseréjéről folytatott tárgyalásai során elérte, hogy a területet Német-Délnyugat-Afrikához csatolták, így teremtve Németországnak kijáratot a Zambézi folyóhoz, és ezen keresztül Afrika keleti partvidékéhez, ahol Tanganyika német gyarmat feküdt. Az már csak a sors iróniája, hogy a folyóról később kiderült, hogy teljes egészében hajózhatatlan. A terület Német-Délnyugat-Afrikához csatolása része volt a Helgoland–

Zanzibár-egyezménynek, amelyben Németország feladta zanzibári érdekltségeit a Caprivi-sávért és az északi-tengeri Helgoland szigetért cserébe.

Miután Németország megállapította, hogy a Zambézi folyó alkalmatlan szállításra, és hogy nincsenek értékes erőforrások, a Caprivi-sáv egy elszigetelt és haszontalan német területté vált. Németország nem ellenezte volna az újabb földcserét Caprivi területére, de a britekkel való tárgyalások során a két fél nem tudott megegyezni a Caprivi-sáv megfelelő értékét illetően, így nehéz volt a földcseréhez megfelelő területet találni. A legkedvezőbb alkalmak a Caprivi-sáv ügyének rendezésére a párizsi békekonferencia tárgyalásai lettek volna, vagy pedig nem sokkal később a Népszövetség korai ülésai. Eddigre azonban Német-Délnyugat-Afrika jogcíme már nem létezett. Mindezek ellenére több elmélet is volt a Caprivi-sáv leválasztására, úgy mint Észak-Rhodesiához (Zambiához) vagy Észak-Bechuanalandhoz (Botswanához) sorolni, vagy ha a Caprivi-sávot a briteknek ítélték volna meg Észak-Rhodesiában, a Barotse Királyság déli határa visszatért volna a gyarmatosítás előtti állapotához. Amennyiben a Bechuanaland Protektorátusnak ítélték volna, akkor a capriviak németek által létrehozott elkülönült identitása tovább élhetett volna egy jövőbeni Tswana uralta államban. Lényegében egy ilyen ítélet olyan döntést jelentett volna, mely megőrizte volna a sáv északi vagy déli határát végső nemzetközi határként. Mindkét esetben az izolált Caprivi-sáv Zambia vagy Botswana távoli régiója maradt volna.

Idővel a Caprivi-sáv elszigeteltsége erősítette egy önálló identitás létjogosultságát, lévén, hogy az egymást követő kormányok a területet külön, Délnyugat-Afrika többi részétől eltérő feltételekkel kezelték. A határ 1960 és 1980 közötti militarizálása során a Caprivi-sáv óriási stratégiai értéket jelentett az ott zajló konfliktus valamennyi résztvevője szempontjából. Ez megszilárdította a sáv stratégiai értékét Délnyugat-Afrika, azaz a későbbi Namíbia

INTERESTING

German South West Africa wanted to make a passage to the Zambezi River, therefore, they colonized the region. Originally, the strip was in the possession of Botswana, then it was part of Bechuanaland; however, after a complicated land exchange, the British handed it over to the Germans. And the reason for the exchange was the aim of the Germans to connect the colonies from the east to the west.

The former “godfather” of the Strip was the German Chancellor, Leo von Caprivi. In 1890, the region was finally merged into German South West Africa, which was achieved by the Chancellor during the negotiations concerning the land exchange with the British. This was how a passage to the Zambezi was created for Germany, thus, they were able to reach the east coast of Africa, where the Tanganyika colony used to be found. But, ironically, the river turned to be completely unfit for sailing. The procedure was part of the Helgoland-Zanzibar Treaty, in which Germany gave up its interests in Zanzibar, in exchange for the Caprivi Strip and Helgoland Islands on the North Sea.

Germany found out that the Zambezi is unfit for shipping and there are no valuable resources; hence the Caprivi Strip became an isolated and worthless German territory. Although Germany was not against the possibility of another land exchange, they could not agree on the value of the territory with the British. Thus, it was difficult to find a proper territory for the change. Perhaps, the Peace Conference in Paris or the early sessions of the League of Nations would have been the best events for settling the issue of the Caprivi Strip. Yet, the legal title of German South West Africa ceased to exist up to that point. However, there were several theories concerning the separation of the Caprivi Strip, since it would have been possible to merge the territory with Zambia or Botswana. In the former version, the British would have controlled Caprivi Strip in Northern Rhodesia, then the southern border of the Barotse Kingdom could have been restored to its pre-colonial state. In

the latter case, it would have belonged to the Protectorate of Bechuanaland, then the unique German identity of the Caprivians could have lived on in an upcoming state ruled by Tswana. In fact, such decision would have preserved the borders of the Strip as final international borders in the north or south. And in both cases, the isolated Caprivi Strip would have remained a remote region of Botswana or Zambia.

As time passed, the isolation of the Caprivi Strip strengthened the scope of the independent identity. Therefore, the consecutive governments treated the area under conditions different from the other parts of South West Africa. During the militarization of the border between 1960 and 1980, the Caprivi Strip had huge strategic value for every participant of the conflict. This strengthened the strategic value of the Strip for South West Africa, which is known as Namibia nowadays. During the 120 years of its existence, the Caprivi Strip proved to be surprisingly resistant: it survived the colonial period, the European negotiations,

számára. Így a viszonylag rövid, alig 120 éves fennállása alatt a Caprivi-sáv meglepően ellenállóan bizonyult, túlélve a gyarmati korszakot, a nagyhatalmi tárgyalásokat Európában, a dél-afrikai megszállást, a dekolonizáció háborúit és az új független Namíbia szeparatista mozgalmait. Ennek a robusztusságnak az egyik lehetséges magyarázata az, hogy – mivel az elkülönített Caprivi-sáv fennállásának első hetven évében nagyon kevés stratégiai értéket képviselt – nem igazán számított a területet irányító érdekelt hatalmaknak. Az 1960-as évektől kezdődően a Caprivi-sáv óriási stratégiai jelentőségű lett, de addigra kulcsértéke közvetlenül a mai Namíbia nagyobb területéhez kapcsolódott. Namíbia függetlensége után ezt a kapcsolatot belsőleg vitatták, de támogatóinak nem volt valóságos esélye a sikerre a posztkoloniális korszak szubnacionális elszakadást, illetve a szomszédos Zambiában és Angolában minden baráti támogatási forrás meghiúsítását ellenző erős afrikai normák mellett. Azonban a furcsa alakú és Namíbiától távol fekvő Caprivi-sáv az új állam szerves része

lett, majd a kolonizációs örökséggel való szakítás hosszú folyamatának jegyében át is lett keresztelve, így ma már Zambézi-sávként nevezzük.

Miként néz ki ez a mozgalmas múlttal rendelkező térség?

A terület trópusi éghajlatú, magas az átlaghőmérséklet, egyúttal december és március között jelentős a csapadék is. Ez Namíbia legcsapadékosabb régiója, a legtöbb folyóvíz, valamint Namíbia édesvízkészletének jelentős hányada is itt található. A vidék nagy részét mocsarak, árterek, vizes élőhelyek és erdők alkotják. Ugyan namíbiai szinten is ritkán lakottnak számít ez a terület, ez nem jelenti azt, hogy ne lenne sokrétű a népcsoportok megoszlása tekintetében. Az ősidők óta élnek itt szanok, namák, damarák, majd úgy 600 évvel ezelőtt megjelentek a bantu népcsoportokhoz tartozó ovambók, hererók és a zambézi lozik.

A terület nem csupán a népcsoportok tekintetében színpompás, hiszen majd 500 különböző állatfajnak ad otthont,

köztük található például a Zambézi régió címerében szereplő elefánt és víziló. A régióban több nemzeti park is található, úgymint a Bwabwata Nemzeti Park, a Mamili Nemzeti Park és a Mudumu Nemzeti Park. Ezeken a helyeken az állatok szabadon vándorolhatnak, semmilyen emberi tevékenység nem korlátozza, korlátozhatja őket. A határ túloldalán található a botswanai Chobe Nemzeti Park, amely a namíbiai parkokkal egybefüggő területet alkot. A terület rendkívül kedvező lehetőséget nyújt az ornitológusok számára, mivel rendkívül sokféle madárfaj – a Namíbiában megtalálható madárfajok mindegy 70%-a – él ezen a területen. Különleges a Mamili Nemzeti Park is, amelyet Namíbia vizes csodaparkjaként emlegetnek. A folyók által létrehozott szigetek igen gazdag élővilággal rendelkeznek, és bár a terület a száraz évszakban elérhető közúton is, az esős időszak beköszönte után a park 80%-a víz alá kerül. Ugyancsak híres a Mudumu Nemzeti Park is, amely egy hatalmas, 1.000 négyzetkilométer kiterjedésű, sűrű erdős szavannás terület a Kwando folyó mentén. A park többek között vidráknak, vízilovaknak és krokodiloknak is otthont ad, de nagy számban található benne még bivaly,

the South African occupation, the wars of the decolonization and the separatist movements of the independent Namibia. One of the reasons for its robustness was the insignificant strategic value of the Caprivi Strip in its first 70 years. Hence, the area was not important for the interested world powers. However, at the beginning of the 1960s, the Caprivi Strip gained huge strategic significance, its key importance was in connection with the larger territory of Namibia. Although this connection was internally disputed in the independent country, the supporters did not have any real chance for success, because the strong African standards declared protests against any friendly support from Zambia or Angola, and subnational separation in the postcolonial age. Nevertheless, the strangely-shaped Caprivi Strip became an organic part of the new state, far from Namibia. Then, it has been re-baptized in the name of the long-lasting process of leaving the colonial heritage behind. Nowadays, it is called the Zambezi Strip.

INTERESTING

The region has an eventful past. But how does it look like today?

The climate is tropical with high average temperatures. At the same time, the rainfall is significant between December and March. Thus, this is the rainiest region of Namibia, as well as, most of the rivers and a significant part of Namibia's freshwater resources can be found here. The countryside is mainly covered by swamps, floodplains, wet habitats and forests. Although the area counts sparsely populated by Namibian standards, it is dense in the perspective of the diversity of ethnic groups. For example, the Sans, Namas and Damaras are living here since the ancient times. Around 600 years ago, the Ovambos, Hereros and the Zambezi Lozis – relating to the Bantu ethnic group – were appeared also.

The area is colorful, not only in the perspective of ethnicities, since this is the home of nearly 500 different animal species. For instance, the elephant (which can be found in the insignia of Zambia) and the hippo are among them. There are several national parks in the region, such as the Bwabwata National Park, the Mamili National Park or the Mudumu National Park. The animals can wander freely in these areas; moreover, they cannot be restricted by any human activity. On the other side of the Botswanan border, the Chobe National Park can be found, which is a contiguous area with the parks in Namibia. The land provides a particularly favorable opportunities for ornithologists, because 70% of the Namibian bird species live here. The Mamili National Park is also special, – it is called the Wet Park of Wonders in Namibia, – since the islands built by the river have very colorful wildlife. Although the area can be approached by car during the dry season, 80% of the park is flooded by the wet season. The Mudumu National Park is also famous: it has a huge thousand-square-kilometer area with dense forests and savannahs, along the

River Kwando. The park is the home of otters, hippos and crocodiles, among others. However, there are substantial populations of buffalos, twisted horned antelopes, impalas, zebras, wild dogs and nearly 430 bird species, and the list goes on and on.

All in all, if one manages to travel to Namibia, then it is definitely worth to visit this part of that wonderful country.

csavartszarvú antilop, impala, zebra, vadkuty, valamint közel 430 madárfaj is, és lehetne még sorolni.

Így mindent összevetve elmondható, amennyiben az embernek sikerül eljutnia Namíbiába, akkor mindenképpen érdemes ellátogatni erre a részére is eme gyönyörű országnak.

Előfizetési kedvezmény

1 évre 10.440 Ft • 2 évre 19.600 Ft

Tropical
Travel & Lifestyle

Előfizetések megrendelése:
info@tropicalmagazin.hu • +36 30 851 0000
facebook.com/tropicalmagazin • www.tropicalmagazin.hu

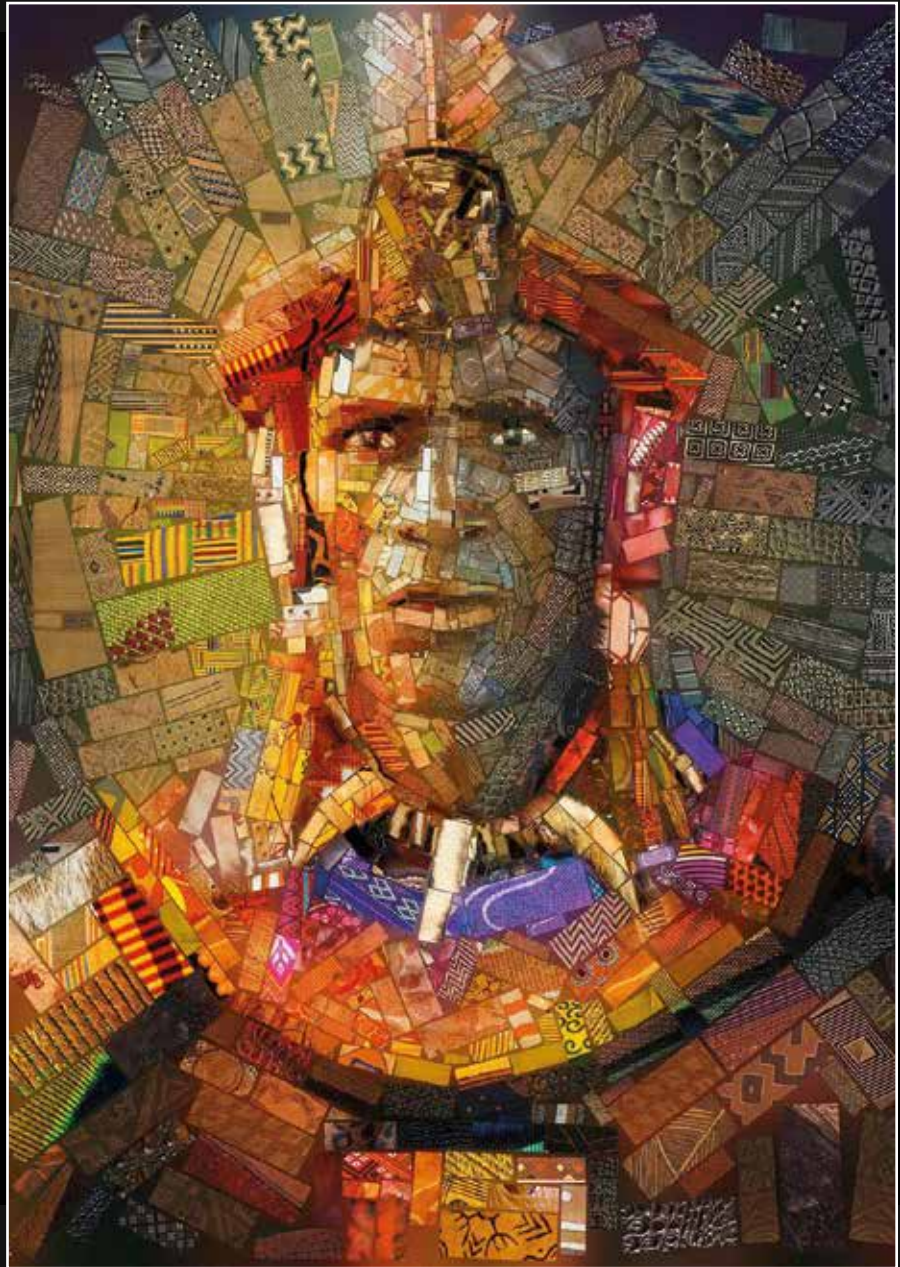
Shaka

the **Legendary**
King of the
Zulu's

by Roland SZABÓ, Editor in-chief

There are only a few native black African leaders from the pre-colonial age whose name sound familiar even in far-away countries, like Hungary. Shaka, the king of Zulu's, is one of them. He was undoubtedly a great politician, an excellent state organizer, but there were also other circumstances in the background that allows us to understand why he became so well-known.

Kevés bennszülött fekete-afrikai vezető van a gyarmatosítás előtti korból, akinek a neve ismerősen cseng még az Afrikától olyan távoli országokban is, mint Magyarország. Shaka, a zuluk királya mindenképpen egy közülük. Kétségtelen nagy formátumú politikus, kiváló államszervező volt, de abban, hogy végül bekerült a világ köztudatába más körülmények is fontos szerepet játszottak.

Shaka was born in 1787, in the area of recent South Africa, as the sixteenth child of a tribal family. By the way, this is the year when Mozart writes Don Giovanni, the Constitution of the United States of America is accepted, the first steamboats get licenses in the States, Hungary holds the first census (the population of the Hungarian Kingdom was 9 250 000), Suvorov destroys the Turks, therefore the Ottoman Empire becomes the sick man of Europe until the end of its history. Also, the moon of Jupiter is discovered and was named Oberon, so the West is building rapidly under the fever of enlightenment,

preparing the social and industrial revolution, while the East is getting ready decently and richly for the final decline. Of course, where Shaka was born, nobody knew nothing about these revolutionary happenings. Africa has never been so far in development from the rest of the world like at that time. And Western colonists haven't appeared inside the continent yet. They were trading from their coastline fortresses

Shaka 1787-ben született a mai Dél-Afrika területén egy törzsfő családjában tizenhatodik gyermekként. Ez az az év, amikor Mozart megírja a Don Giovannit, elfogadják az Amerikai Egyesült Államok alkotmányát,

Amerikában kiadják a szabadalmi engedélyt az első gőzhajóra, Magyarországon megtartják az első népszámlálást (a Magyar Királyság lakossága 9 250 000 fő), Szuorov tönkreveri a törököket, így az Oszmán Birodalom – immár történelme végéig – Európa beteg embere lesz. Felfedezik a Jupiter Oberon nevű holdját, szóval a Nyugat a felvilágosodás lázában épül, készíti elő a társadalmi és ipari

forradalmat, a Kelet pedig egyelőre decensen és gazdagon áll neki a hanyatlásnak. És minderről persze ott, ahol Shaka született egy kukkot sem tudtak. Afrika talán soha nem volt olyan távolságra fejlettségben a világ többi részétől, mint ekkor. A nyugati gyarmatosítók a kontinens belsejében még nem jelentek meg. A partokon felhúzott erődjeikből kereskedtek Afrika – hozzájuk képest – egyre elmaradottabb királyságaival, amelyek persze igyekeztek felvenni a tempót. Csak éppen évszázadokon át legfőbb exportcikkük a rabszolga volt – az önkizsákmányolásért pedig katasztrofális

árat fizetett a kontinens. Egyetlen kivétel volt a kontinensen: Afrika legdélebbi pontja, ahol a holland – búr – telepesek megvetették a lábukat, és kihasználva, hogy itt van a legbarátságosabb időjárás az egész kontinensen, lassan északnak nyomultak. Arra, ahol a kis Shaka megszületett. Ez pedig inspirációt jelenthetett, hogy valaki megpróbálja felvenni velük a versenyt.

Shaka

a zulus legendás királya

Szerző: SZABÓ Roland, főszerkesztő

COUNTRY IMAGE

with the less developed kingdoms in Africa, which of course tried to catch up with the pace. But for centuries, their only trading export item were the slaves – and for this self-exploitation the continent paid a disastrous price. There was only one exception on the continent: the southernmost point of Africa, where the Dutch-Boer settlers had despoiled their feet and, by taking advantage of the best weather in the whole continent,

Of course, the fact that we even know about Shaka, and the fact that he became one of the most well-known persons in the world, is the cause of his living in a place and time when the relationship between his country and the European settler was constant. This is how he could become famous in his life, thus, we have enough information about him. Though his childhood – if we could believe to legends – was not

they started moving slowly to the north. Toward where little Shaka was born. That meant inspiration to anybody trying to compete with them.

easy at all. He was an illegitimate child. According to some sources his father did not accepted, but exiled him; while other sources say his parents were

Persze az, hogy egyáltalán tudunk Shakáról, és bekerült a világ köztudatába leginkább annak köszönhető, hogy egy olyan helyen és korban élt, amikor már folyamatos volt a kapcsolat az ő országa és az európai telepések közt, így már életében híressé válhatott, és így megfelelő mennyiségű információ áll rendelkezésünkre róla. Pedig indulása – ha hihetünk a legendának – egyáltalán nem volt könnyű, ugyanis törvénytelen gyermek volt. Egyes források szerint apja nem ismerte el, és száműzetésbe kergette, mások szerint szülei annak rendje és módja szerint összeházasodtak. Törvénytelen voltára – vagy arra, hogy nem szeretett gyermek volt – utalhat a neve, Shaka: féreg, parazita. Egy azonban egyértelműnek látszik – a leendő király minden bizonnyal anyja falvaiban töltötte gyermekkorát. A feljegyzések szerint felnőtté avatási szertartását is itt tartották meg, majd egy harcosokból álló egységbe léptették be. Persze ehhez is kapcsolódik legenda: az akkorra már jócskán megnőtt gyermek állítólag úgy nyerte el a főnök kezét, hogy pusztá kézzel fojtott meg egy leopárdot. Eleinte harcosként szolgált a helyi törzsfőnök, Dingiswayo alatt, akinek a zuluk hűségesküvet tettek. Bátorságával kitűnt társai közül, de az elbeszélések szerint nem ért el magas rangot. Mondjuk, a harcok sem voltak túl komolyak, rituális összecsapások voltak, ahol ritkán folyt vér. A harcosok inkább fitogtatták erejüket, majd a vesztes békében elvonult. A törzsi viszonyok között ez bőven elégnek bizonyult a rend fenntartására. A puskákkal felszerelt és jól kiképzett európaiakkal szemben nem sok esélye lett volna ennek a harcmodornak. 1818 körül sikerült némi intrikával és nyomásgyakorlással annak a törzsnek az élére kerülnie, amely befogadta. Azonnal hozzá is látott a birodalomépítéshez. Az első zulu hadműveletek többnyire nem támadó, hanem védekező jellegűek voltak. Shaka beavatkozásra vagy nyomás kifejtésére alkalmasabbnak találta a diplomáciai utat, melyet időnként egy-egy jól megfontolt merénnyellett

married. His name might reflect the first sources, because the name 'Shaka' means worm or parasite. But there is one thing that seems clear – the prospective king certainly spent his childhood in his mother's villages. According to the records, the ceremony for his initiation was also held there, and that was the place where he became a member of the warriors. Of course, there is a legend about this too: it says that the grown-up Shaka received the grace of the boss by killing a leopard with his own two hands. In the beginning, he served as a warrior for the local chief, Dingiswayo, to whom the Zulu's were loyal. He shined out from the crowd by being so brave, though, according to narratives, he did not achieve a high rank. But let us admit, that those fights were not serious at all, they were more ritual, without killing or actually hurting each other. The warriors liked to show their power, then the loser simply withdrew. In tribal terms this was enough to maintain order. This fighting method certainly would not have been enough against the well-trained and gunned Europeans. By 1818, with some intrigue and pressure, he managed to become the head of the tribe that accepted him. He immediately started building an empire. The first Zulu operations were not offensive, but rather defensive. Shaka found the diplomatic path more suitable for showing power or pressure, of course, occasionally followed by a well-considered assassination. He tried to change the local society based on its already existing structure. During his first years, not even his reputation or influence was enough for Shaka to become the leader for the bigger tribes. He was only able to win the sympathy of the smaller ones. Up until the death of Dingiswayo, he was working under his protection. After his death he moved behind the Thukela River and established the capital for Bulawayo, Zimbabwe.

The next ten years they have spend in continuous war, during which Shaka managed to form the Zulu's to his own warrior identity. Since then, they are considering themselves as a military nation. And so did the other tribes, too.

nyomatékosított. A helyi társadalmat annak meglévő szerkezeti felépítésére alapozva próbálta megváltoztatni. Első évei során Shakának sem a befolyása, sem a hírneve nem volt elegendő, hogy a nagyobb törzsi csoportoknak parancsoljon, és csak kisebbeket tudott maga mellé állítani. Egészen Dingiswayo haláláig annak védőszárnya alatt működött. Ekkor délre, a Thukela folyón túlra tette át székhelyét, fővárosának a mai Zimbabwe területén fekvő Bulawayót tette meg.

Az elkövetkező tíz év szinte folyamatos háborúban telt el. Shakának sikerült a maga harcos képére formálnia a zulukat, akiket azóta tekintenek – ők maguk és mások is – kimondottan harcos népnek. A király vezető szerepe ugyanis elsősorban a katonai erőn nyugodott, ellenfeleit széttúzta, szétszórt maradványait saját hadseregével egyesítette. Mindezt diplomáciával és védnökségi rendszerrel egészítette ki, melyet kiterjesztett a baráti törzsfőnökökre. Komoly kitarást követelt a katonáitól: napi 50 mérföldet kellett megtenniük futva, teljes fegyverzetben, természetesen mezítláb, hiszen lábbelijük nem volt. Aki nem volt képes erre, azt gyávának tekintették, és kivetették maguk közül. Shaka új fegyvereket és új hadrendet is kifejlesztett. A korábbi, kevésbé hatékony hajtódárdák helyett a masszív, rövid lándzsákat adta katonái kezébe, amelyekkel gyorsan és biztosan lehetett ölni. A csaták rituális

jellegét megtörve immár komoly véres ütközetekbe küldte őket.

A hadtápban, a harcosok támogatásában viszont nem csak a felnőttek vettek részt, korcsoportra osztva mindenki kapott feladatot, így az egész társadalmat sikerült militarizálnia – egy olyan rendszerben, amely nem volt idegen az afrikai hagyományoktól. Átalakította a hadrendet is, az Európában már régóta szokásos átkaroló hadrendet alakította ki, amelyet itt bivalyszarvnak

neveztek. A szarvak karolják át és támadják oldalba az ellenséget, míg a fejben tartozkodó főerők állnak ellen a támadásnak, a tartalék pedig a bivaly „szügyében” várakozik.

Shaka ellenségeit első körben nyilván már a harcmodor átalakítása önmagában sokkolta, így alig 50-100 emberével képes volt sikereket aratni. A legfőbb haditette azonban a zulu trónért folyó harcban Zwide király legyőzése volt, akit csellel és jó taktikával győzött le, holott Zwide hadai háromszoros túlerőben voltak. Shaka maradéktalan győzelméhez persze az kellett, hogy Zwide bedőlt a trükknek – azt hitte, hogy a zulu sereg a marhák mögött eliszkol, és ráküldte embereit a marhacsordákra –, illetve az, hogy elég felkészületlen volt: nem vittek elég vizet magukkal, így a sereg felét el kellett küldeni a folyóhoz. A győzelem teljes volt, Shaka pedig immár rivális nélkül lett a zuluk királya.

COUNTRY IMAGE

Military force was the kings primary leading role: he destroyed his enemies and united the remnants with his own military force. This strategy was complemented by diplomacy and patronage system, which was extended to tribal leaders close to him. He demanded a lot of endurance from his soldiers. For example, they had to run 50 miles daily in full armor and bare feet, as they did not have any footwear. Those who did not make it were named coward and they out casted them. Shaka has also developed new weapons and a new military order as well.

He gave his soldiers massive, short spears, with which they could kill quicker and more effectively than with the previous daggers. Breaking the ritual nature of battles, he sent the soldiers into serious bloody fights. Not only the adults took part in the combats, but – divided into age groups – every single person had a job to do, so he managed to militarize the whole society – in a system that was already not unknown to the African traditions. He has also changed the military order: it was transformed into the one used in Europe for a long time, that was called here as buffalo horns. The horns are holding and attacking the enemy from the sides, while the main power of the army, the head, is also attacking, while the reserve is waiting in the collars of the buffalo.

Shaka's enemies were obviously shocked by this new fighting style, so with only 50-100 soldiers he has able to succeed. However, the chief warlord in the struggle for the Zulu throne was the overthrow of King Zwide. He was defeated with good tactics and ruse, though the army of Zwide was three times as big as his. Of course, to triumph over Zwide, Shaka needed some tricks. Zwide thought that the army of the Zulu's are running away behind the cattle, therefore, he sent his men on them. It was also a mistake that they did not take enough water with them, so he had to send half of the army to the river.

The victory was complete, and Shaka became the king of Zulu, without a rival any more.

Got drunken by the power, he ruled with more and more dictatorial devices. More and more people hated him, especially after the sudden death of his mother in 1827, when 7000 people were slaughtered, saying that they were not sad enough. Shaka additionally ordered that during the mourning season nobody can sow any crops or drink any milk –

which at that time was the main meal for the Zulu's. Moreover, every pregnant woman have to be killed together with their husbands. They killed the cows so that their calves can feel how sad to lose a mother. The Zulu conqueror was killed by three assassins in September 1828, at the time when almost all the Zulu army was sent to north. The stone he was sitting on, is still preserved, because his body was not buried.

Although he was in contact with the white colonist, he did not have a good opinion about them. He considered his way of life more superior. While the contemporary Europe only saw the wild par excellence African ruler in him.

In other words, he was a controversial figure – but he will certainly be remembered as the one forming the Zulu's to the most famous nation in Southern Africa.

A hatalom azonban láthatóan a fejébe szállt, és egyre diktatórikusabb eszközökkel uralkodott. Egyre többen gyűlölték meg, különösen miután édesanyja 1827-es halála után 7000 embert mészároltatott le, mondván, nem voltak elég szomorúak. Shaka ráadásul elrendelte, hogy a gyászidőszak alatt, a következő évben semmilyen terményt nem vethetnek, tejet – ami akkoriban a zuluk fő tápláléka volt – nem

fogyaszthatnak, és minden várandós asszonyt férjével együtt meg kell ölni. Leölték a teheneket, hogy borjaik érezzék, milyen egy anya elvesztése. A zulu uralkodót három merénylő ölte meg valamikor 1828 szeptemberében, abban az időben, amikor csaknem a teljes zulu sereget északra vezényelték. A követ, amin ült, azóta műemlékként őrzik, holttestét ugyanis nem temették el.

Bár kapcsolatban volt a fehér telepesekkel, nem volt túl jó véleménnyel róluk. Saját életformáját magasabb rendűnek tartotta. A korabeli Európa pedig a par excellence afrikai vad uralkodót látta benne.

Egyszóval ellentmondásos figura volt – azt azonban mindenképpen elérte, hogy emlékezzenek rá, és a zuluk Afrika déli részének legismertebb nemzetévé legyenek.

I just made a fortune during my holiday

Be a forex trader, and make money online on the largest financial market of the world!

For further information check our website:
www.riftfx.com

Foreign exchange trading carries a high level of risk that may not be suitable for all investors. Leverage creates additional risk and loss exposure. Before you decide to trade foreign exchange, carefully consider your investment objectives, experience level, and risk tolerance. You could lose some or all of your initial investment; do not invest money that you cannot afford to lose. Educate yourself on the risks associated with foreign exchange trading, and seek advice from an independent financial or tax advisor if you have any questions.

When the Chinese First Explored Africa

It might seem to be a cliché that the Chinese are in Africa. Though the first thing that comes to our mind when reading about a new railway line, a port or a mining investment, not to mention what clothes the African people are wearing, is China. Apparently, this might be a whole new thing, the product of the 21st century. In fact, these thoughts have more than 500 years of a history.

by Sándor BALOGH, Editorial Staff Founder

AMIKOR A KÍNAIAK ELŐSZÖR FEDEZTÉK FEL AFRIKÁT

Manapság már közhelynek számít, hogy a kínaiak Afrikában vannak. Ha elkészül egy vasútvonal, kikötő, ha új bányaberuházásról van szó vagy arról, hogy milyen ruhákat hordanak ma az afrikaiak, először Kína kerül szóba. Ez látszólag egy egészen új dolog – a 21. század terméke. Pedig valójában fél évezredes múltra tekinthet vissza.

Szerző: BALOGH Sándor, alapító

When visiting Kenya and taking a break at the coast of Malindi or Mombasa, it is a must to ask from ourselves, where to take an excursion. One of the best one-day excursions, from any direction we would leave, is Gede. That besieged place lays in a highly charming place and the good preserved late medieval ruins – right before the colonial ages – give a perfect glimpse into the corner of the East African coastline history, which are not really well-known. The history of South Africa began for us when the Portuguese sailors crossed the Cape of Good Hope at first. We could not be more wrong. The ruins of Gede – and the Chinese porcelains and coins found there – show us well that when Portuguese sailors arrived at East Africa in the 16th century, there was already a well established, long distance commercial network. Something they had never heard about before. Because the center of the network was not in the well-known East – in the Ottoman Empire or in Persia, – but far from there, in China – only known from fabulous descriptions at that time. And the name, to whom the building of this huge structure and the discovering of Africa by the Chinese people can be connected to, is nobody else but – the nearly forgotten – Admiral Cheng Ho.

Ha elmegyünk Kenyába, és nyaralunk Malindi vagy Mombasa tengerpartján, óhatatlanul felmerül a kérdés, hova is kiránduljunk. Az egyik legjobb egynapos kirándulás, bármelyik irányból indulunk is, Gede. A romváros igazán bájos helyen fekszik, és a jó állapotban megőrzött késő középkori – közvetlenül a gyarmatosítás kora előtti – romok bepillantást engednek a kelet-afrikai tengerpart történetének egy olyan szegletébe, amelyet igazán nem ismerünk. Mert számunkra ugye Kelet-Afrika története akkor kezdődött, amikor a portugál hajósok először eljutottak a Jóreménység fokán túlra. Pedig ennél nagyobbat nem is tévedhetnénk. Gede romjai – és a köztük talált kínai porcelánok, kínai pénzek – jól mutatják, hogy amikor a portugál hajósok a 16. században eljutottak Kelet-Afrikába, akkor itt már egy jól kiépített távolsági kereskedelmi hálózatra bukkantak. Amiről addig nem is hallottak. Mert a hálózat központja nem az általunk, európaiak által jól ismert keleten – az Oszmán Birodalomban, Perzsiában – volt, hanem onnan jó messzire, az addig csak mesés leírásokból ismert Kínában. Akíhez pedig ennek a hatalmas hálózatnak a felépítése, Afrika kínaiak általi felfedezése kötődik, az a modern Kína – szinte elfeledett – hőse, Cseng Ho admirális volt.

China Conquering the World

At the end of the 14th century, there was no doubt about which was the most successful and richest country in the world. Europe was poor and fragmented. The destruction of Black Death has left a deep mark on the continent, and the population was less than a hundred years ago. The countries of the Iberian Peninsula – the later great conquerors – were just over taking back the land and were still only dreaming about the world beyond the ocean. The empires of the Middle East also did not show their best form.

Black death affected the urbanized Middle East even more seriously than some parts of Europe, and if that would not have been enough, the troops of Timur had wrecked the countryside as well. The caliphate was in ruins, though it might have seemed it was the great winner of the fight a few hundred years ago – and on its ruins the new empires, the Ottoman and the Delhi Sultanate, were just forming. But it was far from their golden age.

China had recovered much more rapidly from the devastating migration and epidemics of the Middle Ages. A centralized, well-organized state, and the unified culture, made it easier to melt the conquerors together, than they would have ever believed. Cities were incomparably bigger and better organized than in the contemporary West, and industrial capacities were not comparable either. The best constellation for China to start conquering the world.

Cheng Ho was born into this world in 1371, in Kunyang, Yunnan. His ancestors were Chinese Muslims – Huis – so he was raised knowing both the Chinese and the Muslim cultures. That was very useful for him later, because at that time, the rulers of the Indian Ocean were the Arab-Persian Muslims, and the language of trading was Arabian. The original name of his family is Ma – meaning Muhammad. And sailing was in the blood of his family – the later captain's father, Ma Ha-Che and his grandfather met their duty to the warrior, they made their pilgrimage into Mecca, the Holy City. These trips made a great influence on the young Ma.

Kína világot hódít

A 14. század végén kérdés nem férhetett ahhoz, melyik a világ legnagyobb, legsikeresebb, leggazdagabb országa. Európa szegény volt és szétszabdalt. A fekete halál pusztítása mély nyomot hagyott a kontinensen, a lakosság száma jóval elmaradt a száz évvel azelőtti mögött. Az Ibériai-félsziget országai – a későbbi nagy hódítók – éppen csak túl voltak a félsziget visszaszerzésén, és még csak tekingettek ki a nyílt tengerre. A Közel-Kelet birodalmi szintén nem a legjobb formájukat mutatták. A fekete halál az urbanizált Közel-Keletet még súlyosabban érintette, mint Európa egyes részeit, és ha ez nem lett volna elég, Timur hadai végigpusztították a vidéket. A pár száz évvel azelőtt még a világhatalmi harc nagy nyertesének látszó kalifátus romokban hevert – romjain pedig éppen kialakulóban voltak az új hatalmak, az Oszmán Birodalom, a Delhi Szultánátus. De messze volt még a fénykoruk. Kína sokkal gyorsabban heverte ki a középkor pusztító népvándorlásait és járványait. A központosított, jól szervezett állam, az egységes kultúra sokkal könnyebben olvasztotta magába a hódítókat, mint azt akár maguk a hódítók hitték volna. A városok összehasonlíthatatlanul nagyobbak és jobban szervezettek voltak, mint a korabeli Nyugat, és

Cheng Ho learned Arabic, and understood a lot about the geographic situation of the Western world. He was ten when he was taken to the castle as a promising eunuch. Being an eunuch meant a lot different in China than in the Middle-East or in the West. The eunuchs were not least respected at all; moreover, being such a person was more like a kind of anti-corruption action.

According to the contemporary Chinese thinking, those who have no descendants do not want to make a big fortune, so they are more faithful to the Emperor, and to the government. Thus, the eunuchs were able to apply for serious military or bureaucratic career, and formed an important pressure group of the Imperial Court. The other powerful group was the Confucian scientists who were often in competition or in the struggle with the eunuchs.

Cheng himself, despite his ailment, must have been a very masculine phenomenon: he was a lot taller than the average Chinese people – nearly two meters high – with an excellent body power and a thundering tone. He was twelve years old when he started serving the later Yung-lo Emperor. There, he had to work in the Duke's Dormitory. He participated in several successes of Duke Yan, by playing a key role in occupying the Nanjing court. With his help, the later Emperor Yung-lo was able

az ipari kapacitások sem voltak összemérhetőek. Kínát az Isten is arra teremtette akkor, hogy elkezdje meghódítani a világot.

Ebbe a világba született bele Cseng Ho 1371-ben a jünnani Kunjangban. Kínai muszlimok voltak az ősei – hujok –, így egyszerre ismerte a kínai kultúrát, és volt része a muszlim világban. Ezt későbbi élete során kamatoztatta, hiszen akkoriban az Indiai-óceán urai arab–perzsa muszlim hajósok voltak, a kereskedelem közvetítő nyelve pedig az arab volt. A család eredeti családneve is Ma – vagyis Mohamed. Az utazás pedig a család vérében volt – a későbbi kapitány apja, Ma Ha-cse és nagyapja eleget tettek a hadzshoz kötődő kötelességüknek, elzarándokoltak Mekkába, a Szent Városba. Utazásaik nagy hatással voltak a fiatal Ma életére. Cseng Ho megtanult arabul, sok ismeretet szerzett kora földrajzi helyzetéről és a nyugati világról. Tízéves korában került az udvarba mint ígéretes eunuch. Ez Kínában egészen mást jelentett, mint a Közel-Keleten vagy éppen Nyugaton. Az eunuchokat a legkevésbé sem tartották elnőiesedett tunya háremőröknek, a herélés sokkal inkább egyfajta korrupcióellenes akció volt. Akinek nincsenek utódai, az nem akar azokra nagy vagyont hagyni, így hűségesebb a császárhoz, a kormányzathoz – tartotta a korabeli kínai gondolkodás. Így az eunuchok komoly katonai vagy hivatalnoki karrierre pályázhattak, a mindenkori császári udvar egyik fontos nyomásgyakorló csoportját alkották. A másikat a konfucianus tudósok képezték, akik gyakran versenyben vagy éppen harcban álltak az eunuchcsoporttal. Cseng maga is – heréltsége ellenére – igen férfias jelenség lehetett, a korabeli kínai átlagnál sokkalta magasabb volt – közel kétméteres – és ehhez kiváló testi erő és mennydörgő hang járult. Tizenkét évesen az ifjú Jen hercegnek, azaz a későbbi Jung-lő császárnak a szolgálatába került. A hercegi ágyasok lakosztályába osztották be munkára. Részt vett Jen herceg számos sikeres hadjáratában, kulcsszerepet játszott a nankingi udvar elfoglalásában. Segítségével szerezte meg unokaöccsétől a trónt a későbbi Jung-lő császár. Ezután Cseng Ho a Császári Háztartás legfelsőbb vezetését kapta meg.

1403-ban Csu Ti elrendelte az állami flotta felállítását, amely később a Kincses Flotta néven híresült el. Parancsot adott ki a császár, a parancsnoklással Cseng Hot bízta meg. Maga Cseng Ho is megemlékezik küldetéseiről

to take the throne. After this, Cheng Ho received the supreme leadership of the Imperial Household.

In 1403, Chu Ti ordered the establishment of a state fleet, later renowned as the Treasury Fleet. The Emperor issued a command, and named Cheng Ho as the commander. Even Cheng Ho commemorated his missions on a stone column, what was discovered in the thirties of the 20th century in Fujian. The lines on this column tell, among other things, how Cheng Ho chose the lucky day for the departure, as well as include more than thirty Chinese country names from East Asia to Africa.

A total of seven expeditions started during the reign of Yung-lo (1403-1424) and later in the reign of Xuande (1425-1435). Cheng Ho himself was certainly involved in six expeditions. The first one had 317 ships, many of them with loads of treasures on board. Most of them were nine moped, with 500 staff and their size was the largest in the world at that time.

The evidence for the enormous dimensions of this ships was the rudder rod found in 1962, during the excavation of a Ming shipbuilding facility near Nanjing. This piece of wood is eleven-meter-long, allowing the estimated length of the boat to be between 146.3 and 163.4 meters, and its total weight should have been about 1500 tons.

The Chinese did not only overwhelm the size of the European ships at that time: they were already using the so-called waterproof compartments and trapezoid sails too. The first one made the ship safer for a possible hoe, while the second allowed it to navigate in the opposite direction.

The Chinese in Africa

The first expeditions revealed Southeast Asia, then the Arab Sea and the Persian Gulf. The sixth expedition started in the autumn of 1413, and it was unimaginably huge. Cheng Ho traveled with 63 large ships, 27 670 people to Hormuz and the Persian Gulf. However, the original plans were changed when they saw a giraffe in Bengal.

The Chinese identified that huge animal with the chili, the legendary unicorn, and wanted to take it to the Emperor by all means. And of course, they would also like to find out where it came from. So, this draw their attention to the east coast of Africa. Chinese goods have already been sent through Arab intermediaries, but the Chinese have

a 20. század 30-as éveiben felfedezett fucsieni kőoszlopon. Az emlékoszlopon olvasható felirat többek között leírja, hogy Cseng Ho hogyan választotta ki a szerencsés napot az indulásra, ezenkívül több mint harminc kínai nyelvű országnevet tartalmaz Kelet-Ázsiától Afrikáig.

Összesen hét expedíció indult Jung-lö (1403–1424), majd Hszüan-tö (1425–1435) uralkodása alatt. Hat expedícióban bizonyosan maga Cseng Ho is részt vett. Már az első expedícióra 317 hajó, köztük több kincessel teli indult útnak. Többségük 9 árbócos, 500 főnyi személyzettel, terjedelmük pedig az akkori világ legnagyobbjának számított. A hajók hatalmas méreteire bizonyíték az 1962-ben a Nanking közelében elhelyezkedő egyik Ming hajókészítő műhely ásatásán talált oldalkormányrúd. Ez a fadarab 11 méter hosszú, mely alapján a hajó becsült hossza 146,3 és 163,4 méter között határozható meg, össztömege pedig körülbelül 1500 tonna volt. Nem csak méreteikkel múlták felül a kínaiak a korabeli európai hajókat: már ekkor használták az úgynevezett vízhatlan rekeszeket és a trapéz alakú vitorlázatot. Az előbbi biztonságosabbá tette a hajót egy esetleges lék esetén, a második pedig lehetővé tette az ellenszélben való hajózást.

A kínaiak Afrikában

Az első expedíciók Délkelet-Ázsiát, majd az Arab-tengert és a Perzsa-öböl térségét derítették fel. 1413 őszén indult a hatodik expedíció, amely szinte elképzelhetetlenül hatalmas méretű volt. Cseng Ho 63 nagy hajóval, 27 670 ember kíséretében kelt útnak Hormuz és a Perzsa-öböl felé. Az eredeti tervek akkor változtak meg, amikor Bengálban megláttak egy zsiráfot. A hatalmas állatot a kínaiak a csilinnel, a legendás egyszarvúval azonosították, és mindenképpen el akarták vinni a császárnak. No meg szerették volna megtudni, honnan is származik. Ekkor hívták fel a figyelmüket Afrika keleti partjára. A kínai áruk már addig is eljutottak oda arab közvetítőkön keresztül, de a kínaiak korábban odáig nem hajóztak el. 1414-ben aztán a hajóhad egy része továbbindult nyugatnak, és eljutott Afrika partjaira. Annyi bizonyos, hogy a mai Szomália területén kikötöttek. Mogadishu – ma Szomália fővárosa – és a Juba folyó torkolta egyértelműen szerepel a flotta útleírásában. De minden valószínűség szerint ennél délebbre is hajóztak – legalábbis kínai felderítők – abban az időben. Kínai térképek ugyanis leírják Afrika partvonalát egészen délig, és számos városnevet is tartalmaznak egészen a mozambiki Sofaláig. Azt is lehet tudni, hogy a vizit nem volt egyoldalú. 19 ország küldötteit

never sailed there before. In 1414, some of the ships went west and reached the coast of Africa.

What we know for sure is that they arrived in Somalia. Mogadishu – today the capital of Somalia – and the estuary of the Jubba River is clearly included in the fleet's travel map. But that is also for sure, that they went even more south – at least according to Chinese explorers. Chinese maps describe Africa's coastline and contain numerous city names until Sofala, in Mozambique.

We also know, that this visit was not one-sided. Delegates from 19 countries were transported by Chinese ships to the Emperor's court of Ming. The last African voyage was to serve the purpose of bringing home the messengers. But the story here is curiously-strangely over. The Emperor died, and in the castle – largely Confucian scientists who wanted to end the expansion – triumphed.

So, China did not conquer Africa after all. Cheng became the garrison commander and never led a ship any more. (There are legends about another fleet though, which allegedly discovered America). The memory of the eunuch, as China closed, faded. However, now – when China has returned to Africa – he became a national hero.

szállították a kínai hajók a Ming császár udvarába. Az utolsó afrikai út aztán éppen azt a célt szolgálta, hogy hazaszállítsák a követeket. A történetnek azonban itt kurtán-furcsán vége szakad. A császár meghalt, az udvarban pedig győztek azok – nagyrészt konfuciánus tudósok –, akik az expanziónak véget akartak vetni. Így Kína mégsem hódította meg ekkor Afrikát. Cseng helyőrségparancsok lett, hivatalosan sosem szállt többet hajóra. (Legendák szólnak viszont egy újabb flottáról, amelyik állítólag már Amerikát is felfedezte.) Az eunuch emlékezete, ahogy Kína bezárkózott, elhalványult. Most viszont, hogy Kína visszatért Afrikába, igazi nemzeti hős lett.

In Madagascar and Budapest Following the Footsteps of Móric Benyovszky

by György G. NÉMETH, President of the Hungarian Malagasy Society,
founded in memory of Móric Benyovszky

MADAGASZKÁRON ÉS BUDAPESTEN
BENYOVSZKY MÓRIC
NYOMÁBAN

Szerző: G. NÉMETH György,
a Benyovszky Móric emlékére alakult Magyar–Madagaszkári Társaság elnöke

The fourth largest island in the world is located almost 8000 kilometers away from Budapest, in the Indian Ocean. Not many of our fellow countryman visit the island, primarily because of its undeveloped infrastructure. However, the country, which is six times larger than Hungary, is mostly uncharted, alongside distinctive natural sights with unique flora and fauna. Móric Benyovszky was a great Hungarian traveler in the 18th century, and he visited the island several times. He spent years among the natives and taught them the knowledge of the contemporary civilization. Meanwhile, he got close to the indigenous people, and earned their trust. Geographical scientists used his descriptions and observations as sources.

The modern mementos cover several objects, statues and street signs, signifying the famed Hungarian world traveler. In the northeastern part of the island, at the former place of Benyovszky's ranches, Zsolt Cséke created a small memorial column for the first time. Later, he extended the monument, but Slovaks smashed it several times. Up to this day, Cséke regularly visits the cultic land. He wrote an interesting book and filmed a valuable documentary about the topic. The recent film has just been finished, its premier is expected this spring. In 2003, the first Hungarian-International Expedition (led by the author of this article) donated a stone statue in Maroantsetra for the memory of our Benyovszky. It was a real sacrifice, because the local tribes took the life of a

A világ negyedik legnagyobb szigete mintegy nyolcezer kilométerre található Budapeستől, az Indiai-óceánban. Kevés hazánkfia keresi fel, elsősorban a kiépítetlen infrastruktúrája miatt. Pedig ez a Magyarországnál vagy hatszor nagyobb területű ország a világ egyik, ma még jórészt felfedezésre való területe, természeti látnivalókban páratlan, állat- és növényvilága is egyedülálló. A XVIII. század nagy magyar utazója, Benyovszky Móric többször is megvetette a lábát a szigeten, volt, hogy éveket töltött a bennszülöttek között, tanítva a korabeli civilizációs ismereteket, miközben olyan közel férközött a helyiekhez, hogy azok a bizalmukba fogadták. Megfigyelései, leírásai a földrajz kutatóinak is forrásul szolgálnak.

A Benyovszky-emlékekből – legalábbis az újkori emlékállítók nyomán – néhány tárgy, szobor, utcatábla utal a neves magyar világotutazóra. A sziget északkeleti részén, Benyovszky egykori telepeinek vidékén elsőként Cséke Zsolt emelt egy kis emlékoszlopot, majd később kibővítette, de a szlovákok azóta többször is megrongálták. A mai időkig rendszeresen kijár a kultikus vidékre, érdekes könyvet írt, és értékes filmet forgatott a témáról, a legutóbbi éppen most készült el, a bemutatója tavasszal várható. 2003-ban az első magyar–nemzetközi expedíció – amelynek vezetője volt e sorok írója – Maroantsetrában kőszoborral áldozott a mi Benyovszky emlékének. Az áldozat szó szerint értendő, mivel a helyi törzsek egy zebu – arrafelé ritka háziállat – életét oltották

zebu (a rare domestic animal in the area) at the altar of the event. Its flesh has been distributed among the locals. The rare visitor would look for the statue in vain, because it has disappeared. However, the local chieftain would put it back to the ruined pedestal for some change or a present, in order to take some photos. For those who wants to see the statue in person, there is no need to travel that far-off. It can be visited in the House of Madagascar of the Budapest Zoo and Botanical Garden. This story can be found on small copperplates under the statue and in the house of animals. There is a unique showcase concerning the memories of the world-famous eighteenth-century traveler and geographic descriptor, Móric Benyovszky. Such compilation has never been exhibited anywhere in the world before. The island is located in the Indian Ocean and known for its special wildlife and monkeys. Its patinated house is set in the Budapest Zoo and Botanical Garden, which was designed by Károly Kós. It is a permanent home of native animals of Madagascar; primarily macaques and extraordinary creatures like the panther chameleon, Malagasy gecko or the tomato frog. In the world-famous institution, the unique and exotic display enriches the range of permanent exhibitions and the memory of Móric Benyovszky. His efforts made Madagascar recognized among the Hungarian people, beyond doubt.

By the way, there are streets named after Benyovszky in seven or eight settlements. The capital, Antananarivo is no exception, where our society placed a memorial plaque as well. However, it got lost during a coup d'état in the heated country. Our society is ready for the replacement of the plaque, so we will be there when the moment is right. The replica of the plaque can be seen at the memorial house in Budapest. It is located on the Móric Benyovszky Street, along with our headquarters. Here, it is still intact, together

ki az esemény oltárán. Húsát aztán szétosztották a környékbeli lakosság körében. Emlékszobrunkat azonban manapság hiába keresné az arra járó ritka vendég – hült helyét találná. Ellenben, ha megkeresi a helyi törzsfőnököt, némi aprópénzért vagy ajándékért ráteszi a romos talapzatra – egy fotó kedvéért mindenképpen. Aki egyébként látni szeretné azt a szobrocskát eredetiben, nem kell olyan messzire utaznia. A budapesti állatkert Madagaszkár-házának a kertjében hűsöl, alatta kis réztáblán meg az állatházban néhány táblán olvasható a történet, amelyet az imént osztottam meg Önökkel. A világhírű XVIII. századi utazó és földrajzi leíró, Benyovszky Móric életét idéző emlékek bemutatója páratlan, ilyen összeállításban még nem rendeztek kiállítást e témában sehol a világon. A különleges élővilágáról, elsősorban az állatairól és főként a majmairól híres indiai-óceáni szigetország háza Budapesten, a Fővárosi Állat- és Növénykert patinás, Kós Károly tervezte épületében látható. A Madagaszkáron őshonos állatok, elsősorban a különböző makifajok és számos más különleges állat, mint a párduckaméleon, a nappali gekkó vagy a paradicsombéka számára építettek állandó otthont. A páratlan, egzotikus kiállítás az állandó bemutatók sorát gazdagítja a világhírű intézményben, együtt Benyovszky Móric emlékeivel, aki kétségtávol sokat tett azért, hogy a magyarok számára ismert legyen Madagaszkár.

Amúgy a szigeten vagy 7-8 településen található Benyovszkyról elnevezett utca, többek között a fővárosban, Antananarivóban, ahol évekkel ezelőtt a Társaságunk szintén elhelyezett egy emléktáblát. Azóta ennek lába kelt, a forrongó sziget egyik puccsa során nyoma veszett. Társaságunk kész a tábla pótlására, amint erre megfelelő alkalom kínálkozik, ott is leszünk vele. Budapesten a Benyovszky Móric utcai emlékház (10. szám alatt, egyébként ez a Társaságunk székhelye)

with the street sign donated by the major of the Malagasy capital. This is how the memory of the great traveler is connected at the streets named Móric Benyovszky, in the Malagasy and Hungarian capitals. The stories concerning our Móric Benyovszky are not well-known among the Malagasy people. Benyovszky was Hungarian, and he sacrificed his life for the people of Madagascar. In September 1786, he was shot by the French, on the island. However, if you ask ten Malagasy people, the chance for confirming this story is rather small. Although our society tried to provide authentic information in the fields of politics, public life and science, but the Malagasy people – obviously – had/have rather different issues. Still, we are certain that the Malagasy people should be proud of Móric Benyovszky, as well as the Hungarians. The Slovaks consider him their fellow countryman, because of his place of birth (Verbó). Just like the Polish, because he fought in the war between Russia and Poland. Thus, both countries commemorate him by holding great celebrations. We organize a public memorial ceremony in every five years (on his day of birth and death), where scientists and expert participate and evaluate Benyovszky's work. We remember for the 40 years of his contradictory, but outstanding and precious life, which was devoted to not only Hungary, but Slovakia, Poland, Russia, America, and, last but not least, Madagascar.

oldalán helyeztük el az előbb említett táblának a másolatát. Itt még megvan, mellette a marantsetrai polgármestertől kapott ottani utcatábla. Így kapcsolódik egymáshoz a madagaszkári és a magyar főváros Benyovszky Móric utcájában a nagy utazó emléke. Mindezeket a történeteket, a mi Benyovszky Móricunkkal kapcsolatban, egyébként nemigen ismerik a malgasok. Ha tíz madagaszkári embert megkérdeznek, bizony kicsi az esélye, hogy bárki is határozottan állítsa: Benyovszky magyar volt, és a madagaszkáriakért áldozta az életét, a szigeten lőtték le a franciák 1786 szeptemberében. Igaz, Társaságunk politikai, közéleti és tudományos területen több alkalommal is igyekezett erről hiteles információt adni, de hát a malgasok – érthetően – mással voltak/vannak elfoglalva. Ennek ellenére továbbra is írjuk, mondjuk: a madagaszkáriak éppúgy büszkéek lehetnek Benyovszky Móricra, mint mi magyarok. És persze a szlovákok (akik a születési helye, Verbó kapcsán vindikálják maguknak őt), vagy éppen a lengyelek (akikért az egykori lengyel–oros háborúban katonaként harcolt jelesen) is nagy ünnepeket rendeznek Benyovszky Móricra emlékezve. Magyarországon szerényebb keretek között minden kerek ötödik évfordulón (születésének és halálának a napján) emléknappal – Benyovszky munkásságát értékelve, tudósok, szakértők részvételével – szervezünk nyilvános megemlékezést. Ezeken szó esik az ő ellentmondásos, de mindenképpen kiemelkedő és nagyon érdekes életéről, a kvázi királyságáról és értékeiről, amit rövid, ámde igen gazdag negyven éve alatt adott nemcsak Magyarországnak, hanem – többek között – a mai Szlovákiának, Lengyelországnak, Oroszországnak, Amerikának és hát Madagaszkárnak is.

In 2010, the Hungarian government marked the commemoration of Móric Benyovszky as an official national anniversary. It is significant, because Móric Benyovszky is celebrated as a national hero in Poland, and a fellow countryman in Slovakia. A Hungarian musical has been composed about his life. The writing of Mór Jókai provided the basis, and the well-known creative team of Tibor Nagy, Iván Bradányi and Zsolt Pozsgai have created an eternal piece of music. Its premier is still pending, (Poland wants to provide the venue) but it will be a nice and lasting memento for Móric Benyovszky.

2010-ben a magyar kormány a hivatalos nemzeti évfordulók sorába emelte a Benyovszky Móricra emlékezést. Ami azért is jelentős, mert Lengyelországban nemzeti hősként, Szlovákiában pedig saját honpolgárúkként ünneplik a magyar Benyovszky Móricot. Magyar musical is készült az életéről. Jókai Mór írásai nyomán Nagy Tibor, Bradányi Iván és Pozsgai Zsolt, az ismert alkotói csapat maradandó zenei művet alkotott. Bemutatása egyelőre várat magára, de ha színre kerül – a lengyelek is pályáznak a premierre –, szép és maradandó emlékezés lesz Benyovszky Móricról.

Kingdom of Lesotho

**A Lesothói
Királyság**

Thanks to its geographic features, the Kingdom of Lesotho has managed to avoid tribal cleansings, political instability and conflicts that pushed many African countries to the edge of poverty. Its territory is completely surrounded by South Africa and the natural border of tall mountain ranges, providing safeguard.

by Péter MORENTH, Honorary Consul, Consulate of the Kingdom of Lesotho, Budapest

Földrajzi adottságainak köszönhetően a Lesothói Királyságot elkerülték az afrikai országok többségét nyomorba döntő háborúk, törzsi tisztogatások és a politikai instabilitás. Területét teljesen körülfogja a Dél-afrikai Köztársaság, és az országhatárokat jelző magas hegylánccok védettséget biztosítanak számára.

Szerző: MORENTH Péter, tiszteletbeli konzul, Lesothói Királyság Konzulátusa, Budapest

COUNTRY IMAGE

Because of its high peaks, the small country of Lesotho with the population of 1.95 million people is often called "The Switzerland of Africa," "Celestial King of Africa" or "The Empire of Clouds." The climate is similar to what we have in Hungary, but the seasons are naturally in reverse. There are 300 sunny days, out of the 365 of the year. The winter is mild in the cities, but there is harsh cold with a lot of snow in the mountains. The summer is warm, and often hot.

The territory of the country is 30.355 square kilometers and the largest settlement is the capital, Maseru, with the population of 267.000 people. The tallest peak is Thabana Ntlenyana with 3482 meters, and the longest river is the Orange. The total length of the border is 1106 kilometers. The lowest point of the country is still the highest low point among all the countries in the world. Most of the rain falls during the summer, with the amount between 650 and 2000 millimeters.

The official name of the country is the Kingdom of Lesotho, which is Muso Oa Lesotho (namely "the land of the Sesotho speaking people") in Sesotho language. The pre independent name of the country was Basutoland. The country has a membership in the Commonwealth, the UN and its fellow organizations, moreover in many regional and international organizations.

The capital of the kingdom is Maseru with the governmental system of a constitutional monarchy. The main religion is Christianity. 39% of the population is Roman Catholic, 36% is Protestant and the rate of the tribal religions is 20%. 85% of the ethnicity in the country is Soto, 14% is Nguni, and 0.3% is the rate of Europeans, Asians and others. The official languages of the country are English, Zulu and Xhosa, besides the Sesotho, but Ndebele and Svazi are spoken as well.

Lesotho a magas hegycsúcsai miatt „Afrika Svájcának”, „Afrika égi királyságának” vagy a „felhők birodalmának” is nevezett kicsi ország, lakossága 1,95 millió fő. Az éghajlat hasonló, mint Magyarországon, csak természetesen fordított évszakokban. Az év 365 napjából 300 napon süt a nap. A tél a városokban enyhébb, de a hegyekben kemény hideg van sok hóval. A nyár meleg és sokszor forró.

Az ország területe 30 355 km², a legnagyobb települése a főváros, Maseru 267 ezer lakossal. A legmagasabb pontja Thabana Ntlenyana, 3482 m, legfontosabb folyója az Orange. Az országnak 1106 km hosszú határa van. A világon Lesothónak fekszik legmagasabban, 1380 méteren a legalacsonyabb pontja. A legtöbb csapadék – 650 mm és 2000 mm között – nyáron esik.

Az ország hivatalos megnevezése: Lesothói Királyság, szeszoto nyelven Muso Oa Lesotho, azaz „a szeszoto nyelvet beszélő emberek földje”. Az ország önállóvá válásáig Baszutföldnek hívták. Az ország tagja a Nemzetközösségnek, az ENSZ-nek és szakosított szervezeteinek, valamint több regionális és nemzetközi szervezetnek.

A királyság fővárosa Maseru, államformája alkotmányos monarchia. Fő vallása a keresztény, a lakosság 39%-ban római katolikus, 36%-ban protestáns, a törzsi vallások aránya 20%. Az országban található népcsoportok: 85%-ban szoto, 14%-ban nguni és 0,3%-ban ázsiaiak, európaiak és mások. Az ország hivatalos nyelve a szeszoto mellett az angol, a zulu és a xhosa, de beszélnek a ndebele és a szvázi nyelvet is.

A lakosság művelt, oktatott és képzett. Az írástudás itt a legmagasabb Afrikában, a nőknél 88,3%-os, a férfiaknál pedig 71,1%. Lesothónak önálló egyeteme van – National University of Lesotho – a Roma nevű városban, és egy maláj magánegyetem is működik a fővárosban.

The population is educated, trained and well-learned. Here, the rate of literacy is the highest in Africa, it is 88.3% among women and 71% among men. Lesotho has its own university (National University of Lesotho) in the city of Roma, and there is a Malay private university as well.

The increase of the population stopped in the last decade. The average age is 24.4 years, and the life expectancy is 53 years in the case of both genders.

The country used to be inhabited mainly by the Bushman, until the early 19th century. The unification of these tribes gave birth to the Basuto nation, under the leadership of Moshoeshoe I. He desperately wanted to stop the advancing Boer armies, therefore Moshoeshoe asked for help from the British Empire, in Cape Town. In 1868, the country became a British protectorate, known as Basutoland. In 1958, the British delivered the country its own constitution. The first parliamentary election was in 1960. On October 4th, 1966, the country became independent under the name of Kingdom of Lesotho.

Lesotho is considered one of the poorest countries in the world. 57% of the population lives under the poverty line. The people of Lesotho, the so-called Masuto, are well known for their active and dynamic nature. The concept of poverty is different compared to the rest of Africa. There is no starvation, and the distress is on a different level. The country provides everything for a basic form of life, which can be considered normal.

The economy is based on agriculture, and the majority of the population works in agronomy or livestock breeding. They do natural farming on the fields, and they grow food plants (wheat, sorghum millet, corn, leguminous and tuber plants) only. The local shepherds believe in the semi-nomadic way of herding. The country possesses a great deal of sheep, goat and cattle.

A népesség növekedése abbamaradt az elmúlt évtizedekben, az átlagéletkor 24,4 év, a várható élettartam mindkét nem esetében 53 év.

Az ország területét a 19. század elejéig főleg buszmaniok lakták, és e törzsek I. Moshoeshoe vezetésével a baszuto néppé egyesültek. Moshoeshoe abban a reményben, hogy megállíthatja az előrenyomuló búrokat, segítséget kért Nagy-Britanniától Fokvárosban. Így 1868-ban az ország Baszutföld néven brit protektorátus lett. A britek 1958-ban adtak alkotmányt az országnak, az első parlamenti választásokat 1960-ban tartották, majd az ország 1966. október 4-én Lesothói Királyság néven vált önállóvá.

Lesothót a világ legszegényebb országai között tartják számon, a lakosság 57%-a él a szegénységi szint alatt. A lesothói ember, azaz a maszuto híres arról, hogy aktív és dolgozó. Itt a szegénység fogalma máshogy jelenik meg, nincs az, ami máshol Afrikában megszokott. Nincs éhínség, és a nélkülözés egyáltalán nem olyan mértékű, mint máshol. Megvan az országban minden, ami egy normális, alapszintű életvitelhez szükséges.

A gazdaság a megélhetési mezőgazdaságon alapul, a lakosság többsége földműveléssel és haszonállat-tenyésztéssel foglalkozik. A szántóföldeken naturálgazdálkodást folytatnak, és csak élelmiszernövényeket (búza, cirokköles, kukorica, hüvelyesek és gumósok) termesztenek. A hegyi legelőkön a félnomad pásztorkodás a jellemző. Az ország nagyszámú juh-, kecske- és szarvasmarha-állománnyal rendelkezik.

A Dél-Afrikában dolgozó baszutok számának jelentős csökkenésével – mert az apartheid rendszer szétesése után Dél-Afrika már nem olyan mértékben tartott igényt munkájukra – az utóbbi években kialakult a kézműves- és könnyűipar, aminek keretében létrejött egy egyre

COUNTRY IMAGE

In South Africa, the number of the Basuto labor dramatically decreased (after the collapse of the apartheid system, South Africa did not claim their presence on the same level), therefore craftsmanship and light industry emerged in the country. In this framework, rapidly extending cloth manufacturing appeared on the international level.

Not surprisingly, Chinese dealers and technology are present in Lesotho as well, just like everywhere in Africa. They operate more and more clothing factories in the industrial parks of Lesotho.

Lesotho's primal economical value is the clean water, which can be found almost everywhere (which is precious in Africa). They want to import it in the largest possible amounts, not only to South Africa.

Diamond is the significant mineral resource in the country. 30% of the Letseng Diamond Mine is owned by the Lesotho government, and the rest is by the British Gem Diamonds. In 1967, one of the largest diamonds (601 karats) of the world was mined here. In January, the fifth largest diamond of the world was found here, with 910 karats and the value of 40 million dollars (almost 12 billion Forints).

The kingdom is one of the four places in Africa, where it possible to ski. The huge ski resort is located in the Mahlasela Valley, with several courses for skiing and

gyorsabban bővülő, nemzetközi szintű ruházatgyártási szektor.

Nem meglepő, hogy a kínai technológia és a kínai kereskedők Lesothóban is jelen vannak, ahogy mindenhol Afrikában, és egyre több ruházati üzemet működtetnek Lesotho ipari parkjaiban.

Lesotho legfőbb gazdasági értéke a szinte mindenhol megtalálható tiszta víz – ami ritka kincs Afrikában –, melyet szeretne minél nagyobb mértékben exportálni is, nem csak a Dél-afrikai Köztársaságba.

Az ország másik jelentős ásványkincse a gyémánt. A letsengi bánya 30 százalékban a lesothói kormány, 70 százalékban az angol Gem Diamonds tulajdona. Itt bányászták 1967-ben a világ egyik legnagyobb, 601 karátos gyémántját, és azóta több nagyobb gyémántot is találtak. Legutóbb ez év január elején bányászták ki a világ 5. legnagyobb, 910 karátos gyémántját, amelynek az értéke 40 millió dollár (majd 12 milliárd forint).

A királyság a négy olyan hely egyike az afrikai kontinensen, ahol síelni lehet. Ez a hatalmas síparadicsom több sí- és hódeszkapályájával a Mahlasela-völgyben található. Nemcsak a sípályák jelentik a fő vonzerőt, hanem a főváros mellett lévő nemzetközi szintű golfpálya is. Emellett lehet lovagolni a híres lesothói pónikon, és pisztrángot fogni a hegyi patakokban, vagy madárlesre

snowboarding. The resort is not the only attractiveness, but there is an international level golf course located near the capital. It is possible to ride on the famous ponies of Lesotho, to catch trout in the mountain creeks or just go birdwatching. A big advantage of Lesotho is the clean air, because there is no industrial production within several hundreds of kilometers.

Lesotho operates in a democratic and constitutional framework, with an independent parliament and government. The house speaker is female along with many ministers and deputy ministers, which is unusual in Africa. Since 1996, the head of the country is HRH King Letsie III. And since last year, the Prime Minister has been Mr Motsoahae Thomas "Tom" Thabane.

The new constitution of the country was accepted in 1993. Lesotho is a constitutional and hereditary monarchy, with a bicameral parliament. The right to vote is provided to every citizen of Lesotho, who turned 18. The constitution respects human rights, liberty of the press, religious independence and the freedom of assembly.

Lesotho has an international airport in the Capital, and 23 smaller ones nationwide. It is possible to travel 5940 kilometers on roads, but only 1069 kilometers on roads with asphalt. The railroad is only several kilometers long, and it leads from South Africa to the industrial park in Maseru.

menni. Lesotho nagy előnye, hogy tiszta a levegője, mert több száz kilométeres körzetben nincs ipari termelés.

Lesotho demokratikus és alkotmányos keretek között működik, önálló parlamenttel, női házelnökkel, független kormánnyal, Afrikában szokatlanul sok női miniszterrel és miniszterhelyetttel. Az ország feje 1996 óta III. Letsie király és 2017 óta a miniszterelnök, Motsoahae Thomas „Tom” Thabane.

Az ország új alkotmányát 1993-ban fogadták el. Lesotho alkotmányos, örökletes monarchia, parlamentje kétkamarás. A választójog minden 18. életévét betöltött lesothói állampolgár számára biztosított. Az alkotmány tiszteletben tartja az emberi jogokat, a sajtó-, a vallás- és gyülekezésszabadságot.

Lesothónak van egy nemzetközi repülőtere a fővárosban és 23 kisebb országszerte. Összesen 5940 km útvonal van az országban, ebből 1069 km aszfaltzott. A vasútvonal pár kilométer, Dél-Afrikából jön be Maseruig, egy ipari park elosztóközpontjáig.

African Oscar Award Recipient is a Lover of Hungary

by Tropical magazine

Magyarország szerelmese az afrikai Oscar-díjas zenész

Szerző: Tropical magazin

Forty year ago, Agorosso was born into a rather populous Malawian family – he was the eighth child, and was followed by another girl, too. Their parents supported the family by farming. In 2013, he brought home a huge success: at the African Movie Academy Awards, he won the Oscar for best original score. Since, he has travelled to Hungary on several occasions at the invitation of the Hungarian African Union. But he is connected to us in several other ways as well.

Negyven évvel ezelőtt Malawiban igen népes családba érkezett nyolcadik gyermeknek Agorosso, és még őt is követte egy újabb lány. Szülei földművelésből tartották el a családot. 2013-ban óriási sikert ért el – az African Movie Academy Award, vagyis az afrikai Oszkár-díj legjobb filmzenéje díjat nyerte el. Azóta többször is járt Magyarországon a Magyar Afrika Társaság meghívására. De ezen túl is rengeteg kapocs köti össze velünk.

CULTURE

As a child, he sang in several choirs. This was no miracle: their house always resounded with the sound of music, as his mother sang constantly. Then he discovered the existence of various instruments. He took a particular liking to the guitar. Musicians did not often come to the area where he lived, and he did not have enough money to go into the city. So, he made a guitar for himself out of goatskin, three plastic chords, a metal disk and a piece of wood. At the age of 20, he taught himself to play music. Later, he used the money acquired from odd jobs to travel to the city, and attended all musical events to be able to be near true musicians. In 2001, his friend gave him his old four-string guitar. He watched the musicians play, how to work on the strings, and by copying them, he improved his knowledge further. In 2004, he bought his first six-string guitar. This year, he also won the Malawi National Music Award, and from that point on he was considered a critically acclaimed musician. He was invited to more and more concerts and festivals. This was when he met director Charles Shemu Joyah, who asked him to compose music for his movie entitled *Last Fishing Boat* in 2011. And finally, this brought him an international success: at the Nigerian award show, he won the prize for the best original score at the African Movie Academy Awards. Ever since, his life had been characterized by album publications, concerts and new international awards. But, even like this, it is hard to make a living just from music. Especially when it is not pop music, but music of high standard, which he had brought to Hungary on several occasions. The audience could hear him play unique African melodies at the Africa Day in the Castle of Vajdahunyad, at the opening of an exhibition on the board of the ship A38, or at a conference held to popularize African nautical sports on another boat on the Danube, among others. The soft, traditional sound enchanted his audiences everywhere. He has also been on a tour in Hungary. He is always happy to recount his

experiences. When doing so, he puts particular emphasis on the hospitality of Hungarians, the fact that he receives love from everyone, for which he will forever be grateful. He said that he marveled at how developed Hungary was, as well as the number of historical

Gyerekkorában sokat énekelt különböző kórusokban. Ami nem volt csoda – a házuk mindig daltól volt hangos, édesanyja folyton énekelt. Aztán látta, hogy léteznek különböző hangszerek is. A gitár különösen megtetszett neki. A környéken, ahol éltek, nem nagyon

monuments, he was able to visit in Hungary. Agorosso is also a regular attendee at Hungarian and international events in his country of origin. He performed at the inauguration of the new building of

fordultak meg zenészek, neki meg nem volt pénze bemenni a városba. Így aztán saját maga készítette az első gitárját: három műanyag húrral, kecskebőrből, egy fémkorongból és egy fadarabból. 20 évesen saját

the School of Jacaranda, which was sponsored by the Hungarian African Union; the winner of best original score at the African Academy Awards also played to the doctors partaking in medical missions in a laidback and amical fashion. Upon return to his country of origin after a trip to Hungary,

Malawi awaits his with a new string of TV, music and magazine interviews; the entire country wants to know how Agorosso managed to win over Hungary with his Malawi music.

magát tanította meg zenélni. Később az alkalmi munkákból spórolt pénzén elkezdett bejárni a városba, és bármilyen zenei rendezvényre odament, hogy igazi zenészek közelébe kerülhessen.

2001-ben egy barátja odaadta neki a régi, négyhúros gitárját. Csak figyelte a zenészeket, hogyan játszanak, hogyan fogják le a húrokat, és őket utánozva tanult egyre többet. 2004-ben megvette az első hathúros gitárt. Abban az évben nyerte meg a Malawi National Music Awardot (Malawi Nemzeti Zenei Díj), és onnantól fogva elismert zenésznek számított. Egyre több koncertre, fesztiválra hívták. Ekkor ismerte meg Charles Shemu Joyah filmrendezőt, aki 2011-ben felkérte, hogy a Last Fishing Boat című filmjéhez írjon zenét. Ez hozta meg aztán 2013-ban a nemzetközi sikert: a nigériai díjátadón őt hívták ki a színpadra az African Movie Academy Award legjobb filmzenéjének győzteseként.

Azóta albumok, koncertek, újabb nemzetközi díjak jelzik az útját. De Malawiban így is nehéz zenéből megélni. Pláne ha nem popról van szó, hanem igazán igényes muzsikáról, amit többször elhozott már Magyarországra is. Hamisítatlan afrikai dallamokat hallhatott tőle a közönség többek közt a tavaly májusi Afrika-napon a Vajdahunyad várában, egy

kiállítás megnyitón az A38 hajón, az afrikai úszósportért adott fogadáson egy másik dunai hajón. A lány, tradicionális hangzásvilág mindenütt elbűvölte a hallgatóit. Koncertkörúton is járt már Magyarországon.

Élményeiről mindig örömmel mesél. Főként a magyarok vendégszeretetét hangsúlyozza, azt, hogy mindenkitől szeretetet kap, és ezért örökké hálás lesz. Azt mondja, elámult azon, hogy mennyire fejlett Magyarország, és hogy milyen sok gyönyörű történelmi épületet látott Budapesten.

De a hazájában tartott magyar és nemzetközi rendezvényeknek is rendszeres résztvevője Agorosso. Fellépett a Magyar Afrika Társaság által is támogatott Jacaranda Iskola új épületének átadásán, játszott lazán és kötetlenül a malawi műtös missziókon részt vevő magyar orvosoknak az „afrikai Oscar-díj” legjobb filmzene kategóriájában nyertes gitárművész. Egy-egy magyarországi útja után pedig tévé-, rádió- és újságinterjúk várják Malawiban, ahol az egész ország kíváncsi rá, hogyan hódította meg malawi zenéjével Agorosso Magyarországot.

Trendy and Stylish: Personalshopper **Zipy**

Zita Császári's job from 2004 is what she always dreamed of. She started as a stylist, but now she is also dealing with personal styling and running a blog about fashion. You could have seen her in many magazines, and know her face and name from numerous fashion shooting and films. She is a happy, smiling girl who is showing the utmost kindness and patience.

by Anita SZABÓ-KÓRÉ, Fashion editor

Császári Zita 2004 óta foglalkozik azzal, ami mindig is az álma volt. Stylistként kezdte a pályafutását, ma már személyi stylinggal is foglalkozik, és mindemellett egy divatblogot is vezet. Több magazinban találkozhattunk már az arcával, számos fotózás és forgatás stábjáról ismerhetjük a nevét. Vidám, mosolygós lány, akiből kedvesség és türelem árad.

Szerző: SZABÓ-KÓRÉ Anita, divatszerkesztő

Előremutató és stílusos:
Personalshopper Zipy

Your work is your hobby. Have you always been interested in fashion?

– I have graduated as an economist, but have always been interested in fashion. My sister has been working as a model and I have been watching her a lot backstage – including with my mother – while she was on the runway. I was amazed by that atmosphere, and I loved those beautiful clothes. I was watching silently, but I was inspired by everything that I saw. Those visions and memories are still reality for me.

Everybody knows your name in the Hungarian fashion business. How did you get this far?

– I did not want to be famous – I only had humility, diligence and passion. Nothing could have stopped me. And, as it seems, time and hard work have paid off.

You have been working as a stylist since 2004. Which are the works you are the most proud of?

– I'm always the proudest of the work I'm recently busy with. Just like now, when I had the opportunity to create the outfit for Katinka Hosszú for the Gala of the Sportstars. I was very glad to work with her, because she is truly an icon in Hungary nowadays. But, at the same time, I feel very proud if one of my client tells me after recreating their wardrobe, that it has been an experience of a lifetime for them.

You are working as a personal shopper and you do wardrobe refresh for your clients. What do these two things exactly mean?

– A personal shopper is a stylist you are going to shop with. My clients are buying their new clothes with my assistance. I help them finding and creating their personal style, and to by those clothes that suit the best for them. And when it comes to buying,

A hobbid egyben a munkád. Mindig is érdekelt a divat?

– Bár közgazdászként diplomáztam, kisgyerekkorom óta rajongok a divatért. A nővérem gyerekmodell volt, én pedig – bébiszitter híján – a kulisszák mögött vártam rá anyukámmal. Elvárásolt az a világ, és magukkal ragadtak a gyönyörű ruhák. Szép csendben figyeltem az eseményeket, és magamba szippantottam mindent, amit csak tudtam. Ma is konkrét emlékképeim vannak abból az időszakból.

A magyar divatszakmában ma már mindenki ismeri a nevedet. Hogyan jutottál el eddig?

– Nem az ismertségre hajtottam, egyszerűen csak alázattal és őrült nagy szorgalommal, lelkesedéssel, a lehetetlent nem ismerve tettem a dolgomat – és úgy tűnik, a kemény munka kifizetődött.

2004 óta dolgozol stylistként. Mely munkáidra vagy a legbüszkébb?

– Mindig az aktuális munkámra, hiszen mindig az a legfontosabb, az elsődleges számomra. Most éppen arra vagyok büszke, hogy Hosszú Katinka engem kért fel arra, hogy öltöztessem a Sportcsillagok Gálájára. Nagyon örülök neki, hiszen ő egy igazi ikon ma Magyarországon. De óriási büszkeség az is, amikor egy-egy közös vásárlás vagy gardróbrendezés után azt mondják az ügyfeleim, hogy életre szóló volt az élmény.

Personalshopperként is tevékenykedsz, és gardróbrendezéssel is foglalkozol. Mit takarnak pontosan ezek a kifejezések?

– A personalshopper jelentése egész pontosan: stylisttal való vásárlás. Az ügyfeleim a segítségével szerzik be az új ruháikat. Segítek nekik kialakítani a saját stílusukat, illetve pár óra

I also have to think about how to combine those pieces of clothes.

When I am asked to recreate a client's wardrobe, the first thing that I do is to visit the clients home. I watch every piece of cloth and separate what is appropriate and what is not, what is worn out and what is not. I restyle the remnant pieces and show the client what is wearable, and of course, how to wear it.

Your work relies on trust. Your clients allow you to enter in their private sphere, where you understand many intimate things about that person's private life, personality. What was or were your most exciting jobs?

– You have said it very well. This is a work of trust. And I would never betray that. I had some clients who had many wardrobe rooms, or somebody who was just after a break, thus, needed a restyling; but I also had a client, a CEO of a bank, whom I made suggestions how to change the appearance. As the matter of fact, all my works are interesting, because all my clients have different styles, professions and also weekdays. Therefore, I always face new challenges.

You have your own blog (www.personalshopper.hu) where you are also writing articles about travelling. As far as I am concerned, you have been to Africa recently?

– I have been in South Africa 10 years ago with my parents. It was a wonderful experience. And last year, I have visited my friend in Nairobi.

alatt megvenni azokat a ruhadarabokat, amelyek színben és fazonban passzolnak hozzájuk, valamint egymással is jól kombinálhatóak.

Ha gardróbrendezésre kérnek fel, a megkeresés után ellátogatok az ügyfél otthonába, ahol végigmegyek minden ruhadarabon és kiválogatom, hogy mi az, ami előnyös, jól áll neki és maradhat és mi az, ami már picit elnyűtt, előnytelen, nem éppen aktuális és mennie kell. Illetve a megmaradt ruhákat stylingolom, azaz megmutatom, hogy szerintem mit mivel érdemes ügyfelemnek viselnie.

Azért ez egy kifejezetten bizalmi pozíció, hiszen a megrendelő beenged téged a magánszférájába, és gondolom számodra sok minden ki is derül az adott ember személyiségéről, magánéletéről. Mi volt, vagy mik voltak az eddigi legérdekesebb munkáid?

– Nagyon jól megfogalmaztad, bizalmi pozícióba kerülök, amit nagyon értékelek mindenkinél. Volt, akinek több gardróbszobája is volt, volt, aki épp egy szakításon volt túl és emiatt volt szüksége stílusátalakításra, de volt olyan is, amikor egy bank vezérigazgatójának néztem át a ruháit és tettem javaslatot arra, hogy mitől váljon meg. Valójában mindegyik munkám érdekes, hiszen minden ügyfelem személyisége más: más a stílusuk, a foglalkozásuk, eltérnek a mindennapjaik, így folyamatosan változatos, kihívásokkal teli feladatokat kapok.

Blogot is vezetsz (www.personalshopper.hu), melyben az utazás is szerepet játszik. Jól tudom, hogy nemrég jártál Afrikában?

– 10 éve voltam életemben először a szüleimmel Dél-Afrikában. Csodálatos élmény volt. Tavaly pedig Nairobiban látogattam meg a barátnőmet.

Mesélnél egy kicsit? Milyen helyeken jártál?

– A Nairobiban töltött 1-2 nap alatt elefántmenhelyen, masszáz piacon voltam, és egy csodás erdőben is kirándultunk. Ezután Zanzibáron volt az igazi nyaralás, majd utána jött a kenyai szafarizás.

Mi tetszett legjobban?

– A szafari nagyon tetszett, ez 5 órás autóútra volt Nairobától. És ugye Zanzibár. Mindkettő életre szóló, leírhatatlan élmény volt.

Mi volt számodra a legérdekesebb?

– A szafari... Az állatok közelsége, a természet ereje, hajnalban a fények, este a naplemente. Most is libabőrös vagyok, ahogy visszagondolok erre. Aki Afrikába utazik, ezt semmiképp se hagyja ki! Nagyon tetszett még a masszáz piac és a J's nevű bár. Az utazás szerelmeseinek pedig azt javaslom, Zanzibárt

Would you tell me a little more about these travels?**What places have you visited?**

– During those one or two days that I spent in Nairobi I visited a shelter for elephants, a Masai market and made an excursion in a beautiful forest. Then we went to Zanzibar for a real relaxation and a safari tour in Kenya.

What did you like the most?

– I found the safari as the greatest, though it was a five-hour drive from Nairobi. And, of course, Zanzibar. These two were really a lifetime experience.

What did you find the most interesting?

– The safari... The closeness of animals, the power of human nature, the lights at dawn and the sunset at dusk. I still have goosebumps when I think about it. Nobody should miss these sights when travelling to Africa! Those who love travelling, I strongly offer to put Zanzibar on their bucket list, that is one of the most wonderful countries on Earth!

How did you prepare for this trip?

– With enormous enthusiasm! But, of course, it is important to get the vaccinations! It is also important to pack your bags with lots of clothes of different layers. Therefore, I offer my travel packing service to everybody.

Do you know where you are travelling next?

– I will find out soon, but it should be back to Kenya.

What are your plans in your career?

– I am always full with ideas and plans. But I like to talk about them after they came true. I swear to everybody, who is following me and my blog, that I will soon tell it!

is vegyék fel a bakancslistájukra, hiszen egy csoda az a hely!

Mivel kell készülnie az embernek egy ilyen útra?

– Óriási lelkesedéssel! Nagyon fontos, hogy be kell adatni különféle oltásokat, amelyek elég költségesek. De ezek nélkül nem szabad útnak indulni! Érdemes úgy bepakolni a bőröndöt, hogy rétegesen tudjunk öltözködni. Erre egyébként szívből ajánlom mindenkinek a travel packing stylist szolgáltatásomat.

Tudod már, hogy hová utazol legközelebb?

– Pont a héten kezdett körvonalazódni, és ha minden igaz, vissza Kenyába.

Mit tervezel a jövőben a munka terén?

– Rengeteg divattal kapcsolatos tervem van, hiszen állandóan ötletelek. De az a típus vagyok, aki csak a megvalósítás után beszél a terveiről. Aki követi a blogomat vagy a munkáimat, annak ígérem, hogy hamarosan hallani fog mindenről!

Tropical[®] checklist

by Anita SZABÓ-KORÉ, Fashion Editor
Szerző: SZABÓ-KORÉ Anita, divatyszerkesztő

↑ **PINKO**
INTERVISTARE HOODIE
WWW.PINKO.COM

↑ **PINKO**
HIGH-RISE BOYFRIEND JEANS
WITH LOGOED BAND
WWW.PINKO.COM

↓ **CHANEL**
CALFSKIN & FABRIC SNEAKERS
WWW.CHANEL.COM

↖ **SANDRO**
LONG FLORAL LACE DRESS
WWW.SANDRO-PARIS.COM

↗ **Nini Molnar**
PLAIN WHITE SOFT SUNBAG
WWW.NINIMOLNAR.COM

↗ **GUCCI**
ROUND-FRAME METAL SUNGLASSES
WWW.GUCCI.COM

↘ **GUCCI**
GUCCY MINI SHOULDER BAG
WWW.GUCCI.COM

↙ **VALENTINO GARAVANI**
ROCKSTUD LEATHER BALLERINAS
WWW.MYTHERESA.COM

↘ **H&M**
H&M STUDIO DRESS
WWW.HM.COM

↗ **GUCCI**
EMBROIDERED VELVET
BALLET FLAT WITH SYLVIE BOW
WWW.GUCCI.COM

↗ **GUCCI**
SPARKLING SWIMSUIT
WWW.GUCCI.COM

↘ **BALENCIAGA**
CLASSIC CITY GRAFFITI
SMALL LEATHER TOTE
WWW.MYTHERESA.CO

↓ **MONCLER**
STRIPED SKIRT
WWW.MONCLER.COM

↘ **SAINT LAURENT**
NU PIEDS 05 SANDALS
WWW.YSL.COM

↘ **MAC COSTMETICS**
RETRO MATTE LIQUID
LIPCOLOUR METALLICS
WWW.MACCOSMETICS.HU

↑ **JO MALONE LONDON**
ENGLISH PEAR & FREESIA COLOGNE
WWW.JOMALONE.COM

EL CAMINO THE ROAD TO OUR SPIRIT

El Camino - A lélek útja

The Way of St. James, or more well-known as the El Camino, is an ancient pilgrimage leading to Santiago de Compostela, the capital of Galicia, Spain. Csilla Dukát, the President of the Hungarian Friendship Society of St. James, is not only committed to El Camino, but has repeatedly pursued the 800-km-long mystic journey.

by Andrea GLÖCKL-HAJDÚ, Journalist

A Szent Jakab út, vagy spanyol néven, ahogyan sokan ismerik, az El Camino ősi zarándokút, mely Spanyolország galíciai tartományának fővárosába, Santiago de Compostelába vezet. Dukát Csilla a Magyar Szent Jakab Baráti Kör Egyesület elnöke nemcsak elkötelezett híve az El Caminónak, hanem többször végig is járta a 800 km-es misztikus utat.

Szerző: GLÖCKL-HAJDÚ Andrea, újságíró

STAR INTERVIEW

But how does a monthly walk, during which all of our cells are used, make us stronger?

What is that mysterious, secret thing that leads many people back there?

Does it matter if you believe in God or not?

How can you prepare for this 800 km walk mentally and physically?

What are the necessary things to take with us on the road and how to start at all?

These are some of the questions we raised to Csilla Dukát.

De vajon hogyan erősít minket a több mint egy hónapos, minden sejtünket próbára tevő gyaloglás?

Mi az a misztikus, titokzatos dolog, amiért sokan rendre vissza-visszatérnek?

Mi a különbség, ha valaki hívő zarándokként vagy világi gondolkodásúként kel útra?

Hogyan lehet lelkileg és fizikailag felkészülni a több száz kilométeres sétára?

Mit vigyünk magunkkal, és egyáltalán hogyan vágjunk neki?

Ezekre a kérdésekre keressük a választ Dukát Csillával.

How did you find the El Camino and why did you decide to walk along the way?

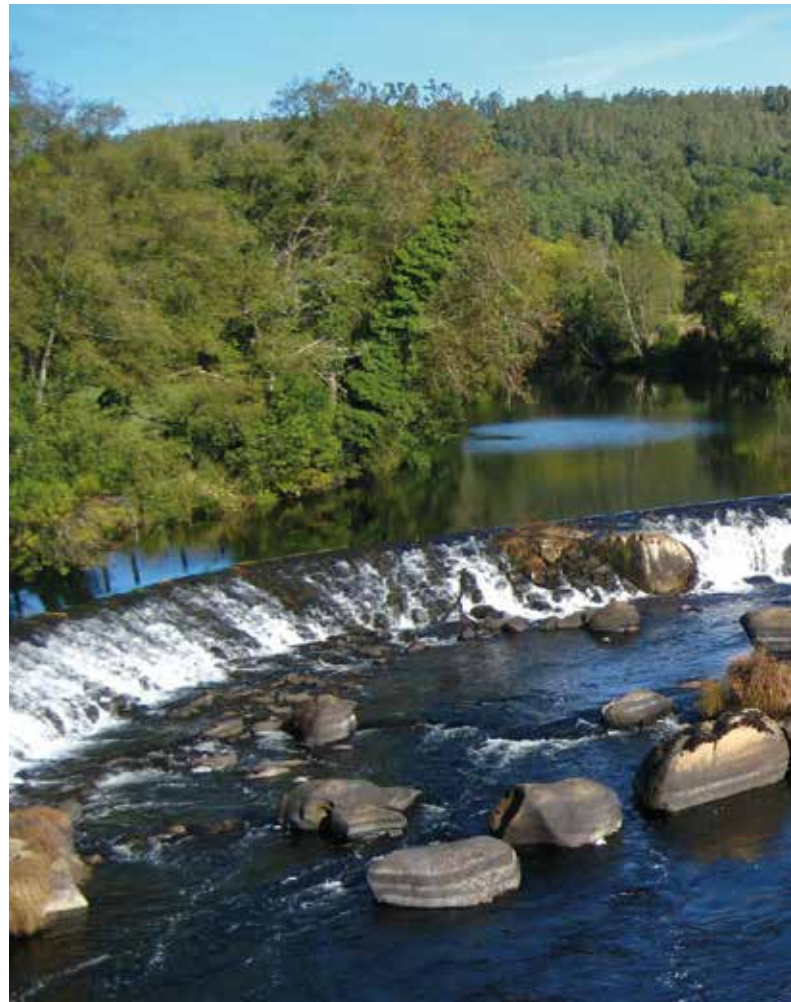
– My first road was in 2006. At first, it was just a desire, then I felt a growing attraction, a sort of call to go. But it was curiosity in the first place.

You have been to El Camino three times. Can you describe the attraction that brought you back again and again?

– For the first time I had no questions, just plain curiosity. Afterwards I went back, because the first journey raised questions in me, for which I couldn't find the answers. I knew that I only get to understand those things if I return. I often woke up in the middle of the night feeling the urge to return, knowing I can find the answers only there. So, I walked along the road again. It took me three years to make this decision, but in the end, I received the answers I was longing for.

How did it change your life?

– I do strongly believe that during this road everybody changes. I had problems spiritually with letting things go, that changed a lot. I am very thankful for the Camino, because it was not only a road to walk along, since it also leads me towards a happier life.

With a couple of friends you have established the El Camino Hungary. What is the difference between the Hungarian and the traditional Spanish El Camino?

- Yes, the Hungarian El Camino starts from Budapest, and ends in Lébény, at the St. James Church. However, the Hungarian Camino can be linked geographically to the Spanish Camino. This road is not just like the Camino, but this is the Camino. Anybody who steps onto this road is already on the Camino. In Hungary, you can experience the same difficulties, pain and the rising questions from the bottom of your spirit, but you can meet beautiful experiences as well. It is a different pilgrimage in a way, that we often talk to local people in the small villages we are entering. We can take our time, we understand and feel each other. This is something you hardly do in Spain. I do not speak Spanish, so I could not make any connections with the local people.

What was the ratio between talking to local people and talking to yourself during that 20-25 days?

- You cannot divide the two. The way you behave is the way you are treated. It reflects you. And it is an enormous experience, a wonderful feeling understanding how people are opening themselves to each other. This was also a part of finding myself and learning how to handle such a situation.

Létrehoztátok néhány barátoddal az El Camino magyarországi szakaszát. Mi a különbség a magyar és a tradicionális spanyol El Camino között?

- Igen, ez Budapestről Lébényig, a Szent Jakab-templomig tart. Az itthoni út földrajzilag csatlakozik a spanyolországi úthoz. Ez az út nem csak olyan, mint a Camino, hanem ez a Camino. Aki itthon az útra lép, az már a Caminón van. Az itthoni úton ugyanúgy megtapasztalhatóak hasonló nehézségek, fájdalmak, feljönnek a lélekből megoldandó kérdések, de a szépségekkel is ugyanúgy találkozunk. Talán annyiban más itthon zárandokolni, hogy itthon az út során el tudunk beszélgetni a helyiekkel a kis falvakban. Van időnk, értjük, érezzük is egymást. Mivel nem mindenki beszél spanyolul, ez a nagy El Caminón nem mindig lehetséges. Én nem beszélek spanyolul, így kint nem tudtam elbeszélgetni az emberekkel.

Mennyiben szól ez arról, hogy beszélgetsz a helyi emberekkel, és így szerzel élményeket, vagy mennyiben arról, hogy magadba fordulva gondolkodj ez alatt a 20-25 nap alatt?

- A kettő nem válik el élesen egymástól. Hiszen ahogy viszonyulsz másokhoz, abban te is benne vagy. Nagyon jó az a kinyílás, amit megtapasztaltam mind a zárandoktársaim, mind a helyi emberek felé. Ez is valójában egy önmagammal való foglalkozás, hogy mit kezdek egy ilyen helyzettel, hogy egy idegennel szóba állok, beszélgetek, van időm odafigyelni rá.

Sokat hallani arról, hogy divattá vált a Caminón végigmenni. Modernizálódott, és kevésbé van vallási jellege. Te ezt hogyan látod?

- Ez részben igaz, hiszen a túl nagy tömeg sokszor a lelkeség rovására megy. Ennek ellenére én azt gondolom, hogy nagyon vigyáz magára az út, és a lelkeséget, gyökereket meg fogja tudni tartani. Nem baj, ha valaki divatból vagy teljesítményturistaként indul el a zárandokúton. Ha végigyalogolja, őt is megérinti Szent Jakab útja.

Mi a különbség, hogy valaki hívőként vagy világi gondolkodásúként indul el az úton? Hiszen vannak, akiknek ez vallási okokból fontos, de vannak olyanok is, akiket a kíváncsiság hajt, és rajta van a bakancslistájukon.

- Ha valaki nyitott szívvel indul el az úton, és keres valamit a saját életében, akkor teljesen mindegy, nincs különbség. Egy zárandokút akkor igazán lelki út, ha mindenki számára nyitva áll. Mindenki mást keres, ez a lélek titka. Aki szeretne a saját életében – a mostani állapotához képest – előrébb lépni, továbblépni, közelebb lépni valami magasabb szintű dologhoz, annak már jó, ha elindul. Szívem szerint én mindenkit elküldenék caminózni.

STAR INTERVIEW

We could often hear about that it became a fashionable thing to walk along the Camino. It became modern and does not have such a religious atmosphere. What do you think about that?

– This is only partly true. Of course, the too much crowd sometimes takes away the spiritual experience. However, I do honestly think, that this road is taking care of itself, and able to keep its spirituality as well as its roots. I do not consider that as a problem, if somebody is doing this road due to snobbish reasons. Once you have gone along the way, you will be touched by it anyhow.

What is the difference between entering the road as a God-believer or as a non-religious person? For some it is important due to spiritual reasons, while for others it is just curiosity and a tour on their bucket list.

– It does absolutely makes no difference once you have an open heart, and you want to find something in your life. A pilgrimage is truly a spiritual road opened to everyone. Everybody is seeking for something different, that is the secret of the soul. For anyone who wants to move on, or forward in their life, or just get closer to a higher level – it is even enough if you start this journey. Honestly, I would send everybody to the Camino.

What do you suggest to those who have already thought about going there, but did not have the courage to? What was your breaking point?

– If you pay attention to yourself enough, there should come a point when the call, the urge is so strong that nothing else matters. This so-called breaking point also happened to me, the feeling of whatever happens I have to go. I had a goal in front of me, and I was able to put everything aside, when all the everyday matters became secondary. However, this was not easy, because I had to leave my workplace for a while, my family and everything else that meant everything to me until then. Personally, I had a need for control, and that helped me a lot. I wrote a mail to my friends that I will go to the El Camino. From that moment on, it was a promise, and I knew I will keep it.

What physical and psychological preparation does this road require? 800 km is a huge strain physically.

– Being physically prepared is good, but not needed. I met people who stood up from the desk, and never used to do sports before, but still made it. Being prepared to this road means understanding and taking only practical things with you (equipment, money, etc.). You can learn about these practical things by loads of books, guides, but also by the St. Jakob's Friendship Circle Association. Nevertheless, the foremost advice I can give is not to read other people's stories. Do not let yourself be influenced, but be opened! That is the only way worth entering the El Camino.

Mit javasolsz azoknak, akik már elgondolkodtak rajta, de még nem volt bátorságuk útra kelni. Nálad mi volt az a pillanat, amikor az elvagyódást tett követte?

– Ha az ember figyeli saját magát, lesz egy olyan állapot, amikor már olyan erős ez a hívás, hogy semmi más nem számít. Nálam is eljött az a pillanat, amikor azt éreztem, bármi lesz is, én elmegyek. Volt egy cél előttem, félre tudtam tenni a hétköznapi dolgokat, minden másodlagossá vált. Ez azonban nem könnyű, hiszen hátrahagyom egy időre a munkahelyem, családom és minden mást, ami a mindennapjaim részét jelenti. Nekem személy szerint szükségem volt kontrollra, nekem ez segített. Írtam a barátaimnak egy email-t, hogy elmegyek az El Caminóra. Ez innentől kezdve kimondott szó volt, amit tudtam, hogy nem fogok megszegni.

Milyen fizikai és lelki felkészülést igényel az út? Hiszen 800 km-ről beszélünk, ami nem csak fizikailag hatalmas igénybevétel.

– Jó, ha az ember tud készülni rá, de nem létszükséglet. Volt, aki az íróasztal mellől állt fel, nem sportolt előtte, mégis végigcsinálta, nem adta fel. Az út előtt gyakorlati dolgokkal érdemes felkészülni (felszerelés, pénz, stb.). Ezekhez segítséget adnak különböző fórumok, útikönyvek, de a Szent Jakab Baráti Kör Egyesület is. Azt azonban nem

szoktam javasolni, hogy más emberek élménybeszámolóját elolvassák. Mert az befolyásolni fog, nem leszünk elég nyitottak. Érdemes mindenképpen nyitottan, befogadó szívvel elindulni.

Dr. Kiss Róbert Richard

A világ legszebb szállodái 5.

Fantastic Hotels of the World 5.

KERESSE A KÖNYVESBOLTOKBAN!
ONLINE RENDELÉS: WWW.ABCSHOP.HU

CHAMPAGNE

AMAZING LUXURY IN THE WILDERNESS

Lodges in Botswana and South Africa

by Ildikó KARAKAI, Journalist specialized in foreign politics

In times past, only the most courageous travelers dared to wander in the African wilderness. Nowadays, everybody with a thicker wallet is able to visit in a well-equipped lodge. A lodge is a place where you can relax in a cozy chair, while holding a glass of champagne and admire the beasts marching in front of you. There are people more attracted to the playful waters of the Indian Ocean at the coasts of Africa, over the waving grass covering the savannah. They can also appreciate this sight from the terrace of their elegant hotel rooms. We have collected some of the most exciting resorts in Botswana and South Africa.

Az afrikai vadon bejárására egykor csak a legbátrabb utazók mertek vállalkozni. Mostanság azonban mindenki, akinek egy kicsit is vaskosabb a pénztárcája, egy jól felszerelt safari lodge vendégeként kényelmesen elhelyezkedhet egy puha fotelben, és kezében pezsgőt tartva gyönyörködhet az előtte felvonuló vadállatokban. Akit pedig a szavannák fűtakarójának hullámszásánál jobban vonz az Afrika partját nyaldosó Indiai-óceán vizének játékossága, az is megcsodálhatja ezt a látványt saját, elegáns szállodai szobájának teraszáról. Összegyűjtöttünk néhányat Botswana és Dél-Afrika legizgalmasabb szállásai közül.

AND LIONS

Pezsgő és oroszlánok – Szemképráztaó luxus a vadonban Lodge-ok Botswanában és Dél-Afrikában

Szerző: KARAKAI Ildikó, külpolitikai újságíró

Sanctuary Chief's Camp

Botswana is the northeastern neighbor of South Africa, and the second largest diamond producer in the world. However, there are other gemstones in the country. There is moorland full of life in the Okavango Delta, which is the other treasure of Botswana. The river flows from Angola, but never reaches the sea – its journey lasts for more than a thousand kilometers, until it gets the Kalahari Desert. The area of these 15 thousand square kilometers, which has an intact and unbelievably diverse wilderness, understandably attracts the fans of wildlife. The former hunting residence of Emperor Moremi is now one of the most elegant resorts in the delta. The classic-looking lodge is built by natural materials, in earthlike colors. The guests can relax on the terrace of their private apartment, or dive into the common swimming pool. From the sundeck, they may observe the wildlife in the area, which was diversified not only by nature. In the 1960s, the widow of Moremi fought a lot for transforming the former hunting area into a reservation. So, the region was merged into the Moremi Wildlife Reserve in the 1970s. Preserving the local wildlife is important for the Sanctuary Chief's Camp, hence, the luxury resort supports a foundation with the goal to protect the endangered rhinos.

Sanctuary Chief's Camp

Dél-Afrika északkeleti szomszédja, Botswana a világ második legnagyobb gyémánttermelője, de más ékkövek is találhatóak itt. Az Okavango folyó deltájának étellel teli mocsárvilága Botswana másik kincse. Az Angolából eredő nagy folyó azonban sosem éri el a tengert – több mint ezer kilométeres utazását a Kalahári sivatagba torkollva fejezi be. Ez a 15 ezer négyzetméteres érintetlen, de hihetetlenül változatos vadon érthető módon vonzza a vadvilág rajongóit. A deltavidék egyik legelegánsabb szálláshelye egy egykori uralkodó, Moremi törzsfőnök saját vadászterületén kapott helyet. A klasszikus megjelenésű, földszíneken pompázó és természetes anyagokkal kialakított lodge vendégei pihenhettek akár saját lakosztályuk privát teraszán, de a közös úszómedencében is megmerítkézhetnek. A napozóteraszról megfigyelhetik a környék vadvilágát, amit nem csupán a természetes folyamatok tettek igen gazdaggá. Moremi özvegye az 1960-as években sokat küzdött azért, hogy védetté nyilvánítsák a korábban vadászatra használt királyi birtokot. A területet az 1970-es években be is olvasztották a Moremi Vadrezervátumba. A Sanctuary Chief's Camp számára is fontos a helyi élővilág védelme, ugyanis a luxusszálláshely is támogat egy, a veszélyeztetett orrszarvúk védelmére létrehozott alapítványt.

&Beyond Sandibe Okavango Delta Lodge

The view of the Okavango is beautiful from the Sandibe Lodge, which is attracting guests with its exciting architecture and modern style. The main building is made of arched wood, providing a modern and relaxing space for guests returning from safaris. During the construction of the interior, the copper-like tones played the main role, besides natural wood, thus the resort looks like a design-hotel. Looking out from the community areas, we can see wild palms and tall fig trees; however, all the 12 apartments have a spectacular view of the papyrus fields swaying in the soft breeze. Those who are not satisfied with the amazing scenery from the terrace, it is possible to relax and look around from the private pool. Naturally, those who travel this far, will not spend all their time in the lodge – even if the idea might be tempting. Not only the environment, but the eco-friendly menu is hospitable. Guests can have crafted coffee for breakfast, with some waffles and fresh fruit. Furthermore, you can customize your own pizza, if that is what you desire.

&Beyond Sandibe Okavango Delta Lodge

Az Okavango vízi világára néző mesés Sandibe Lodge építészeti izgalmas, modern terekkel várja a vendégeket. A főépület rétegelt lemezből hajlított íves fagerendái alatt tágas, modern térben pihenhetnek a szafariról hazatérő vendégek. A természetes fa mellett a divatos, rezes árnyalatok játszották a főszerepet a dizájnhotelnek is beillő lodge enteriőrjeinek a kialakításakor. Míg a közösségi terekből kipillantva vad pálmákat és magas fügefákat láthatunk, addig a 12 lakosztály mindegyike egy lágyan hajladozó papirusznádmezőre néz. Akinek nem lenne elég, hogy a privát teraszán álló karosszékből gyönyörködik a látványban, az saját kis medencéjében pihenne is nézelődhet. Természetesen, aki idáig eljut, az nem fogja a lodge-ban tölteni minden idejét – bár lehet, csábító ez a gondolat is. Nemcsak a környezet, de az ökotudatos menü is vendégmarasztaló. Reggelire például kézműves kávékat kortyolhatnak a vendégek, mellé pedig waffleket és friss gyümölcsöt szolgálnak fel. Aki pizzára vágyik, az maga állíthatja össze a saját kedvencét.

Belmond Eagle Island Lodge

The Eagle Island Lodge is one of the most unusual accommodations in the Okavango Delta. The usual shades of the lodges are the soft and earthy colors of the local environment. This is how they emphasize the surrounding landscape, and waiting for guests who are interested in safaris. The lobby of the Belmond Eagle Island is formed with soft and organic shapes, carried out on a fashionable and elegant way. Nevertheless, the guests may find themselves among warm and greyish walls. But why the walls were painted grey? The answer is hidden in nature. The warm-toned color signifies the skin of elephants hanging around here. For those who dare to go outside the lodge, it is worth to explore the river delta. We may wander around and scan the papyrus-maze in absolute silence: the locally constructed and long-shaped boats could give us a ride among wonderful waterlilies and nasty hippos. However, the Belmond Eagle Island offers a much faster and louder alternative as well. It is possible to take a helicopter and observe the landscape from above: giraffes, crocodiles, lions, hippos and water buffalos can be seen there. Nonetheless, we may never know how the animals appreciate the presence of the helicopter.

Belmond Eagle Island Lodge

Az Eagle Island Lodge az Okavango-delta egyik legszokatlanabb szálláshelye. A szafarizni vágyókat fogadó lodge-ok jellemzően a helyi vidék lágy, földes színeiben pompáznak – így adva teret a környező tájnak az érvényesülésre. A Belmond Eagle Island organikus, lágy formákkal kialakított, nagyon elegáns és nagyon divatos lobbijában üldögélő vendég azonban mély, melegsürke falak között találja magát. De vajon miért lett sűrke ez a fal? A választ itt is a természet rejti: a mély, meleg tónusú szín az errefelé kószáló elefántok bőrét idézi. Aki kimerészkedik a lodge-ból, annak érdemes vízre szállva felfedezni a deltát. Gyönyörű vízililiomok és kevésbé mesés, de annál barátságosabb vízilovak között egy mokolóval, vagyis egy hosszúkás, helyi csónakkal hajókázva nagyon csendesen és figyelmesen lehet barangolni a papiruszlabirintusban. A Belmond Eagle Island azonban egy sokkal gyorsabb és hangosabb alternatívát is kínál. Aki szeretne, az helikopterrel is a táj fölé emelkedhet, és megfigyelheti az itt élő zsiráfokat, krokodilokat, oroszlánokat, vízilovakat és vízibivalyokat – kérdéses, az állatok mennyire hálásak a helikopter nem túl visszafogott jelenlétéért.

Zambezi Queen

It is possible to explore the Okavango Delta in many ways. We could cross the land on foot or by jeeps; moreover, we may use boats, or get around on horseback which are not really achievable anywhere else. The Chobe National Park is located north of the Okavango Delta. Here, we may choose from different kinds of vehicles, even as a temporary accommodation for the courageous ones. It takes two or three days to reach the Victoria Falls on the board of the Zambezi Queen. The yacht is equipped with luxury cabins painted in bright, white tones. Standing on the deck of the luxury vessel, we may observe beasts and more than 400 bird species. The chance of success is very high for those who are into fishing – it is easy to catch some African pikes, catfishes or tilapias.

Zambezi Queen

Afrikában az Okavango-deltán kívül máshol nincsen nagyon lehetőség arra, hogy egy vidéket tetszésünk szerint bejárhassunk akár gyalogosan, akár dzsippel vagy hajóval, sőt még lóháton is. Az Okavango folyó deltájától nyugatra, a Chobe Nemzeti Parkban járva azonban szintén lehet válogatni a közlekedési eszközök közül, ráadásul a bátrabbak szálláshelyként is választhatnak egy járművet. Két vagy három nap alatt ugyanis el lehet hajózázni egészen a Viktória-vízesésig a letisztult, fehérre hangolt luxuskabinokkal felszerelt Zambezi Queen fedélzetén. A Chobe folyón közlekedő szállodahajó fedélzetéről nemcsak a nagyvadakat lehet megfigyelni, de több mint négyszáz madárfajt is megleshetünk. Aki szeret horgászni, annak itt nagy eséllyel lesz is kapása – afrikai csuka, harcsa vagy tilápia is könnyen horogra akadhat.

Tswalu Motse Lodge

Although, the waters of the Okavango do not reach the wasteland of the Kalahari Desert, there is a luxury resort in the otherworldly particular area. Those who are interested in clean and sophisticated experiences, it is a great idea to visit the Tswalu Kalahari Reserve, which is located close to the Botswanan border. From here, it is possible to get to know the wildlife of the so-called "Green Kalahari." Nearly 80 mammals and 240 different bird species live here – this is the home of lions with impressive size and black mane, whom said to be the largest ones in Africa. The guests of the Tswalu Motse are able to admire the local beasts on horseback. In case we prefer donkeys, two small creatures – Pedro and Don Juan – are available for us. Here, we might experience the wonder of crossing an antelope herd on horse- (or donkey) back. Those who are willing to put their trust in the modern-day engineering, it is possible to fly with hot-air balloons above the scenery. At the end of the day, we may jump into the pool or relax on the promenade, which is painted in elegant reddish and earth-like colors. If we are in need of some solitude, the private terrace is always an option.

Tswalu Motse Lodge

Ahol az Okavango bőséges vize már nem táplálja a földet, ott a Kalahári sivatag különleges, földöntúli kopár, szavannás vidékén is várja az utazót egy luxusszálláshely. A letisztult, kifinomult élmények kedvelői közel a botswanai határhoz, a dél-afrikai Tswalu Kalahari Vadrezervátumban szállhatnak meg, és innen kiindulva ismerhetik meg a „Zöld Kalahári” élővilágát. Közel nyolcvan emlős- és kétszáznegyven madárfajta él itt – az itteni, különösen lenyűgöző méretű oroszlánok állítólag a legnagyobbak Afrikában, ráadásul a sörényük is fekete. A helyi vörös kőből épített és agyaggal tapasztott Twalu Motse vendégeként úgy is lehet gyönyörködni a helyi vadakban, hogy közben mi magunk is felpattanhatunk egy ló hátára – ha a szamarakat jobban kedveljük, egy Pedro és egy Don Juan nevezetű kicsike háts is rendelkezésünkre áll. Akár abban a csodában is részünk lehet, hogy ló- vagy szamarháton átsétálhatunk egy antilopcsordán. Aki jobban bízik a modern technikában, az hőlégballonon emelkedhet a táj fölé, majd a nap végén megpihenhet az elegáns vörös-földszínekre és rózsaszínre hangolt lodge teraszán, de ha még van ereje, a síkságra néző medencébe is beugorhat. A magányra vágyók privát teraszukon ejtőzhetnek.

Thonga Beach Lodge

The Thonga Beach Lodge was built on the sparkingly blue coasts of the province of Kwa Zulu Natal. The traveler should not be misled by the environment. The place is not only about passive relaxation but there are countless opportunities beside the pleasure of sun decks with panoramic view. This lodge may serve as the elegant base of the explorations, just like its cousins in the mainland. The Indian Ocean is an ideal place for a breathtaking "safari" on water. Throughout the trips organized by the lodge, we may go for scuba diving or an encounter with whales and dolphins. During the summer nights, we may even observe the turtles laying their eggs in the coastal sands. The tired traveler can admire the sight of the sea or dense forests, while lying in bed.

Thonga Beach Lodge

A Durban központú dél-afrikai tartomány, Kwa Zulu Natal szikrázóan kék tengerpartján építették fel a kis kör alakú kunyhók festői együtteséből álló Thonga Beach Lodge-ot. A passzív pihenésre csábító környezet azonban ne tévesszen meg senkit, a panorámás napozóteraszok élvezetén túl számtalan programlehetőség várja itt az utazót. A szárazföld belsejében található unokatestvéreihez hasonlóan ez a lodge is a környező természet felfedezésének elegáns bázisául szolgálhat. Az Indiai-óceán ideális helyszín egy lélegzetelállító „vízi szafarihoz”. A lodge szervezésében többek között búvárkodhat az utazó, bálna- és delfinlesre is indulhat, de egyes nyári éjszakákon megfigyelheti a parti homokba tojásaikat lerakó teknősöket is. A megfáradt utazó ezután a lodge egyik lakosztályában, az ágyban fekvé gyönyörködhet a tenger vagy a dús erdő látványában.

Centuries-old Vineyards at the Land of Elephants

The Best Vineries in South Africa

by Éva SZERBIN, Protocol Expert

Évszázados szőlőskertek az elefántok földjén

Dél-Afrika legjobb borászatai

Szerző: SZERBIN Éva, protokoll szakértő

While trying to choose among the wines that domestic supermarkets offer us, we can more often bump into a bottle what was produced on the other side of the world. Although Hungary is a wine-producing nation, it does worth sometimes to taste wines of these remote areas. South Africa, more precisely, the province of West Cape Land – which is just a slightly larger than Hungary – is one of the most productive wine-producing areas in the world. This is the place where the first grapevines were planted by Dutch settlers in the 17th century. The warm, yet humid climate of this area created the same circumstances as in California or in Western France.

A hazai szupermarketek által kínált borok között válogatva egyre többször akadhat kezünkbe olyan palack, amelyet a déli féltekén, kis túlzással a világ másik felén gyártottak. Bár bortermelő nemzet vagyunk, néha érdemes belekóstolni e távoli vidékek nedűibe is. Dél-Afrika, pontosabban a Magyarország területénél valamivel nagyobb Nyugat-Fokföld tartománya a világ egyik legtermékenyebb bortermelő vidéke, ahol az első tőkét a 17. századi holland telepesek ültették. Az ősi, jellegzetes formájú hegyvonulatok völgyeiben megbúvó szőlészetek meleg, ámde csapadékos klímája Kaliforniához vagy Nyugat-Franciaországhoz hasonló körülményeket teremt.

GROOT CONSTANTIA, CONSTANTIA

There are uncountable vineries which worth visiting in the southeastern provinces of South Africa. It can be a difficult choice for a stranger, but I strongly suggest visiting the oldest vinery, Constantia. Due to its proximity to the city, this region is also called "The Wine Cellar of Cape Town." Constantia's fertile valley is the home of the oldest vineyards, the Groot Constantia. The vinery was founded in 1685, by Simon van der Stel, the governor of the Dutch East Indian Society. During the last three centuries, the wines of Groot Constantia were very much liked by Frigyes of Great Prussia and King Louis Philippe of France; but we could even mention Napoleon, who received his wine portion till the day of his death from this region. These vineyards are famous both for their white and for their red wines, such as the fruity Black de Noir, the pineapple and melon flavored Semillon, or the very promising deep red Pinotage with a hint of vanilla flavor. Once you are in this region you should not miss the Grand Constance wine specialty that – owing to the mixture of the white and red Muscat – has a peculiar amber color and a caramel-honey flavor.

GROOT CONSTANTIA, CONSTANTIA

Dél-Afrika délkeleti tartományában se szeri, se száma a látogatásra érdemes borászatoknak. E bőség megnehezíti a választást, ugyanakkor bölcsen tesszük, ha először a legrégebben telepített borvidék, Constantia borászatait keressük fel először. A városhoz való közelsége miatt nevezik e régiót „Fokváros szőlőskertjének” is. Constantia termékeny völgyében találhatóak a legrégebbi hagyománnyal rendelkező borászat, a Groot Constantia szőlősbirtokai. A borászatot 1685-ben alapította Simon van der Stel, a Holland Kelet-indiai Társaság Jóreménység-foki kormányzója. Az elmúlt három évszázadban a Groot Constantia borait olyan uralkodók fogyasztották előszeretettel, mint nagy Frigyes porosz, illetve Fülöp Lajos francia király, a Szent Ilona-szigetére száműzött Napóleon pedig haláláig innen kapta a mindennapi fogyasztásra szánt borát. A szőlészet egyaránt híres fehér- és vörösborairól, úgy mint a gyümölcsös hatású Black de Noir, az ananász és dinnye ízeit ígérő Semillon vagy a mélyvörös Pinotage, amelynek enyhe vaníliaaromája van. Nem szabad kihagyni a fehér és vörös muskotály keveredésétől sajátos borostyánszint kapó, karamell és mézes ízével elbűvölő Grand Constance borkülönlegességet sem.

DELAIRE GRAFF ESTATE, STELLENBOSCH

Driving east from the capital of South Africa you can easily reach the most productive wine region, Stellenbosch. For those who like luxury and can afford it, the Delaire Graff Estate is the best choice. On the slopes of the Botmaskop Hill, Bordeaux and Chardonnay types of wines are produced on about twenty hectares. The elegant Chardonnay and Chenin Blanc white wines, the classical Botmaskop and the spicy Laurence Graff Reserve red wines are the perfect choices, not to mention the vinery's sparkling wine, the Delaire Graff Sunrise Brut. You can all taste these perfect drinks in an extremely beautiful place, surrounded by mountains and vineyards. If you have more time, you can even enjoy all this from rentable outdoor pool lodges.

DELAIRE GRAFF ESTATE, STELLENBOSCH

Fokvárostól keletre autózva elérkezünk Dél-Afrika legtermékenyebb borászati régiójába, Stellenboschba. Aki szereti a luxust, és meg is bírja fizetni, annak a Delaire Graff birtok és a hozzá tartozó borászat jelenti a megfelelő választást. A Botmaskop-hegy lankáin, mintegy húsz hektáron elterülő szőlészetben bordeaux-i fajtájú és chardonnay szőlőket termesztnek. Az elegáns chardonnay és chenin blanc a fehérborok, a klasszikus Botmaskop és a fűszeres Laurence Graff Reserve a vörösborok közül jelent kiváló választást, csakúgy, mint a szőlészet habzóbora, a Delaire Graff Sunrise Brut. Mindezeket a hegyektől és meredek szőlőföldektől körbevett szemképráztató környezetben kóstolhatjuk meg. Akinek több ideje is akad, mindezeket a bérelhető, kültéri medencés lodge-okból is élvezheti.

CHAMONIX, FRANSCHOEK

Further east we reach the Franschoek wine region, which was founded by French Protestants, the Huguenots, in the 1680s. However, this old wine region has only been transformed into a delightful, unique region of wine culture for only three decades ago by young entrepreneurial winemakers. The Chamonix Vinery is located on the slopes above the valley of the Franschoek or "French Corner," which was launched in 1991 by the German-born Chris Hellinger. The closeness of nature, just by being at the forest lodge, is breathtaking, not to mention the crystal-clear spring water, that is also bottled there. Of course, the lime and lemon juice chardonnay is a must to have, just like the Pinotage and Pinot Noir dark deep red wines that are following the traditions of France.

CHAMONIX, FRANSCHOEK

Ismét kelet felé tartva elérjük Franschoek borvidékét, amelyet a Franciaországból idemenekült protestánsok, a hugenották alapítottak az 1680-as években. Ezt a régi borvidéket azonban csak három évtizede változtatták a borkultúra szemet gyönyörködtetően egységes régiójává fiatal, vállalkozó kedvű borászok. A Franschoek, azaz „francia sarok” völgye fölött magasodó lankákon találhatóunk rá Chamonix borászatára, amelyet 1991-ben indított a németországi születésű Chris Hellinger. Természetközeli élményt nyújt az erdei lodge kilátása és környezete, és a kristálytisztá forrásvíz, amelyet helyben palackoznak is. Persze a vidék lime- és citromízben játszó chardonnay-ja kihagyhatatlan, ahogy a francia tradíciókat követő Pinotage és pinot noir mélyvörös borai is.

NEDERBURG, PAARL

Travelling north from Franschoek we arrive to the city of Paarl, from where we find another famous wine producing region of South Africa, just at the side of Hawequa Mountains. In this region the most well-known vinery is the Nederburg Wine Estate, which was founded by the Boer settler Philippe Wolvaart and his wife. The pride of the region is the award-winning wine of Nederburg, where even the wine tasting is at the highest level. The white and red wines (Cabernet Sauvignon, Sauvignon Blanc, Merlot) with the fantasy name 56Hundred are also popular brands even outside South Africa. The name refers to the sum of 5600 gulden that the founder paid for buying Nederburg.

NEDERBURG, PAARL

Franschoektól északra véve az irányt Paarl városába érkezünk, melytől keletre újabb híres dél-afrikai bortermelő régió terül el a Hawequa-hegységgel a háttérben. A legismertebb a Nederburg borászat, amelyet 1791-ben alapított Philippus Wolvaart búr telepes és felesége. A Nederburg többszörös díjnyertes boraival a régió büszkesége, ahol a borkóstolást is a legmagasabb színvonalon űzik. Az 56Hundred fantáziánévvel ellátott fehér- és vörösborai (cabernet sauvignon, sauvignon blanc, merlot) Dél-Afrikán kívül is kedvelt márkák. A név arra az 5600 guldennek megfelelő összegre utal, amelyet az alapító fizetett a későbbi Nederburg borászat területéért.

TOKARA, STELLENBOSCH

If we continue our travel to south and then east, we reach the Stellenbosch region, that is the center of winemaking education. Furthermore, the Pinotage – a particularly local grape variety – was also created here in the '20s of the last century by crossing the Pinot Noir and the Cinsault grapevines. The leading institution of the region and the center of wine tourism is the Tokara Vineyard. The infinite grapeyards at the foot of the Simonsberg Hill share the area with about sixty acres of olive groves. The winery that was founded in 1722 is not only famous for its wines, but also for its restaurant that offers a 360° panorama out of the vineyard. The local Ruby Red Shiraz is offering the smell of blueberries and blackberries, while, the Tokara Sauvignon Blanc gives a tropical flavor to it. And you also cannot miss the flagship wine of the region, the spicy Pinotage. And once the visitors have tasted it, they take dozens of bottles back home with them.

TOKARA, STELLENBOSCH

Dél, majd kelet felé kanyarodva újra elérjük a Stellenbosch régiót, amely a felsőfokú borásképzés központja is Dél-Afrikában, és ahol a múlt század húszas éveiben a pinot noir és a cinsaut keresztezésével létrehozták a Pinotage névre keresztelt, sajátosan helyi szőlőfajtát is. A vidék meghatározó intézménye, a borturizmus központja, a Tokara Borászat. A Simonsberg-hegy lábainál elterülő végeleáthatatlan szőlőtőkék osztoznak a területen egy mintegy hatvan hektárnyi olívaligettel. Az 1722-ben alapított borászat nemcsak borairól, hanem vendéglőjéről is híres, ahonnan 360 fokos kilátásunk nyílik a szőlészetre. A helyi rubintvörös Shiraz a fekete áfonya és a szeder, míg a Tokara Sauvignon Blanc-ja a trópusi gyümölcsök illatát ontja. Nem hagyhatjuk ki a fűszeres Pinotage-t sem, a régió büszkeségét. Annál is inkább, mert a Tokara ingyen ajánlja kóstolásra borait, amelyet rendszerint a látogatók részéről több palack helyi bor megvásárlása követ.

PRIVÁT SZAFARIK és CSOPORTOS UTAZÁSOK EGÉSZ ÉVBEN, AFRIKA-SZAKÉRTŐ IRODÁVAL

ÍZELÍTŐÜL ÚTJAINK KÖZÜL

Szafari Tanzániában, zanzibári üdüléssel

Szenegál varázslatos világa

Kongó és Gungu Fesztivál

(világon egyedülálló utazási lehetőség!)

Szilveszter Szenegálban és Tanzániában

Madagaszkár, a nyolcadik kontinens

Algéria: Szahara, oázisok világa

Mauritius, a smaragzöld sziget

Uganda, hegyi gorillák nyomában

+36 20 541-0757 • info@utazzafrikaba.hu

utazzafrikaba.hu
Utazz Afrikába Utazási Iroda

FUNKYLAND SOUTH AFRICA

A BULIS DÉL-AFRIKA

Szerző: Tropical magazin

by Tropical magazine

In every region of South Africa, artisan festivals, concerts, and celebrations follow each other. It would be hard to list all the activities one could do over the course of a year. Now, we will only tackle the main events, but this won't be a short list either.

Cape Town International Jazz Festival

Held at the end of March, Cape Town's largest musical event attracts lots of music-lovers as well as renowned performers both from South Africa and from overseas. The musicians always hold a free concert at Greenmarket Square.

AfricaBurn

Next to Road 355, hundred kilometers to south of Calvinia, near the Tankwa Karoo National Park, a subcultural festival focused on survival takes place for nearly a week at the end of April. The participants are faced with numerous challenges, but they can never know in advance what kind of challenges these are. Creation, positive projects and fraternity characterize this week, in this year from April 23 to 29. The multitude of the artworks are created by the participants in the semi-desert region, where the festival-goers – dressed in their carefully put-together attires – will burn the majority of them.

Pink Loerie Festival

At the beginning of May, in the town of Knysna, 1200 kilometers from Johannesburg, members of the LGBTQ as well as their allies have been able to meet at a colorful, joyous Mardi Gras Festival for 16 years now. The arts take center also, besides education, charity campaigns, dance and music. Almost all the night clubs and other forms of nightly entertainments partake in the event, the highest point of which is the Pride March and its after-party. Moreover, DJs and musicians from all over the world participate. But it is not to say that the locals are excluded from the fun: the festival-goers are the ones to choose the best thematic display window in the city.

National Art Festival

One of the greatest art festivals of all over Africa, the Art in Grahamstown spans two weeks annually in the beginning of July. It is so popular, that one has to reserve a room in advance, unless they want to run into unpleasant surprises. And it is advised to pack warm clothes if one wishes to attend the nighttime theater performances, the Fringe Festival and the concerts: July nights are rather cold there. After all, it is Winter (on that part of the globe).

Dél-Afrika minden régiójában egymást érik a művészeti fesztiválok, koncertek, ünnepek. Felsorolni és nehéz volna, mi mindent lehet csinálni egész éven át. Most csak a legnagyobbakat vesszük sorra – ez sem lesz rövid lista.

Fokvárosi Nemzetközi Dzsesszfesztivál

Március végén sok hallgatót és nagynevű fellépőt vonz Dél-Afrikából és a tengerentúlról is Fokváros legnagyobb zenei rendezvénye. A Greenmarket téren még ingyenes koncertet is tartanak a zenészek.

AfricaBurn

A 355-ös út mellett, száz kilométerre délre Calviniatól, a Tankwa Karoo Nemzeti Park közelében április végén egy héten át tart ez a túlélésre fókuszáló szubkulturális fesztivál. A résztvevők rengeteg kihívással találkozhatnak – előre soha nem tudják, milyenekkel. Alkotás, pozitív projektek, testvériség jellemzik ezt az egy hetet, az idén április 23-a és 29-e között. A felsivatagos környezetben művészeti alkotások sokaságát készítik el a résztvevők, ezek egy részét a fesztivál végén elégetik a nagy műgonddal készült jelmezeket viselő fesztiválozók.

Pink Loerie Fesztivál

Május elején Knysna városában, 1200 kilométerre délre Johannesburgtól színes, vidám Mardi Gras Fesztiválon találkoznak már 16 éve a melegek és barátaik. A művészetek is a középpontban állnak, akárcsak a felvilágosítás, a jótékonyági akciók, a tánc, a zene. A város majdnem minden éjszakai klubja és más bulihelye is része az eseményeknek, melyek csúcspontja a Pride-felvonulás és az after party. Ezen az egész világból vesznek részt zenészek és DJ-k. De a helyiek sem maradnak ki a buliból, a résztvevők díjazták például a legjobb tematikus kirakatot is a városban.

Nemzeti Művészeti Fesztivál

Egész Afrika legnagyobb művészeti fesztiválja, az Art in Grahamstown két hétig tart minden július első felében. Annyira népszerű, hogy könnyen hoppon maradhat bárki, ha jó előre nem szerez szállást magának. Meleg holmit is pakoljon az, aki az éjszakai színházi előadásokra, a Fringe Fesztiválra, koncertekre kíváncsi: az éjszakák júliusban hidegek arrafelé. Végül is tél van.

Winter Celebrations – Sport Festival

Every year in July, surfers gather to take part in an open-air surf competition in Jeffreys Bay. This party lasts ten days, and offers musical and other forms of entertainment in addition to sports. However, hotel prices skyrocket during this time of the year.

Oppikoppi – Music in Limpopo

This is the Woodstock of South Africa, and it takes place in Northam, in the province of Limpopo. Local and international rock bands celebrate peace, love and music, usually in October.

The Day of King Saka

On September 24th, as part of the day of national heritage, thousands of Zulus assemble at KwaDukuza. It is to celebrate the greatest Zulu hero, Commander Saka, who – as ruler – conquered and incorporated several tribes into the Zulu Empire at the turn of the 18th and 19th centuries. So, the prevailing Zulu king always attends the festival. Preceding the event, the Reed Dance is held on the second weekend of September: half-naked Zulu girls parade themselves in front of the king, who chooses the most beautiful out of them. This is an ancient tradition, for which the royal palace, between Nongoma and Ulundi, serves as the venue.

Sembe Festival – Cultural Zululand

In October, more than 30 000 Zulus gather in Judea, 15 kilometers from Eshowe, to celebrate Sembe, the Saint Nazareth Baptist Church. This is an unofficial religion, which combines Zulu traditions with Christianity. Attendees dance, sing, and blow Jericho's horn.

Cherry Tree Festival

Although cherry trees are in their full bloom in South Africa around September and October, the annual festival is held on the third week of November in Ficksburg. This is actually a gastro festival, with food and drinks being in its main focus, live music and various children's programs – like cherry seed spitting competitions – getting a minor role amongst others. Finally, the event ends with a talent show.

The Christmas lights of Adderley Street

In December, several ten thousand people partake in the concert held in Cape Town, in front of the railway station, the finale of which consists of solemnly turning on the Christmas lights in Adderley Street, where a Christmas procession is also held. On all nights from December 17 to 30, the street – completed with a nighttime market and live music – belongs only to pedestrians.

Téli Ünnepek – Sportfesztivál

A Jeffreys-öbölben gyűlnek össze minden júliusban a szörfözők a nyílt szörfversenyre. Ez tíznapos buli, a sport mellett zenével és sok más szórakozással. A szállásárak ilyenkor az egekbe szöknek.

Oppikoppi – Zene Limpopóban

Ez Dél-Afrika Woodstockja Northamban, Limpopo tartományban. Helyi és nemzetközi rockbandák ünneplik a békét, a szerelmet és a zenét, többnyire októberben.

Shaka király napja

Szeptember 24-én, a nemzeti örökség napjának részeként zuluk ezrei gyűlnek össze KwaDukuzán. A legnagyobb zulu hőst, Shaka parancsnokot ünneplik, aki uralkodóként sok törzset olvasztott be a Zulu Birodalomba a 18–19. század fordulóján. A fesztiválon részt vesz a mindenkori zulu király. Az esemény megelőzően, szeptember második hétvégéjén tartják a Reed Dance-t: meztelen keblű zulu lányok vonulnak fel a király elé, aki kiválasztja közülük a legszebbet. Ez egy ősi hagyomány, helyszíne a királyi palota Nongoma és Ulundi között.

Sembe Fesztivál – Kulturális Zuluföld

Októberben több mint 30.000 zulu gyűlik össze Judeában, 15 kilométerre Eshowétól a Sembe, a Szent Názáreti Baptista Egyháza ünneplésére. Ez egy nem hivatalos vallás, amely a zulu tradíciókat ötvözi a kereszténységgel. A résztvevők táncolnak, énekelnek, és megfűjják Jerikó kürtjét.

Cseresznyefesztivál

Jóllehet szeptemberben és októberben pompáznak teljes virágjukban Dél-Afrikában a cseresznyefák, az éves fesztivált november harmadik hetében tartják Ficksburgban. Ez valójában egy gasztrorfesztivál, a főszerep az ételek és az italoké, mindemellett élőzenei programok is lesznek, akárcsak különböző gyermekprogramok is – cseresznyemagköpő versennyel a többi között. A rendezvényt pedig tehetségkutató zárja.

Az Adderley utca karácsonyi fényei

Fokvárosban decemberben több tízezren vesznek részt a pályaudvar előtt tartott koncerten, melynek végeztével ünnepélyesen felkapcsolják a karácsonyi fényeket az Adderley utcában, ahol karácsonyi felvonulást is tartanak. December 17-e és 30-a között ez az utca minden este a gyalogosoké – éjszakai piaccal, élő zenével.

Energise: A Health and Well-being Retreat in the Heart of a Safari

by Klaudia BALOGH, Health and Wellness Correspondent

**Testi és lelki
feltöltődés
a szafari szívében**

Szerző: BALOGH Klaudia,
Egészség és Életmód, rovatvezető

It is dawn. Still very early morning, but we start to see the sun rising on the horizon and painting the sky with the colors of yellow and orange. The animal kingdom is slowly waking up, yet it is so tranquil. All you can hear is the slight sound of the morning breeze vibrating through the leaves of the trees. But you are not in bed any more. You are sitting in a safari jeep headed to welcome the energy from the sun rising ahead. You feel tired, sleepy, perhaps even a little hungry, but as you settle down on your yoga mat and shift your focus on the breath, all that you have felt before washes away, while ease and peace take its place. Practicing sunrise meditation has a magical power. You will feel the energy gravitating from the sun, leaving you with feelings of gratitude for being part of something bigger than you, something grandeur that is part of you being alive.

Kora hajnal van, de már látni, ahogy a nap ragyogó sárga és narancsos színekben előbukkan a távolban. A természet és az állatvilág lassan ébrednek, és a nyugalom szinte érezhető a levegőben. Csupán a levelek halk rezgését hallani, ahogy a reggeli szellő átjár a fák között. De az ágy kényelme helyett egy szafaridzsip hátsó ülésén vagyunk, úton a napfelkelte jógára és meditációra. Nem könnyű elvonatkoztatni az álmodástól és éhségtől, de mindez szertefoszlik, amint kezdetét veszi a gyakorlat, és az érzéseink helyett arra fókuszálunk, hogy a jelenben legyünk. A napfelkelte meditáció különleges erővel rendelkezik, emlékeztetve minket arra, hogy mekkora is az univerzum, melynek oly kis részei vagyunk.

The surroundings, at which you can participate in such a beautiful and mindful experience, is at the Makanyi Safari Lodge in the southern sector of the Timbavati Wildlife Park in South Africa. It is a popular safari destination, and the home to the "Big Five" – lions, leopards, rhinoceros, elephants and Cape buffalos – as well as the renowned, but elusive White Lions.

The Lodge recently started a one-week wellness retreat, called Energise, that focuses on recharging, re-energizing and refreshing the mind, the body and the soul. Have you ever found yourself joking about having to relax after returning from a holiday? Most of us have. Vacations can be stressful with all the planning, transportation or food – what is safe to eat and what is not (especially in Africa). So, it seems as if going on a vacation often leaves us being more exhausted than when we left in the first place. Activities are

A helyszín, ahol ilyen nem mindennapi élményben lehet részünk, az a Makanyi Safari Lodge.

A luxusszállás a dél-afrikai Timbavati Természeti Rezervátum déli részén bújik meg, mely közkedvelt szafarirégió, illetve otthona a „nagy öt”-nek – oroszlánok, leopárdok, orrszarvúk, elefántok és a Cape bivalyok –, valamint a híres fehér oroszlán is néha megpillantható.

A lodge ebben az évben indította el legújabb egyhetes vakációs programját, az Energise-t, mely az elme, a test és a lélek újratöltésére, energetizálására, illetve frissítésére koncentrálnak.

Többen gyakran viccelődünk nyaralás után, hogy ki kell pihennünk az utazás fáradalmait. Hisz valljuk be, a szervezés, az utazás és a megfelelő egészséges ételek és italok választása stresszel járhat. De ha fáradtabban jövünk haza, mint ahogy elindultunk,

plenty and you are busy exploring a new place, taking in everything around you. But have you ever gone on a holiday where you relaxed actively, and instead of focusing on the externals, you focused inward?

At the Makanyi Lodge, you can rest your worries, because everything is taken care of you and your family. Prior to arrival, the registered public health nutritionist, Yvonne Wake, will contact you to discuss health needs, possible allergies and any wish you might have throughout your stay.

"I will design a menu for our guests based on their needs and potential challenges concerning allergies," Wake

akkor hirtelen a kikapcsolódás teljesen más értelmet nyer. Jövünk-megyünk, új helyeket fedezünk fel, és a körülöttünk lévő világ lefoglalja minden gondolatunkat.

Mikor mentünk utoljára olyan szabadságra, mely aktív pihenéssel telt, és a külső tényezők helyett a saját belső világunkra összpontosítottunk?

Az Energise-hét teljes mértékben arra ösztönöz, hogy minden aggodalmat és stresszt otthon hagyjunk, mielőtt felszállunk a repülőre. A Makanyi Lodge regisztrált táplálkozási szakértőjével, Yvonne Wake-vel még utazás előtt megbeszélésre kerül minden vendég

told the Tropical Magazine. “Also, I work with the head chef Amos and his team to come up with wonderful, innovative and creative dishes to suit all tastes.”

There is a fully qualified team of therapists, fitness trainers and yoga teachers who can provide the correct nutrition and exercise during the Energise wellness week. However, you are not forced to insist on a strict wellness regime if you do not want to.

You can choose meditation, spa treatments, fitness classes, nutritional elements as much or as little as you please. This casual approach suits the environment of the lodge as it is a very relaxing, spiritual experience to focus on both body and mind.

When it comes to health and nutrition, there are regular healthy juice and salad making demonstrations during the day; furthermore, nutrition discussions if it is requested. Moreover, Wake told us that the week usually consists of a health and lifestyle consultation, which includes a forward fitness plan to take home. With this, you can continue to practice a healthy lifestyle even after leaving Africa.

Each day you can go on a safari tour to see elephants, rhinos and lions roaming the land freely in their natural habitats. The Timbavati Wildlife Park has been claimed as one of the most exclusive locations for a safari in South Africa.

Off the beaten track and away from the tourist trail, the Timbavati lies on the outskirts of the Greater Kruger National Park, with an area of over 2.4 million hectares. The Makanyi Safari Lodge is one of the very few

egészségügyi felmérése az étkezési és allergiai korlátozásokat illetően.

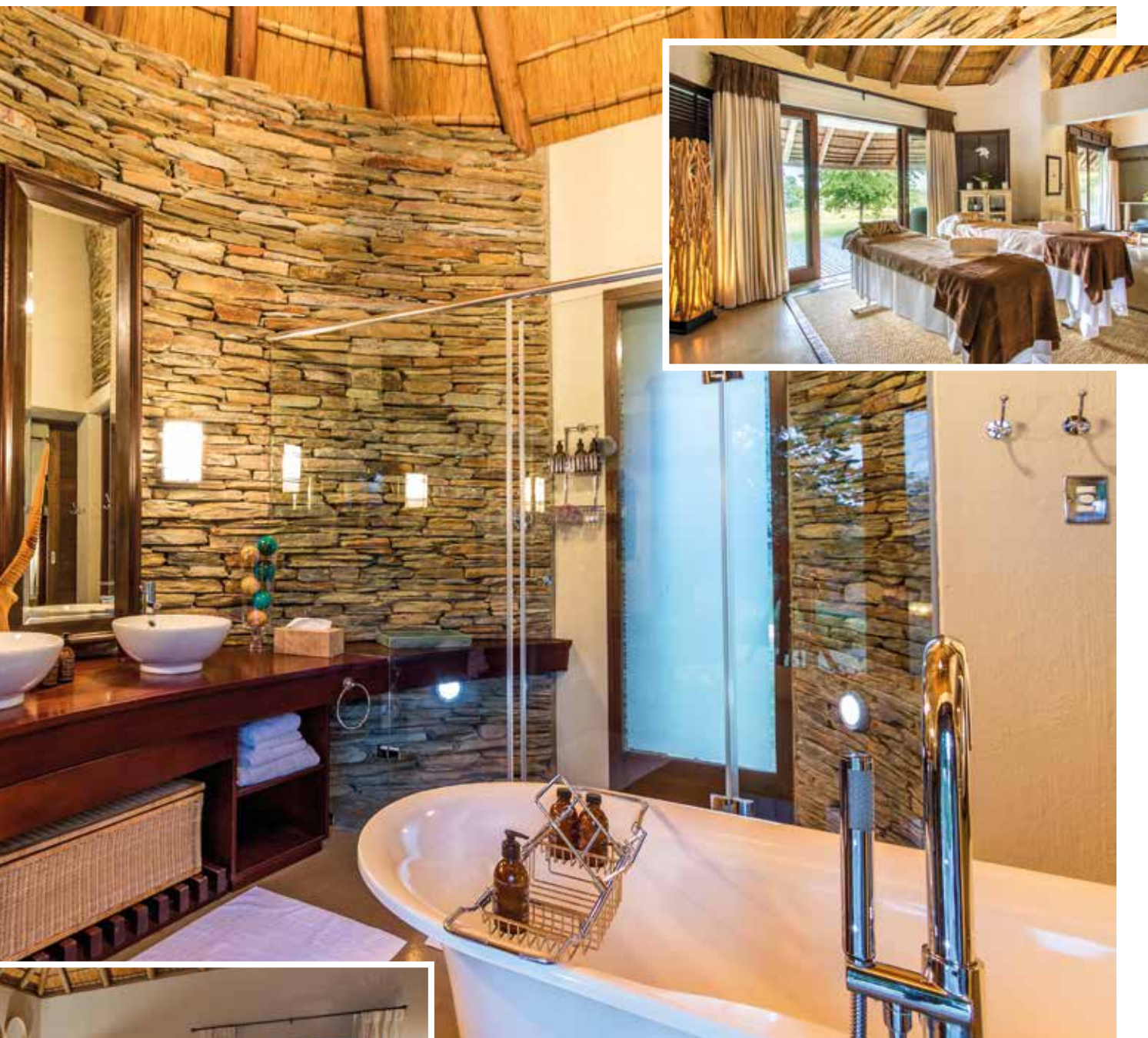
A főszakáccsal, Amossal és csapatával összeálltunk egy változatos heti menüt a vendégek diétájához és ízvilágához illően – mesélte Yvonne, és rajta kívül egy teljes csapat áll a vendégek rendelkezésére a terapeutától és személyi edzőtől a jógaoktatóig, akik gondoskodnak arról, hogy előtérbe kerüljön a megfelelő táplálkozás és testmozgás.

Habár az Energise wellnessprogram az egészséget tartja előtérben, a napi programok egyéni preferencia alapján vannak összeállítva. Válogathatunk meditáció, spa-szolgáltatások, edzések és táplálkozási tanácsadói programok között. Az ilyen megközelítés teljes mértékben beleillik a szállás nyugodt és spirituális környezetébe, mely középpontba helyezi az elme és a test egyensúlyát.

Yvonne megosztotta velünk továbbá, hogy az egészséges italok és ételek elkészítésén, valamint táplálkozási konzultáción túl a vendégek egy személyre szabott életmód-tanácsadáson is részt vehetnek, így egy teljes egészségtervet vihetnek haza magukkal, ez hozzásegíti őket, hogy a nyaralást követően is helyesen étkezzenek.

Azonban az ételek, italok és a testmozgás mellett más is figyelmet érdemel. Minden napra lefoglalhatunk egy szafariutat a rezervátumba, ahol megleshetjük, ahogy az elefántok, orrszarvúk és oroszlánok a saját környezetükben szabadon barágnak. Arról nem is beszélve, hogy a Timbavati Rezervátum

commercial lodges in the region, which allows direct access to this vast area, giving the advantage of offering a truly wild, authentic and private experience.

Makanyi Lodge features five luxury suites and two luxury pool suites overlooking the magnificent dam. They are furnished with king size beds, a relaxing living area with its own fireplace, vast en-suite bathrooms, a private deck with sun loungers and access to either a communal or private pool. The lodge has also recently released the launch of its new private villa offering extra privacy with a cozier and homier feel. This new

Dél-Afrika egyik legexkluzívabb szafarihelyszínéként ismert.

Timbavati túl a turistautakon, a Kruger Nemzeti Park csücskében fekszik, és 2,4 millió hektárt ölel körül. A Makanyi Safari Lodge egyike azon kevés szálláshelynek, mely lehetővé teszi a közvetlen felfedezését ennek a hatalmas területnek, és ezáltal egy különleges, hiteles és privát vadonvilági élményt biztosít az odalátogatók számára.

A Makanyi Lodge öt luxuslakosztályt és két luxusmedencével járó lakosztályt kínál a csodálatos gátra néző kilátással. A hálószobák king

two-bedroomed private escape sleeps four guests, making it ideal for groups of friends, or couples travelling together.

Makanyi's stylish decor blends form and function with subtle elegance. A contemporary wooden frame and thatched roof design is complimented with fashionable furnishings, local artifacts and chrome finish, creating a fresh and welcoming ambiance.

It might leave you wondering: if the lodge is part of the Game Reserve, how safe is it to be outside with so many wild animals around? Although the animals do wander nearby, and you can see them from the lodge, the property is gated. Furthermore, the animals tend to stay away during the day. When the night falls, however, hosts have paid close attention to ensuring maximum safety, so in the evenings, you are escorted by one of the rangers who are also constantly on hand, if an animal come near to the lodge.

Spending a week on an Energise retreat is all about finding balance and recharging yourself away from the hustle and bustle of everyday life. It is a time that will allow you to reconnect with nature and yourself, and leave energized, positive-minded and having learned how to incorporate a healthy balance into your life at home.

For more information, please visit www.makanyilodge.com

méretű ágygal, míg a nappali saját kandallóval van berendezve. Továbbá tágas fürdőszobák, privát teraszok, valamint közös vagy privát medence várja a vendégeket. Ezenfelül a lodge nemrég nyitotta meg a legújabb privát villáját, amely még otthonosabb érzést kínál négy vendégnek, így ideális baráti társaságok vagy együtt utazó párok számára.

A finom elegancia jellemző a lodge egész területén, ahol a funkcionalitás és a modern dizájn teljes összhangban van. Családi és barátságos légkört teremt a klasszikus fakeret és a nádtetős kialakítás, kiegészítve modern bútorokkal, helyi tárgyakkal és fa-, illetve krómozott díszítéssel.

A helyszínt illetően megfordul a fejünkben, mennyire biztonságos a szafari szívében megszállni vadon élő állatok szomszédságában. Bár az állatok valóban szabadon járnak-kelelnek a rezervátumban, és gyakran láthatjuk őket a lakosztályunkból is, de a lodge teljes területén kerítés nyújt védelmet számunkra. A házigazdák nagy figyelmet fordítanak a maximális biztonságra, ezért esténként örök kíséretében tartózkodhatunk kint, akik állandóan rendelkezésre állnak, és intézkednek, ha egy állat a lodge közelébe jönne.

Távol a nyüzsgő város zajától és a külvilág állandó zavartságától az Energise-on eltöltött egy hét teljes mértékben a kényelemről, az egyensúly megtalálásáról, illetve a feltöltődésről szól. Egy olyan nyaralás, ahol újra felfedezhetjük a természet varázsát, saját magunk világát, és ahonnan pozitív élményekkel és gondolatokkal térhetünk haza, valamint olyan életmódtanácsokkal, melyekkel teljesebb és egészségesebb életet élhetünk otthon.

A részletekért látogasson el a www.makanyilodge.com honlapra!

The Art of Porcelain

PANNON
PORCELAIN

A PANNON PORCELÁN tervezőművészei által megálmodott termékek a dizájnorientált otthoni asztali edényektől a mives, kézzel festett porcelán díszműáruig széles területet ölelnek fel, figyelembe véve a különböző piaci igényeket.

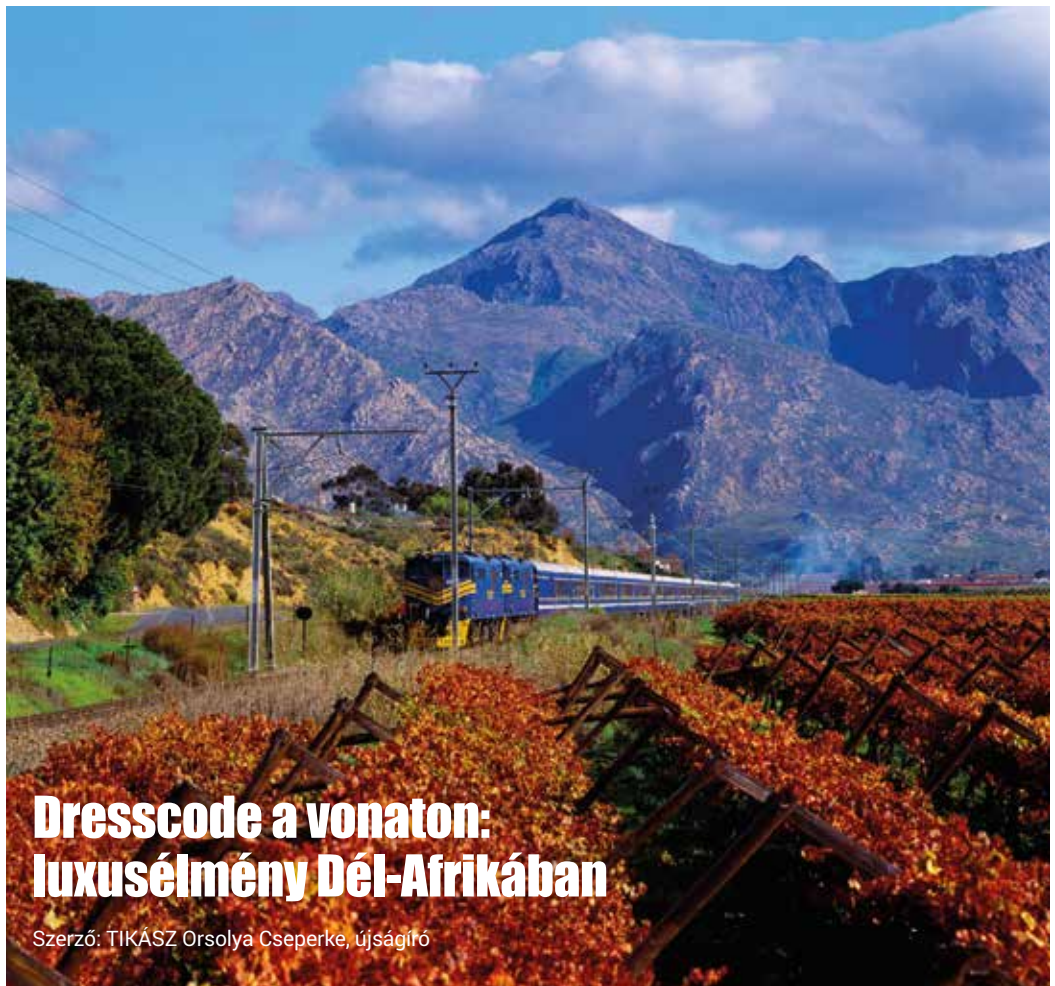
WWW.PANNONPORCELAN.COM PANNONPORCELAN

DRESS CODE ON THE TRAIN:

an Experience of Luxury in South Africa

by Orsolya Cseperke TIKÁSZ, Journalist

**Dresscode a vonaton:
luxusélmény Dél-Afrikában**

Szerző: TIKÁSZ Orsolya Cseperke, újságíró

Imagine marveling at the South African scenery, dressed elegantly and sipping from a drink, as your butler knocks on the door to announce: "Dinner is ready!" Moreover, this is real and not happening on a train in an Agatha Christie novel. It is called as the "Blue Train," and it is one of the world's most luxurious ones!

Képzelve el, ahogy elegánsan öltözve, italát kortyolgatva gyönyörködik a dél-afrikai tájban, amikor komornyikja bekopog az ajtón és jelenti: a vacsora tálalva! Ráadásul mindez egy valódi és nem Agatha Christie egyik regényének vonatán történik. Kék Vonat a neve, és a világ egyik legfényűzőbb szerelvénye.

To fully understand what the Blue Train is about, we have to go back 150 years in history. When the immense diamond and gold supplies were discovered in South Africa in the 19th century, the exploitation of the resources required corresponding workforce and infrastructure. The American and European stock immediately began to build railways from the harbors to the inner territories. Thus, in 1885, the railway ran nearly 1000 miles from the shore to the middle part of the country, until Griqualand West.

Before the turn of the century, it took 19 days to travel from Great Britain to the South African gold and diamond fields. First, they sailed for 17 days to Cape Town, then took the train to complete the two-day long overland journey. Even though the scenery's beauty had always been unrivaled, the

Hogy pontosan értsük a Kék Vonatot, jó 150 évre kell visszatekintnünk a történelemben. Amikor a 19. század második felében felfedezték a mérhetetlen gyémánt- és aranykészletet Dél-Afrikában, a kincsek kitermeléséhez megfelelő munkaerőre és infrastruktúrára volt szükség. Az amerikai és európai tőke el is kezdte a vasutak építését a kikötőkől a belső területek felé. A vasút 1885-ben már közel ezer kilométer hosszan futott a parttól az ország középső részéig, Nyugat-Grikvaföldig.

A századforduló előtt a dél-afrikai arany- és gyémántmezőkhöz 19 nap alatt lehetett eljutni Nagy-Britanniából. Előbb 17 napon át hajóztak Fokvárosig, majd a szárazföldi kétnapos szakaszt vonattal tették meg. Bár a táj szépsége akkor is páratlan volt, a kezdetleges szolgáltatás, a hőmérséklet-ingadozás, a rovarok és a füst nem éppen a

különleges luxus érzését keltette a meggyötört utazóban.

A vonatkocsik színvonala a 20. század legelején változott meg. Akkor a gazdag bányatulajdonosokat és üzletembereket már fürdőszobákkal, mosószobákkal, elektromos árammal felszerelt szerelvények szállították. Mindezeket kívül lambériázott étkezőkocsikban, dohányzó- és kártyaszobákban szövögethették nagyratörő terveiket.

A luxus fokozását is az ambíció ösztönözte. A De Beers gyémántbányatársaság alapítója, Cecil Rhodes a brit gyarmatbirodalom kiterjesztéséről ábrándozva fogalmazta meg a transzafrikai vasútvonal ötletét. Bár a Fokvárost Kairóval összekötő pálya nem készült el, a mai Kongói Demokratikus Köztársaság területéig felépítették a szakaszt. Így vált vonaton megközelíthetővé Fokvárosból a

57 RESTAURANT

Café 57 opened in May 2001 in the Rózsadomb or Rose Hill district of Budapest and was the first minimalist bar in the city.

The unique creations on our fusion menu are replaced every six months to offer variety and these are augmented by a weekly menu.

We accomplish our menu with some unique wine from our dynamic wine list.

Contact us:

Table reservation: +36 1 325 6078

Address: 1025 Budapest,
Pusztaszeri út 57.

E-mail: cafe57@cafe57.hu

[fcafe57BP](#) [restaurant57](#)

www.cafe57.hu

rudimentary service, the temperature fluctuation, the bugs and the smoke did not inspire feelings of luxury in the distressed traveler.

The quality of the trains changed at the beginning of the 20th century. By that time, rich mine-owners and businessmen traveled in wagons with bathrooms, washrooms, and electricity. Moreover, they could weave their ambitious plans in restaurant cars, or in smoking- and card-rooms covered by wainscot.

The increase of luxury was inspired by ambition. Cecil Rhodes, the founder of the De Beers diamond mine company, was the one to lay down the idea of a trans-African railway, as an extension of the British Colonial Empire. Even though the railway connecting Cairo and Cape Town never came to fruition, the section was built all the way to the area, that comprises the Democratic Republic of Congo today. Owing to this, the Victoria Falls became accessible by train. And this is the place where the Zambezi Express once ran, the richness of which served as an example to follow for the Blue Train.

The Cape Town–Johannesburg destinations were introduced to luxury in the 1920s. By 1928, the wagons were equipped with warm water, heating systems, night lights and bells. Five years later, the so-called Protea restaurant cars were added, which were spellbinding in their entirety, not just when it came to their interior design. On the test ride, a glass of water got the starring role: they left only 6.4 millimeters between the brim of the glass and the water's

Viktória-vízesés. Itt járt a Zambézi expressz, melynek fényűzése mutatta a példát a későbbi Kék Vonatnak.

A Fokváros–Johannesburg viszonylatban az 1920-as években jelent meg a luxus. 1928-ra meleg vízzel, fűtéssel, éjjeli lámpával és csengővel szerelték fel a kocsikat. Ezekhez öt évvel később csatolták a Protea nevű étkezőkocsit, amelynek nemcsak a berendezése volt

surface. Not a drop overflow, not even after running for 100 kilometers, a fact which proved that the train ran remarkably smoothly.

Originally, the Protea was painted azure and cream, and topped in silver. In 1939, however, new, blue and silver colored wagons were introduced. This, by the way, was the time when people gave the name "Blue Train" to the Union Express and Union Limited trains (depending on the direction).

After the war, trains began to run again in 1946. In the meantime, however, steam engines were replaced by electric and diesel ones, and slowly, the goals of the travelers changed as well. The trains were primarily used for recreation and not as a means of conducting business. In 1965, the railway company decided to build the world's number-one luxury train. Applications for the tender came from all over the world, but the credential was finally granted to a South African railway company in 1968. The train's second rebirth came in 1997. On

lélegzetelállító. A próbaúton egy vízzel teli pohár kapta a főszerepet: a pereme és a víz felszíne között mindössze 6,4 mm-t hagytak. Több mint 100 km után sem folyt ki egyetlen csepp sem a pohárból, bizonyítva a vonat rendkívül egyenletes haladását.

Eredetileg a Proteát azúrra és krémszínűre festették, és ezüsttel fedték be a tetejét. 1939-ben azonban új kék és ezüstsínű kocsikat állítottak a pályára. Ekkor kezdték az egyébként (az iránytól függően) Union Express és Union Limited elnevezésű járatot a „Kék Vonatként” emlegetni.

A háború után, 1946-ban szállt fel újra a vonat füstje. Idővel azonban elektromosra és dízelle cserélték a gőzmozdonyt, és lassan az utasok célja is megváltozott. A vonatot egyre inkább kikapcsolódásra és nem üzletkötésre használták. El is döntötte a vasúttársaság 1965-ben, hogy a világ első számú luxusvonatát építik meg. A tenderre a világ minden részéből érkeztek a pályázatok, végül a megbízólevelet a dél-afrikai

vasúttársaság kapta meg 1968-ban. A vonat második újjászületése 1997-ben következett. Mindkét esetben a kor csúcstechnológiájával dolgoztak a rendkívüli élmény érdekében.

Jelenleg két vonalon jár a Kék Vonat: az egyik a délkeleti Fokvárossal, a másik az északnyugati Hoedspruittal köti össze Pretoriát 110 km/h-s sebességgel. Előbbi a kétnapos út alatt a gyémántbányászat központjánál, Kimberlynél is megáll egy rövid látogatás erejéig.

Az összesen 18 kocsiból álló szerelvény 380 méter hosszú. A kocsik átlaghőmérséklete 20-21 fok, akkor is, ha odakint 45 fokot mérnek. Attól függően, hogy konferencián is részt vesznek-e, 76, illetve 84 fős utazóközönséget lát el a magasan képzett 27 fős személyzet. A fényűzéssel azonban nem jár végtelen raktár a kabinokban, ezért oda csak egy kisebb bőrönd tehető, a nagyobbakat a poggyászkocsiban helyezi el a komornyik. További ügyességet kíván a pakolás, ugyanis a

both occasions, they worked with the highest technology available of the time, in order to provide an extraordinary experience.

Currently, the Blue Train runs in two lines: one connects Pretoria to the southeastern Cape Town, while the other with Hoedspruit, at a speed of 110 kilometers per hour. The former stops at Kimberly, the center of diamond mining, for a short visit during its two-day long journey.

The train is 380 meters long and composed of 18 cars. The average temperature within the cars is 20-21 Celsius, even if it is 45 Celsius outside. Depending on whether or not the travelers partake in a conference, the highly trained staff, comprised of 27 members, can attend to 76 or 84 travelers. However, such opulence does not come hand-in-hand with infinite space for luggage, meaning that travelers can only bring a small suitcase into their wagons; the bigger one will be placed in the luggage van by the butler. Dexterity is also required for packing, since – in order to attend dinner – women are advised to dress

in evening gowns while men in suit and tie.

The ticket prices range between 10 000 and 38 500 Rand (212-813 thousand Forint), depending on the destination and the degree of luxury which one requires. For more information, visit the train's website (www.bluetrain.co.za), where tickets can also be purchased. The staff offers the organization of conferences, parties or even weddings besides providing simply travel.

vacsorához hölgyeknek elegáns ruha, az uraknak pedig öltöny és nyakkendő ajánlott.

A jegyárak 10 ezer és 38.500 rand között (212–813 ezer forint) mozognak, az úti céltól és a luxus mértékétől függően. A pontos részletekről a vonat honlapján (www.bluetrain.co.za) lehet tájékozódni, ahol meg is lehet vásárolni a jegyet. Az egyszerű utazás mellett konferenciák, partik, de akár esküvők szervezését is vállalja a vonat személyzete.

ONRIVER HOTELS
MS MARIBELLE****

A négycsillagos OnRiver Hotels MS Maribelle**** egyedülálló élményt nyújt a Dunán, kiemelkedve a már megszokott városi szállodák tömkelegéből.

Célunk, hogy a hozzánk érkező vendégek budapesti tartózkodása olyan feledhetetlen élmény legyen, amelynek során valóban átélhetik a város és a Duna varázsát.

Ha magas minőségű pihenésre vágyik egy különleges helyszínen, válasszon minket!

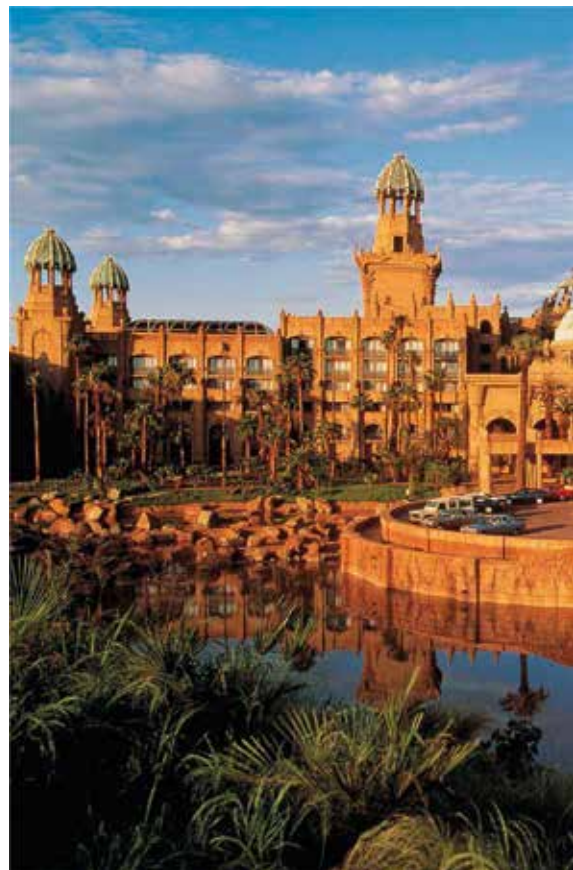

OnRiver Hotels – MS Maribelle ****

H-1027, Budapest, Angelo Rotta Rakpart | Tel.: +36 (30) 340 7686 | E-mail: frontoffice@maribelle.hu
Web: www.maribelle.hu

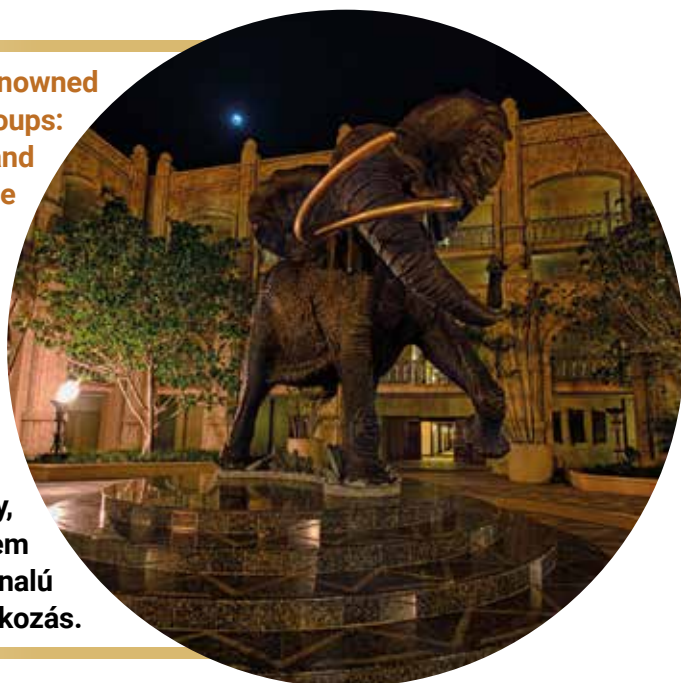
The Holiday Resort that Divided the Musicians of the World

by Tropical magazine

During the apartheid, internationally renowned musicians divided into two large groups: here were those who performed in Sun City, and those who sang against it. This is no longer the case, and the South African holiday resort is exactly what it describes itself as: opulent and blissful entertainment.

Az apartheid idején két nagy csoportra bomlott a nemzetközi híró zenésztársadalom: voltak, akik felléptek a Sun Cityben, és voltak, akik énekeltek ellene. Ez ma már nincs így, és a dél-afrikai üdülőparadicsom nem több annál, mint amit ígér: luxusszínvonalú felhőtlen szórakozás.

Az üdülőkomplexum, amely megosztotta a világ zenészeit

Szerző: Tropical magazin

Out of all the turning points of the history of the Republic of South Africa, the discovery of mineral resources and the apartheid are important in connection to Sun City. When gold and diamond fields were discovered in the second half of the 19th century, societal fault lines deepened further between the different ethnicities. This was the basis for the apartheid, the establishment and the policy of the total differentiation of races after the Second World War.

The apartheid segregated the country's population in an astonishing way. Blacks and whites could not intermarry, could not engage in sexual activity with each other, and were segregated in public spaces or in school establishments as well. Not only that, but separated residential areas were set up for the two races, and passage between the two could only be conducted within the framework of strict inspection and time constraints. Blacks could enter the areas of whites only for work, and at the end of the day, they were obligated to return to their own spaces, the so-called "Bantustans."

A Dél-afrikai Köztársaság történelmének nagy fordulópontjai közül az ásványkincslelőhelyek felfedezése és az apartheid fontos a Sun Cityvel kapcsolatban. Amikor a 19. század második felében felfedezték az arany- és gyémántmezőket, a társadalmi törésvonalak tovább mélyültek a különböző etnikumok között. Ezen az alapon alakult ki az apartheid, a fajok teljes megkülönböztetésének politikája és berendezkedése a II. világháború után.

Az apartheid döbbenetes módon szegregálta az ország népcsoportjait. A feketék és a fehérek nem házasodhattak, nem léphettek egymással szexuális kapcsolatba, a közterületeken, az oktatási intézményekben is elkülönítették őket. Sőt, külön lakókörzeteket alakítottak ki számukra, amelyek között az átjárás csak szigorú ellenőrzések és időbeli korlátok között történhetett. A feketék kizárólag munkavégzés miatt tartózkodhattak a fehérek területein, majd a nap végén vissza kellett térniük sajátjukba, az úgynevezett bantustánokba.

The Bantustan of Bophuthatswana is a two-hour car drive away from Johannesburg to the northwest. Besides being a residential area solely for blacks, gambling and topless revues were permitted by the government in this area, unlike to the rest of the country. The hotel-owner, Sol Kerzner, seized the opportunity and opened the doors of the holiday paradise of Sun City in 1979.

Obviously, the visitors were not comprised of the local black population. The shameless, opulent racism garnered great outrage worldwide, and the UN called for a cultural boycott. Despite the amazing paychecks, many artists turned down the invitations of Sun City, which made the place to one of the symbols of the local anti-apartheid movement.

A Bophuthatswana bantusztán Johannesburgtól kétórányi autózásra feküdt északnyugatra. Amellett, hogy ez egy kizárólag feketék lakta vidék volt, az ország legnagyobb részével ellentétben, itt a kormány engedélyezte a szerencsejátékok és a toplessrevüket. Meg is ragadta a lehetőséget Sol Kerzner szállodatulajdonos, és 1979 decemberében megnyitotta lélegzetelállító üdülőparadicsomát, a Sun Cityt.

Persze nem a helyi fekete lakosság adta az üdülőközönséget. A szemérmetlenül rongyrazó rasszizmus óriási felháborodást váltott ki a világban, az ENSZ kulturális bojkottra szólított fel. A mesés gázsik ellenére jó néhányan visszautasították a Sun City felkéréseit, ami miatt a hely az apartheidellenes mozgalom egyik szimbólumává vált.

A bojkott különösebben nem izgatta például Chert, Liza Minnellit, Frank Sinatrát, Elton Johnt és a Beach Boyst. Akiket viszont igen, azok 1985 végén összefogtak, és a Művészek az apartheid ellen néven kiadták a Sun City című számot. A fél évvel korábbi We are the world mintájára előadott dalban olyan nagyjágyúk énekelnek, mint például Miles Davis, Bob Dylan, Keith Richards, Ringo Starr, Peter Gabriel, Bruce Springsteen, Lou Reed és Bono. Bár az Egyesült Államokban nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket, Ausztráliában, Kanadában és Nagy-Britanniában szép magasra kúszott a toplistákon. Dél-Afrikában tiltólistára került. A We are the world sikerét ugyan meg sem közelítette, a Sun City körülbelül egymillió dollárt tudott gyűjteni apartheidellenes projektekre.

Az apartheidkormány leváltása, 1994 óta is zavartalanul működik a Sun City, Dél-Afrika legnagyobb kaszinó-, hotel-,

The boycott did not particularly move Cher, Liza Minelli, Frank Sinatra, Elton John or the Beach Boys, just to name a few. Those who were moved, however, banded together at the end of 1985 to form a group called Musicians Against Apartheid, and published a song titled "Sun City." Hotshots like Miles Davis, Bob Dylan, Keith Richards, Ringo Starr, Peter Gabriel, Bruce Springsteen, Lou Reed and Bono sing on the track, inspired by the example of the song called "We Are the World," published half a year prior. Even though it did not achieve the desired effect in the United States, it rose high on the musical charts of Australia, Canada and Great Britain. In South Africa, it was banned. Even though its success is incomparable to that of "We Are the World," the "Sun City" could amass approximately a million dollar to finance anti-apartheid projects.

The twenty-five-hectare area can be found next to Pilanesberg National Park. The entertainment complex comprises of four hotels of markedly different style; the extravagant Sun City (currently called Soho Hotel), the elegant Cascade (which boasts a lush green park as well), and Cabanas, which is more family-friendly.

The fourth hotel, called Lost City, merits special attention. Sol Kerzner began its building in 1990. To do this, 2 million cubic meters of land were moved, 850 cubic meters of asphalt were used, and 1.6 million plants and trees were acclimated. The building took slightly more than two years, during which five thousand laborers worked on it day and night to ensure that the hotel provided countless novelesque surprises, as a real lost city would. Moreover, the walls of the over 300 rooms are adorned with hand-painted murals, on which one can recognize the animals and cultural characteristics of South Africa.

The simplest way to book a room at Sun City is on their website (www.sun-city-south-africa.com). In addition to their opulent rooms, the complex proposes several package deals, such as an artificial aquaworld, a golf course, clay pigeon shooting, casinos, theatre, entertainment centers, enormous wooden animals, as well as innumerable other entertainment options.

és üdülőparadicsoma. Sőt, elsődleges funkciója mellett ötször adott otthont a Miss World szépségversenynek, különböző sporteseményeknek, valamint a második kongói háborút lezárni szándékozó (ez végül nem sikerült) Sun City-egyezményt is itt kötötték meg.

A 25 hektáros terület a Pilanesberg Nemzeti Park mellett terül el. A szórakoztatókomplexum négy eltérő stílusú szállodából áll: a Sun City (jelenleg Soho Hotel a neve) extravagáns, az elegáns Cascadeshez egy buja zöld park is tartozik, a Cabanas pedig inkább családbarát.

A negyedik szálloda, a Lost City külön figyelmet érdemel. Sol Kerzner 1990-ben kezdte el megépíttetni az elveszett várost. Ehhez 2 millió köbméter földet mozgattak meg, 850 ezer köbméter betont használtak fel, és 1,6 millió növényt, illetve fát ültettek be. A valamivel több mint két év alatt ötezer munkás dolgozott éjt nappallá téve, hogy a hely igazi elveszett városként számtalan mesebeli meglepetéssel szolgáljon. Ráadásul több mint 300 szobájának kézzel festett freskóiról és mennyezeteiről Dél-Afrika állatai és kulturális jegyei köszönnek vissza.

A Sun City szobáit a saját honlapján (www.sun-city-south-africa.com) a legegyszerűbb lefoglalni. A luxusszínvonalú szobák mellett különböző csomagokat is ajánl a komplexum, mesterséges hullámpark, golfpálya, agyaggalamb-lövészet, kaszinók, színház, szórakoztatóközpontok, óriás faragott állatok és ezernyi más szórakozás várja az utazót.

Target: South Africa

Everything You Should Know Before Hunting in Africa

by Zoltán SIPOSHEGYI, Journalist specialized in foreign politics

A célkeresztben: Dél-Afrika

Minden, amit tudni kell egy afrikai vadászat előtt

Szerző: SIPOSHEGYI Zoltán, külpolitikai újságíró

Although hunting was the most essential human activity in ancient times, it became a privilege for the rich and noble people in the last 1000 years. It is not different nowadays. A walk in the woods or sitting few hours in the high-stand, make perfect opportunities for companies to merge or do business, even make new friends.

Bár az őskorban még a vadászat a legalapvetőbb emberi tevékenységnek számított, az utóbbi ezer évben a gazdagok, a nemesek kiváltságává vált. És ez napjainkban sincs másképp. Egy séta az erdőben, vagy néhány óra a magaslesen kitűnő alkalom arra, hogy cégek olvadjanak össze, új üzletek és barátságok kötődjenek.

MEN'S CHALLENGE

In case somebody got tired of hunting boars and deers, and Somogy county is not big enough anymore, then the paramount destination would be Africa for those who are interested in something more special. Do not think that it is only the privilege of the super rich. Many of the wealthier Hungarian hobby hunters visit the continent in every year. Not surprisingly, because – besides the five beasts – we may hunt for animals not even described in biology books.

At first, the easiest way is to contact one of the Hungarian Hunt Organizations. In case our English is decent and we are clever enough, we may contact the South African lodges directly. The most important to know is that there are two types of hunting areas. The garden and the free area. The gardens are private properties with controlled animal population. They often purchase new animals and

right place is Namibia. The country is one of the best places to hunt for cuckoos. Here, the adventurous and enthusiastic ones may walk in the bushes for days, looking for any movement with binoculars. Many think that this is the real deal. However, it is common in both cases that hunters have to pay the price of the hunted animals to the owners of the private property or the national authorities. This is the borderline between legal and illegal hunting. In the gardens, we can check the price of certain animals on a list. There are places paying high attention to the diversified population, hence the prices may go higher. The price of shooting a boar is around a hundred thousand Forints, but a lion may cost 7 million. We may spend the whole amount by pulling the trigger only once. The prices of the animals highly depending on the growth of their population. Since the most important factor is sustainability.

Ha pedig valaki úgy érzi, hogy már unja a vaddisznókat és az őzeket, kinőtte Somogy megyét, és valami különlegesebbre vágyik, legjobban teszi, ha Afrika felé veszi az irányt. Ne gondoljuk, hogy ez csak a szupergazdagok kiváltsága! A tehetősebb magyar hobbivadászok közül is sokan évente járnak a fekete kontinensre. Nem csoda, hiszen az öt nagyvad mellett itt számtalan olyan állatot is lőhetünk, amelyről még a biológiai könyvek sem írnak.

Kezdetben az a legegyszerűbb, ha felvesszük a kapcsolatot egy magyarországi vadászatszervezővel. Vagy ha elég talpraesettnek érezzük magunkat, és az angolunk is megfelelő, akkor egyenesen a dél-afrikai úgynevezett lodge-okkal is beszélhetünk. Amit a legfontosabb tudni, hogy kétféle vadászterület létezik. A kert és a szabad terület. A kertek olyan körbekerített magánbirtokok, ahol szabályozzák az állatpopulációt, sokszor vesznek újabb vadakat, és előre megmondják, hogy mely példányokat lehet lelőni. Persze itt nem egy európai kertre kell gondolni, hiszen ezek a helyek akár több százezer hektárosak is lehetnek. A birtokok mellett szól, hogy szinte mindegyikben van szálloda, de akad, ahol teniszpálya vagy wellnessközpont

they always indicate which types of animals are allowed to hunt. Obviously, the area of these places may reach thousands of acres, therefore they are not like European gardens. Almost all of these properties have hotels or even wellness centers with tennis courts, and it is a big advantage. The hunters are being carried with off-road vehicles directly to the habitat of the hunted animals, hence the success is guaranteed. It is not like the free area. Those who are interested in the real experience and excitement, the

According to the locals, the wildlife may only be preserved until hunters pay high price for their passion. Large part of the profit is spent on wildlife protection, education, drilling wells in villages or maintaining the roads.

The developing countries are unable to make serious efforts in environmental protection by governmental funds only. If a certain amount of the touristic profit is spent on hiring rangers, illegal hunting can be repelled, therefore many species can

be saved from extinction. Moreover, many places distribute the flesh of the animals among villagers in the surrounding area. Although it is not a relief for the animal right activists and the shot down buffaloes, it is a mutually beneficial situation and the cycle of life.

There are two options for those who are not traveling to Africa for only the experience, but wants to bring the trophy home. Either local professionals can do the preparation of the animal, or

is. A vadászokat pedig célzottan az elejthető vadakhoz viszik terepjárókkal, így a siker borítékolható. Nem úgy, mint a szabadban. Azoknak, akik valódi élményre és izgalomra vágnak, Namíbiában van a helyük. Az ország Afrika egyik legjobb cserkelőhelye. Itt aztán a lelkes kalandorok napokig sétálgathatnak a bozótosban, és kereshetik a távcsővel, hogy hol mozdul meg valami. Sokak szerint ez az igazi vadászat. Ami viszont mindkét stílusban közös, hogy az elejtett vadak árát ki kell fizetnünk

vagy a birtok fenntartóinak, vagy az állami hatóságoknak. Ez választja el a tisztességes vadászokat az orvvadászoktól. A kertekben általában egy előre megküldött listában ellenőrizhetjük, hogy melyik állat mennyit ér. Vannak helyek, ahol különösen odafigyelnek, hogy mindig változatos legyen az állatállomány, így az árak is magasabbra kúszhatnak. Egy varacskos disznó értéke például százezer forint körül mozog, de egy oroszlánért akár 7 millió forintot is elkérhetnek. Ezt az összeget pedig a ravasz egyszeri meghúzásával elkölthetjük. Az állatok értéke persze nagyban függ attól is, hogy mely fajokból van hiány, vagy éppen melyeknél nagyobb a szaporulat. A legfontosabb ugyanis a fenntarthatóság.

A helyiek szerint pedig csak addig őrizhető meg a vadvilág, amíg lesznek vadászok, akik komoly összegeket fordítanak a szenvedélyükre. Ugyanis a befolyt pénzekből sokat fordítanak vadvédelemre, oktatásra, a falvakban kutak fúrására vagy éppen utak javítására.

A fejlődő országok képtelenek állami pénzeket komoly természetvédelmet folytatni. Ha a turisztikai bevételek egy részéből vadőröket alkalmaznak, visszaszoríthatóvá válik az orvvadászat, és így több, kihalásra ítélt faj is megmenthető. Ráadásul több

területen is szétsztyják az állatok húsát a környező falvak lakói közt. Bár ez az állatvédőket és a lelőtt bivalyokat nem nyugtatja meg, ez mindenki számára előnyös helyzet, és valahol az élet körforgása.

Aki pedig nemcsak az élményért utazik Afrikába, hanem haza is szeretné hozni trófeáit, két variáció közül választhat. Vagy a helyi mesteremberekre bízta a preparálást, vagy a vadászatszervezők segítségével hazaszállíttatja az adott állatot, és a magyar szakemberek méltó falidíszet készítenek belőle.

hunting organizations can arrange the transport to Hungarian craftsmen, in order to make a worthy wall decor.

There is a significant misbelief concerning hunting. Hunters are not butchers with blood on their hands, who are happy to murder innocent animals. They respect mother nature above all and observe its dynamics. They are willing to preserve hunting for the generations to come, just like we do not want to run out of beer in the pubs. Hunting is the most ancient instinct for a man; thus, Africa, the birthplace of civilization, is the best place to do that.

Végezetül a legfontosabb tévhit, amit el kell oszlatni: a vadászok nem véreskezű mészárosok, akik örömeiket lelik az ártatlan állatok meggyilkolásában. Ők mindenkinél jobban tisztelik a természetet, és tanulmányozzák annak dinamikáját. Hiszen, ahogy a kocsmában sem szeretnénk, hogy elfogyjon a sörünk, úgy ők is arra törekszenek, hogy még a jövő nemzedékének is legyen mire vadásznia. Hiszen a vadászat a legősibb ösztön egy férfi számára, amit hol élhetne ki jobban, mint a civilizáció bölcsőjében, Afrikában.

A woman with long dark hair, wearing a white tank top, is sitting on a bed of white linens that is floating in a stream. She has her arms outstretched and is looking up at a waterfall in the background. The waterfall is cascading over mossy rocks. The scene is lush and green, suggesting a natural, serene environment.

Naturtex[®]

www.naturtex.hu

The best choice
for a restful sleep...

TISZTELT CÍM	FELFELÉ MOZGATJA	ROMÁN TEREPJÁRÓ	FÉLTUCAT MELY SZEMÉLYNEK	PARKOLÓ JELZÉSE	ARZÉN VEGYJELE	NOMEN	SZÍNÉSZ ALAKÍTJA	ÁGNES BECÉZVE NÉVELŐ	KIS ATTILA	LAKOSSÁG SZÁMA
	NEVES BARLANG OLASZ VÁROS								IDŐHÚZÓ HANG SZAKÍT	
MUSTÁRGÁZ				SULFUR SZEMÉLYISÉG	ZIHÁLNI KEZD! LÁDA TÍPUS		E HELYEN			
ERŐS MŰSZÁL			ŐSZ VÉGE! ABC KEZDETE	FÉL REGE! TÉK!!!		NUMERO RÖVIDEN	CECILIA BECÉZVE	ESZTENDŐ MEZTELEN KÉP		
IRÉN BECÉZVE		EGYIK TARTOMÁNYA EZ ÉVI								
CIGARETTA MÁRKA	IGEKÉPZŐ ANONIM JEL		BECSAPJÁK KÁRTYA SZÍN						ING KÖZEPE! HAMUVÁ VÁLIK	
AZ ORSZÁG PÉNZNEME			ROCK ZENEKAR ITALA BECÉZVE		OSZTRÁK SZÁLLODA ZŰRZAVAR					
IGY KEZDŐDIK AZ ABC	AFRIKAI JÁRVÁNY MARIO ... MONACO	ÍRORSZÁG, ÍRUL MARIO ... MONACO		TÖBBES RAG BÉNULT		MELEG ÉVSZAKI	INDUKCIÓ	DZSÚSZ KÖR SUGARA		
AZ ORSZÁG ÉGHAJLATA							ARRA FELE! VALAHA NEM VAGYUNK			
...KOBÓ, JAPÁN ÍRÓ		FRANCIA FÉLSZIGET SZÉN-MONOXID		HASONLÍTÓ SZÓ NULLA				AGY RÉSZE! IGEN OLASZUL		
FALI SZEKRÉNY			EGYIK FŐVÁROS APRÓ MADÁRFAJ						METRÓ HÚSCAFAT	
HEKTO-LITER	CSONT LATINUL JAPÁN VÁROS		FA RÉSZE!!	VESZTESÉG FORD KISAUTÓ			TÍMEA BECÉZVE ÁBRÁND			
FRANCIA TERROR-SZERVEZET		RITKA FÉRFINÉV ÚJSÁG						KUTRICA MAGYAR AUTÓJEL		
ÚT JELE A FIZIKÁBAN	ÉPÜLET-SZINT SPENÓT		KIS ANIKÓ TEJ-TERMÉK			ELFELE! PÁL UTCAI ÁRÚLÓ	HIDROGÉN KLOORID LOMB SZÉLEI!			
			OSZT TEA HATÓ-ANYAGA					TÉLI SPORT IJED A MADÁR		
ÉPÜLET HELYSÉGE				BRUCE ... SZÍN-MŰVÉSZ	MAGZAT					
ELŐ-TAGKÉNT: ELŐ		RITKA FÉRFINÉV INDULAT-SZÓ				KÖR SUGARA	RUHA FELE!	IZOMKÖTŐ SZALAG FRANCIUM VEGYJELE		.. A CSODÁK CSODÁJA
			LATIN Ő BETŰ ANONIM JELE		ORVOSI MŰSZER SULFUR					
SZÁNDÉKOZOK									SZÜNET A ZENÉBEN	

BOROSTYÁN

MED-HOTEL**** ÉS MEDICAL CENTER

Az ország legújabb wellness szállodája és magánklinikája

- 14-féle szakrendelés, menedzszsűrűs
- Diagnosztikai vizsgálatok:
ultrahang, röntgen, mammográfia
- Gasztroenterológia: A világ legmodernebb készülékével Magyarországon csak itt!
- DEXA teljes test-zsír-izom összetétel vizsgálat
- Egynapos sebészeti eljárások, plasztikai sebészet
- Szépészeti és esztétikai lézeres eljárások, intim lézer
- Anyajegyszűrés digitális Foto Finderrel csak nálunk!
- Drakula terápia, kozmetikai fogfehérítés

Várakozás és beutaló nélkül!

**Gyorsaság, pontosság,
intim, luxus környezetben!**

- 47 superior szoba, tematikus családi lakosztályok
- 14 kül és beltéri, többségében termásvizes medence, napozókert, szaunavilág, gyerekvilág, masszáz, sószoba, Borostyán Beauty
- **A hasznos vízterület több, mint duplája a szobák területének!**
- **Céges és családi rendezvények, esküvők lebonyolítása**
- Svédasztalos ebéd és vacsora a hét minden napján
- **Egynapos wellness és szauna szeánszok**
- Hókuszpókusz élmény- és kalandpark: 65 pályás erdei kötélpálya, hófánk, elektromos gokart, lézerharc pálya, csúszdák, körhinta, kisvasút, téli-nyári sítálya.

BOROSTYÁN MED-HOTEL **& MEDICAL CENTER • NYÍRADONY-TAMÁSIPUSZTA, CSEMETE ÚT**

Tel.: +36 (20) 3399 861
med@borostyanmedicalcenter.hu
www.borostyanmedicalcenter.hu

Tel.: +36 (20) 566 8888
info@borostyanmedhotel.hu
www.borostyanmedhotel.hu

Egy érdekes ember,
egy különleges életút.

GLOBO PORTRÉ

Hetente új adás kedden
18 órakor a Globo Televízióban.

GLOBO TV[®]

www.globotv.hu

A műsor kiemelt támogatója:

SZERENCSEJÁTÉK ZRT.

TOUAREG

a könnyedebb utazásért

TOUAREG

**KAPHATÓ AZ
MK LEDER ÜZLETEKBEN**

MK Leder Corvin: 1083 Budapest, Futó utca 37-45.,
MK Leder Duna Plaza: 1138 Budapest, Váci út 178
MK Leder Shopmark: 1191 Budapest, Üllői út 201,
MK Leder Alba Plaza: 8000 Székesfehérvár, Palotai út 1.
MK Leder Balaton Plaza: 8200 Veszprém, Budapest út 20-28

LILLAFÜREDI

TERMÉSZETES ÁSVÁNYVÍZ

A LILLAFÜREDI ÁSVÁNYVÍZ
ELISMERT, TERMÉSZETES
ÁSVÁNYVÍZ, ÖSSZETÉTELÉVEL
ÜDÍTŐEN FRISSÍTŐ HATÁST NYÚJT.

A kedvező élettani tulajdonságokkal rendelkező ásványvíz alacsony nátriumtartalmával csökkenti a magas vérnyomás kialakulásának kockázatát, és különösen ajánlott a sószegény diétát tartóknak, valamint fluorra érzékenyek is korlátlan mennyiségben fogyaszthatják. Felső-Magyarország természetes ásványvize a Bükk ásványainak és ózondús kristálytisztá levegőjének jótékony hatását is magában rejti.

